

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ບົດຮຽນພຣະຄຳພີ ພາສາລາວ

Copyright © 2019 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 7557 Rambler Road, Suite 1200, Dallas, TX 75231-2388.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປື້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທີຈົດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປື້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY PRESS® Leadership Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: David Hardage
Associate Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Craig Christina
Publisher, BAPTISTWAY PRESS®: Bob Billups

Language Materials Team

Bible Study Writer for Lessons 1, 2, 3, 4, 5
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 1, 2, 3, 4, 5
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 6, 7, 8, 9, 10
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 6, 7, 8, 9, 10
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 11, 12, 13, 14, 15
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 11, 12, 13, 14, 15
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM: Joe Haag

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas

ບົດຮຽນທີ 1

ກິນເພື່ອຄວາມສຳເຣັດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດານີເອນ 1:11-21

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 2 ກະສັດ 23:34-24:6

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການມີຄວາມລຳບາກບໍ່ໄດ້ແຕ່ສ້າງໃຫ້ມີບຸຄລິກລັກສະນະດີ ແຕ່ມັນຍັງບອກໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນວ່າເຮົາເປັນຄົນແບບໃດ. ການທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອິດທິພົນຕໍ່ຄວາມລຳບາກໄດ້ບອກເຖິງຄວາມເຊື່ອແທ້ຂອງພວກເຮົາ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ໃນເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບຄວາມລຳບາກ ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ ແລະການປະພຶດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເປີດເຜີຍເຖິງຄວາມເຊື່ອຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຮຽນຮູ້ເຖິງການເພິ່ງພາພຣະເຈົ້າ ເມື່ອໂລກຂອງເຮົາແຕກສະຫລາຍໄປ.

ຄຳນຳ

ເວລາຂ້າພະເຈົ້າເປັນນັກສຶກສາຢູ່ມະຫາວິທະຍາລັຍ ມີສິ່ງນຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫ້ອງຮຽນຕົນຕຣີ ແລະພວກນັກປະພັນເພງຄືພວກເຮົາໄດ້ເອົາສຽງເມໂລດີມາກ່ອນເພາະສິ່ງນັ້ນເປັນຈຸດສຳຄັນຂອງນັກແຕ່ງແລະຜູ້ຟັງ. ໃນທຳນອງດຽວກັນໃນປຶ້ມດານີເອນພວກເຮົາກໍໄດ້ຍິນສຽງເມໂລດີທົ່ວໄປ ຄືວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ປົກຄອງທຸກສິ່ງຢ່າງຈາກເຈົ້າຊີວິດຕ່າງໆພ້ອມອານາຈັກທຸກພາກສ່ວນໃນໂລກນີ້. ເວລາດານີເອນຢູ່ໃນວັຍເຍົາ ລາວຖືກຈັບເອົາໄປເປັນຊະເລີຍໃນຕ່າງແດນ ແຕ່ເຫັນວ່າດານີເອນໃຊ້ຄວາມລຳບາກ ຖືກຂົ່ມເຫັງແລະເຫດຮ້າຍຕ່າງໆ ສ້າງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າໃຫ້ລາວເຂັ້ມແຂງ ແທນທີ່ລາວຈະໝົດກຳລັງໃຈ.

ໂດຍການສຶກສາໃນເຣື່ອງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າອ້ອນວອນໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາຝັງຮາກລົງເລິກເພີ່ມອີກ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄວ້ວາງໃຈໃນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດປະຈຳວັນ.

1. ບັງຄັບໃຫ້ຜອນຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດລົງ (ດານີເອນ 1:1-7)

ປະວັດເຣື່ອງດານີເອນ (Daniel) ເລີ່ມຈາກບັນຫາລະຫວ່າງນາງຊາດ: ພວກທະຫານຜູ້ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດສົງຄາມແລະເອົາຊະນະໄປຍຶດເອົາກຸງເຢຣູຊາເລັມ: ຊັບສິນຈາກພຣະວິຫານ ແລະສະມາຊິກຈາກເສື້ອກະສັດຈະຖືກຈັບເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ (ຂໍ້ 1-3). ໃນຕອນນີ້ດານີເອນຍັງເປັນໄວລຸ້ນໃນປີ (606 ກ່ອນ ຄສ) ແລະຫລັງຈາກເຈັດສິບປີການເປັນຊະເລີຍໄດ້ຢຸດລົງແຕ່ດານີເອນຍັງມີຊີວິດຢູ່. ຖ້າເປັນທ່ານເດ່ທ່ານຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດທີ່ໄດ້ອອກຈາກບ້ານເກີດເມືອງນອນໄປຢູ່ຕ່າງແດນ?

ພວກອິສຣາເອນໄດ້ຄ່ອຍໆເຮັດໃຫ້ຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະເຈົ້າຫລຸດນ້ອຍຖອຍລົງຢ່າງຊ້າໆ ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕັດສິນລົງໂທດ (2 ກະສັດ 23:31-24:9). ການທີ່ຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍທີ່ກຸງບາບີໂລນ

ນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕິສອນພວກເຂົາຍ້ອນການບໍ່ເຊື່ອຟັງ. ແຕ່ເຫັນວ່າຄຳໝູນໃຈຍັງມີຢູ່ 1:2 ທີ່ດານີເອນໄດ້ຈິດເອົາໄວ້, “ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້...” ເຖິງຜ່ານທາງທະຫານທີ່ເອົາຊະນະ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມກະທຳຕາມເຫດຜົນອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ.

ຂໍ້ 4 ໄດ້ບອກວ່າເມື່ອໄປເຖິງກຸງບາບີໂລນແລ້ວ ດານີເອນແລະເພື່ອນໆກໍຖືກເລືອກເອົາໄປເຮັດວຽກໃນວັງ. ພວກບາບີໂລນຢາກໃຫ້ພວກເຂົາລົມພາສາແລະປະເພນີເກົ່າເລີຍໃຫ້ພວກເຂົາໄປຝຶກທັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດເຖິງສາມປີເຮືອງໂຄຣບປະເພນີຂອງພວກບາບີໂລນ. ພວກເຂົາໄດ້ຖືກສອນໃຫ້ແປເຮືອງຄຳທຳນວາຍເຖິງອະນາຄົດ ແລະເຮືອງສັກສິດຕ່າງໆໃນຕ່າງແດນ.

ຂໍ້ 5 ໄດ້ກ່າວວ່າກະສັດເປັນຜູ້ສອບເສັງສຸດທ້າຍກັບພວກສັນຊາດໃໝ່ ແລະໃຫ້ຄະແນນເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າ. ກະສັດໄດ້ໃຫ້ຄວາມສະດວກສະບາຍທຸກຢ່າງໃນເວລາຝຶກທັດສຶກສາ ຄົບພວກເຂົາໄດ້ກິນອາຫານແລະດື່ມຈາກໂຕະຂອງກະສັດ. ແຕ່ເຫັນວ່າບໍ່ເປັນເຮືອງດີເພາະກະສັດໄດ້ໃສ່ຊື່ພວກເຂົາທັງສີ່ເປັນຄົນບາບີໂລນ. ຈຸດປະສົງທີ່ກະສັດໄດ້ປຸງຊື່ພວກເຂົາຈາກຊື່ເດີມນັ້ນເພື່ອຢາກໃຫ້ພວກເຂົາມີຈິດໃຈຮັບເອົາພຣະຂອງພວກບາບີໂບນເຂົ້າມາໃນຊີວິດ ແລະເພື່ອຢາກໃຫ້ພວກເຂົາລົມພຣະເຈົ້າພຣະເຢໂຮວາໃນເວລານະມັສການ.

ຊື່ຂອງດານີເອນ (Daniel) ມີຄວາມໝາຍ “ເອໂລຣິມ ແມ່ນພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ປົກຄອງ.” ເບນເຕຊັດຊາເຣ (Belteshazzar) ຄວາມໝາຍວ່າ ຂໍໃຫ້ພຣະເບນປົກປ້ອງຊີວິດ. ເບນເປັນພຣະອັນນຶ່ງຂອງພວກບາບີໂລນ; ເໝືອນກັບທຸກວັນນີ້ທີ່ຊຸມຊົນພະຍາຍາມເອົາຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າອອກໄປໂຮງຮຽນ, ໂຮງສານ, ແລະປື້ມອ່ານຕ່າງໆ. ການທີ່ບັງຄັບບໍ່ໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າຍັງມີຢູ່ທຸກວັນນີ້.

2. ຕຽມເພື່ອສແວງຫາຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດ (ດານີເອນ 1:8-10)

ດານີເອນແລະຄົນໝູ່ມຸ່ມຊາວເຮັບເຮີໄດ້ຖືກຈັດຕຽມສິດສອນໃຫ້ເປັນຄົນສັດຊື່ໃນການຕິດຕາມພຣະເຈົ້າ. ອີງຕາມເວລາດານີເອນໄດ້ເກີດມາ (622 ກ່ອນ ຄສ) ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າພວກເຊື້ອກະສັດເຫລົ່ານີ້ໄດ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນສັມຍຂອງກະສັດໂຢສີຢາ (Josiah) ຜູ້ເປັນນັກປະຕິຮູບສາສນາໃນປະຫວັດຂອງພວກຢູດາ. 2 ກະສັດ 22-23 ໄດ້ບອກວ່າກະສັດໂຢສີຢາບໍ່ພຽງສັ່ງໃຫ້ສ້ອມແປງພຣະວິຫານ ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນທັງປະເທດຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່, ໄລ່ພວກປະໂຣທິດປອມ, ແລະເອົາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າມາປະກອບໃຊ້ໃນການນະມັສການ. ດານີເອນແລະເພື່ອນໄດ້ຖືກສິດສອນໃຫ້ເຮັດແນວນີ້ຢ່າງເອົາໃຈໃສ່ໂດຍບໍ່ມີການຜ່ອນຜັນປະການໃດໃນການສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຢໂຮວາ

ດານີເອນເຫັນວ່າການທີ່ຈະກິນອາຫານຈາກໂຕະຂອງກະສັດຈະເຮັດໃຫ້ມີບັນຫາຕໍ່ຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 8). ຖ້າກະສັດເອົາອາຫານທີ່ຕ້ອງຫ້າມອີງຕາມກົດບັນຍັດມາໃຫ້ກິນພວກເຂົາອາດກາຍເປັນຄົນບໍ່ສະອາດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ (ພລວ 11). ບາງທິອາຫານກ່ອນຈະເອົາໄປໃຫ້ກິນອາດຖືກຖວາຍຕໍ່ຮູບພຣະຕ່າງໆ ຖ້າພວກເຂົາກິນກໍຈະກາຍເປັນຄົນບໍ່ເຊື່ອຟັງ (2 ພບຍ 6:13-15). ເຫດຜົນຕໍ່ມາຖ້າກິນກໍເປັນການເຫັນພ້ອມກັບກະສັດໃນຄວາມເຊື່ອຖືຂອງກະສັດ.

ຈະແມ່ນເຫດຜົນອັນໃດກໍຕາມ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປັນຜູ້ຢູ່ເບື້ອງຫລັງເພື່ອເຮັດໃຫ້ດານີເອນໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດ (ຂໍ້ 9) ດານີເອນກ້າຫານໂດຍຖາມຜູ້ປົກຄອງຂໍຢົກໂທດນຳທີ່ບໍ່ສາມາດເຮັດຕາມຄວາມປາຖນາຂອງກະສັດເພາະດານີເອນຮູ້ແນວ່າການໃຫ້ພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າສຳຄັນກວ່າເຮັດຕາມກະສັດສັ່ງ. ດານີເອນພໍໃຈທີ່

ເປັນຜູ້ບໍ່ນິສຸດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າເຖິງແມ່ນຈະເສັງຄ່າແພງເທົ່າໃດກໍຕາມ. ແຕ່ເຫັນວ່າການຂໍຈາກເຈົ້າ
ນາຍຂອງດານີເອນເປັນການເຫັນແກ່ຕົວໃນເວລານັ້ນ. ຖ້າພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກໃນຈິດໃຈຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນ
ພຣະອົງ ຫລາຍອີກເທົ່າໃດພຣະອົງໄດ້ເຮັດວຽກພາຍໃນຈິດໃຈຂອງຜູ້ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະອົງ.

3. ປະທານກຳລັງໃຫ້ຜ່ານຄວາມບໍ່ນິສຸດສ່ວນຕົວ (ດານີເອນ 1:11-21)

ດານີເອນໄດ້ແນະນຳຜູ້ຮັບໃຊ້ກະສັດ ອັດຊະເປນັດ (Ashpenaz) ວ່າໃຫ້ກວດເບິ່ງພວກຕົນຫລັງຈາກ
ກິນນ້ຳແລະຜັກເປັນເວລາສິບວັນວ່າຈະມີສຸຂະພາບແນວໃດ? (11-12) ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວຈຶ່ງຕັດສິນໃຈວ່າ
ຈະອະນຸຍາດຫລີບ. ການຕັດສິນໃຈເປັນຄົນບໍ່ນິສຸດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ດານີເອນໄດ້ໃຫ້ພຣະກຽດແດ່
ພຣະເຈົ້າຕໍ່ຄົນໃນອານາຈັກຂອງພວກບາບີໂລນ.

ຫລັງຈາກການທົດລອງແລ້ວ ຂ້າໃຊ້ກະສັດເຫັນວ່າດານີເອນແລະເພື່ອນຜູ້ກິນນ້ຳກັບຜັກມີສຸຂະພາບແຂງ
ແຮງແລະສົດໃສກວ່າພວກທີ່ກິນອາຫານຈາກໂຕະຂອງກະສັດ (ຂໍ້ 15-16). ເຫັນວ່າດານີເອນແລະເພື່ອນບໍ່
ເຮັດໃຫ້ການບັງຄັບຈາກພວກນັບຖືພຣະອື່ນນັ້ນເປັນບັນຫາໃນການຕິດຕາມແລະໃຫ້ກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ ຍ້ອນ
ການໄວ້ວາງໃຈໃຫ້ພຣະເຈົ້ານຳພາໃນເວລາລຳບາກເປັນເຫດໃຫ້ຊາຍໝູ່ເຮັບເຮີມີຊີວິດລອດຢູ່ໄດ້.

ການເລືອກເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປັນຜູ້ບໍ່ນິສຸດນີ້ມີການທ້າທາຍຫລາຍຢ່າງ ຄືໄດ້ຖືກທົດລອງຈາກທຸກພາກ
ສ່ວນ: ຮ່າງກາຍ, ວິນຍານ, ແລະສະໝອງ. ດ້ານຮ່າງກາຍຂອງລາວແຂງແຮງດີເພາະລາວໄວ້ວາງໃຈໃຫ້
ພຣະເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ຕົນເອງຕ້ອງການ. ດ້ານວິນຍານມີພລັງເພາະພຣະອົງໄດ້ປະທານສິ່ງນັ້ນໃຫ້ເປັນຂອງຂວັນ
ຍ້ອນດານີເອນໄວ້ວາງໃຈແລະເຊື່ອຟັງ (ຂໍ້ 17) ດ້ານສະໝອງກໍສະລາດດີຮ່ວມກັບເພື່ອນທັງສາມຄົນ, ພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ປະທານສະຕິປັນຍາໃຫ້ເກີນກວ່າອາຍຸ (ຂໍ້ 20). ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ດານີເອນໃນຖ້າມກາງຄົນບໍ່ເຊື່ອ
ພຣະເຈົ້າເພາະລາວເຊື່ອຟັງເຮັດໃຫ້ຕົນເອງບໍ່ນິສຸດ.

ດານີເອນໄດ້ເປັນພະຍານເຮືອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຜູ້ນຳໃນກຸງບາບີໂລນສາມຄົນ. ຂໍ້ 21 ພວກເຮົາຮູ້ວ່າດານີ
ເອນໄດ້ຮັບໃຊ້ໃນວັງຂອງກະສັດ ເນບູກາດເນັດຊາ II (Nebuchadnezzar II 605-562 BC) ນາໂບນິດັສ
(Nabonidus 556-539 BC) ແລະ ເບນຊັດຊາເຣ (Belshazzar 556-539 BC). ໝາຍເຫດ: ເບນຊັດ
ຊາເຣໄດ້ປົກຄອງຮ່ວມກັບຜູ້ເປັນພໍ່ ນາໂບນິດັສ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ດານີເອນຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງສຳຄັນເພື່ອເປັນພະ
ຍານລະດັບຊາດ ເພາະລາວໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າທຸກພາກສ່ວນຂອງຊີວິດ (ຂໍ້ 20).

ທີ່ສຸດດານີເອນໄດ້ເປັນພະຍານຕໍ່ເພື່ອນທັງສາມໃຫ້ຮັກສາຄວາມບໍ່ນິສຸດເອົາໄວ້ໃຫ້ຖ້າມກາງໂລກແຫ່ງ
ການສັບສົນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະຖິດນຳຄົນເຮັບເຮີມີຊີວິດໃໝ່ເປັນພາສາບາບີໂລນກໍຕາມ ພວກເຂົາພາກັນ
ເຊື່ອຟັງພຣະອົງຢ່າງຕາຍໃຈ. (ຂໍ້ 17). ພວກເຮົາເຊັ່ນກັນຖ້າເຮົາໄວ້ວາງໃຈເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຢ່າງນີ້ ພຣະ
ເຈົ້າກໍຊົງອວຍພຣະພອນໃຫ້ໃນຊີວິດ. ຄວາມເຊື່ອແທ້ຈະມີການທົດລອງ (2 ຕມທ 3:12). ພວກເຮົາກ້າ
ຫານຈະເປັນເໝືອນດານີເອນບໍ່?

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ການທ້າທາຍທຸກທິດລອງບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເຮືອງຂອງດານີເອນແລະເພື່ອນເທົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ເລີ້ມແຕ່ມະນຸດຄົນແລກ ແຕ່ໃນເຮືອງດານີເອນພຽງບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າຍັງມີຄົນເຮັບເຮີເຖິງຈະຕົກໄປຢູ່ບ່ອນ

ໃດພວກເຂົາກໍຕັດສິນໃຈເປັນຄົນບໍລິສຸດ ໂດຍບໍ່ຍອມເອົາອາຫານມາເປັນສິ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຜິດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພຣະອົງຍ່ອມຈັດຫາສິ່ງທີ່ມະນຸດຕ້ອງການໃນຊີວິດໃຫ້. ພວກເຮົາຄວນເອົາຕົວຢ່າງຂອງດານີເອນມາປະກອບໃຊ້ໃນການດຳລົງຊີວິດຄືເຮັດຕາມນ້ຳພຣະທັຍ ແລະປະຕິເສດສິ່ງຂອງໃນໂລກທີ່ຫລອກລວງ. ຊີວິດຂອງດານີເອນໄດ້ສອນພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາສາມາດເປັນພະຍານດີຕໍ່ໂລກໄດ້ຖ້າພວກເຮົາສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນທຸກໆກໍລະນີ. ໃຫ້ເອົາພຣະທັມທີ່ກ່າວວ່າ, “ແລະພຣະເຈົ້າປະທານ...” ພຣະທັມຕອນນີ້ມີພຣະທັມປຸງແປງສະພາບການໃຫ້ເຮົາຖ້າມາກາງຄວາມຂັດສິນ.

ຄຳຖາມ:

1. ຖ້າທ່ານເປັນດານີເອນ ທ່ານຈະສາມາດປະຕິເສດອາຫານແລະເຄື່ອງດື່ມຈາກກະສັດບໍ່?
2. ທ່ານເຄີຍປະສົບກັບບັນຫາໃຫຍ່ ແລະທ່ານຄິດວ່າຈະເອົາຊະນະຕໍ່ສິ່ງນັ້ນບໍ່ໄດ້ເຄີຍມີບໍ່?
3. ທ່ານໄດ້ຮຽນບົດຮຽນອັນໃດຈາກປະວັດເຮືອງດານີເອນ?
4. ທ່ານໄດ້ເຫັນວ່າຕອນໃດໃນເຮືອງດານີເອນ ທ່ານຄິດວ່າເປັນການທ້າທາຍອັນໃຫຍ່ທີ່ສຸດ?
5. ການເປັນຄົນສັດຊື່ໃນພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນການຕໍ່ຕ້ານຜົນດີຂອງໂລກ. ເຮືອງນີ້ໄດ້ໝູນໃຈ ຫລືທ້າທາຍທ່ານບໍ່?
6. ທ່ານຈະມີພາກສ່ວນສິດສອນໃຫ້ຄົນສັມຍນີ້ໃຫ້ເປັນຄົນສັດຊື່ເໝືອນດານີເອນບໍ່?

ບຈ

ບົດຮຽນທີ 2

ຄວາມຝັນເລິກແລບ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດານີເອນ 2:1-30

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ປະຖົມມະການ 40:1-23

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໃນຍາມຍາກລຳບາກເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເພິ່ງພາພຣະເຈົ້າອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ ເພີ່ມຂຶ້ນ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ມີອັນໃດບໍ່ທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບພຣະເຈົ້າ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຮຽນຮູ້ເຖິງພລັງອຳນາດໃນການອ້ອນວອນໃນສະພາບລຳບາກ ຂັດສິນ.

ຄຳນຳ

ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດແປຄວາມຝັນຂອງກະສັດໄດ້, ແຕ່ເຫັນວ່າ ດານີເອນໄດ້ບອກກະສັດວ່າມີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນສະໄໝສາມາດບອກເຮື່ອງເລິກລັບໄດ້.

ເວລາຂ້າພະເຈົ້າເປັນນັກສຶກສາຢູ່ມະຫາວິທະຍາລັຍ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປສອບເຂົ້າເປັນຜູ້ສະແດງລະຄອນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ທຸກໆຈຳຄຳເວົ້າ ແລະຝຶກຫັດຕອດເວລານອນແລະໃນເວລາວ່າງພັກຜ່ອນ. ອາທິດນຶ່ງກ່ອນໄດ້ເຂົ້າສອບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຝັນວ່າຕົນເອງໄດ້ຢູ່ໃນທົ່ງສາລີໃຫຍ່ ຍົກມືຂຶ້ນໄລ່ນົກບໍ່ໃຫ້ມາກິນສາລີ ມີສຽງເໝືອນກົງຣົດໜັບຕິດກັນມີສຽງດັງທີ່ຕ້ອງການນ້ຳມັນ ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມແປງສຽງໃຫ້ດີ ແຕ່ມັນແຮງເປັນຮ້າຍກວ່າເກົ່າ ຈົນເຮັດໃຫ້ຕົນເອງຕື່ນແລະຍັງຮ້ອງແຮງຈົນຄົນອື່ນໄດ້ຍິນ. ຂ້າພະເຈົ້າຝັນແບບນັ້ນສາມຄົນຕິດຕໍ່ກັນ. ໃນຄືນໄປສອບຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມລືມຄວາມຝັນຮ້າຍຢ່າງນັ້ນ ແຕ່ເຫັນວ່າມັນຍັງຕິດຢູ່ໃນສາຍຕາ.

ໃນບົດຮຽນວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາເຖິງເຮື່ອງຄວາມຝັນຂອງກະສັດ Nebuchadnezzar ທີ່ເພິ່ນມີບັນຫາກັບຄວາມຝັນນັ້ນເຮັດໃຫ້ເພິ່ນຍ້ານ ແລະເພິ່ນບໍ່ສາມາດເອົາມັນອອກໄປຈາກສະໝອງແລະຄວາມນິກົດໄດ້.

1. ນິມິດຂອງກະສັດ (ດານີເອນ 2:1-16)

ຫລາຍເທື່ອພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບການນອນບໍ່ຫລັບຍ້ອນກິນບໍ່ໄດ້ ເຈັບປ່ວຍ ແລະສຽງລົບກວນ ຫລືພວກເຮົາບໍ່ມາສາດສົງບໍ່ຈິດໃຈເພື່ອໃຫ້ຕົນເອງນອນຫລັບໄດ້. ສຳລັບກະສັດ Nebuchadnezzar ບໍ່ແມ່ນແນວນີ້ຈັກຢ່າງ ຄວາມຝັນຂອງເພິ່ນເປັນເຫດໃຫ້ເພິ່ນມີຄວາມຍ້ານ ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ເພິ່ນນອນບໍ່ຫລັບ (ຂໍ້ 1). ມີຫລາຍເຜົ່າຫລາຍຊາດເຊື່ອວ່າ ຄວາມຝັນເປັນສິ່ງທີ່ພຣະຕ່າງໆຕ້ອງການຢາກໃຫ້ຜູ້ຝັນຮູ້ເຫດການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ. ແຕ່ລະຄືນກະສັດຕ້ອງການຢາກຮູ້ເຖິງຄວາມໝາຍຂອງຄວາມຝັນນັ້ນຫລາຍຂຶ້ນ.

ກະສັດ Nebuchadnezzar ໄດ້ເອີ້ນເອົາພວກນັກປາດພວກໂທຣາຈານທັງຫລາຍຈາກໃນວັງຂອງຕົນມາຕາມທຳນຽມ (ຂໍ້ 2). ຄົນພວກນີ້ໄດ້ໃຊ້ເວລາສຶກສາເຮືອງເລິກລັບມາແລ້ວ ແລະພຣະອົງຄິດວ່າພວກເຂົາແປຄວາມຝັນຂອງຕົນໄດ້ແທ້. ເວລາກະສັດບອກພວກເຂົາໃຫ້ແປຄວາມຝັນນັ້ນ ພວກນັກປາດ (ຂໍ້ 4) ສັນຍາວ່າຈະແປແຕ່ຂໍໃຫ້ກະສັດບອກຄວາມຝັນຢ່າງລະອຽດມາ. ແຕ່ເຫັນວ່າເຮືອງຕໍ່ໄປໄດ້ຫັນປ່ຽນຜິດປົກກະຕິເພາະຄວາມຍ້ານອັນໃຫຍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບກະສັດ ເພິ່ນຈຶ່ງປະກາດຢ່າງເດັດຂາດວ່າບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາແປຜິດຖ້າແປຜິດຈະມີການລົງໂທດເຖິງຕາຍ. ກະສັດບໍ່ໄດ້ບອກລາຍລະອຽດຂອງຄວາມຝັນນັ້ນໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ ມີແຕ່ສັ່ງວ່າ ໃຫ້ພວກເຂົາບອກຄວາມຝັນແລະຄວາມໝາຍນັ້ນຢ່າງລະອຽດມາ (ຂໍ້ 5)!

ກະສັດສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ລາງວັນຢ່າງງາມແກ່ຜູ້ທີ່ສາມາດແປຄວາມຝັນນັ້ນໄດ້ ແລະຍັງເວົ້າອີກວ່າຈະລົງໂທດຜູ້ເສັ້ງເວລາ (ຂໍ້ 7-9). ໂດຍຄວາມຍ້ານກົວ ພວກນັກປາດໄດ້ປະກາດວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນໂລກນີ້ເຮັດຕາມທີ່ກະສັດຂໍມາ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດແປຄວາມຝັນທີ່ບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈັກ. ຄວາມຈິງແລ້ວບໍ່ມີກະສັດອົງໃດເຄີຍໄດ້ບອກໃຫ້ພວກນັກປາດແປຄວາມຝັນທີ່ຕົນເອງບໍ່ຮູ້ຈັກ ພວກເຂົາຍັງບອກກະສັດວ່າອາດມີພຽງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນເຮັດໄດ້ຢ່າງນັ້ນ ແລະພວກເຂົາບໍ່ເປັນພຣະຢ່າງນັ້ນ (ຂໍ້ 10-11).

ຫລັງຈາກກະສັດ Nebuchadnezzar ໄດ້ຍິນຄຳຕອບຢ່າງນັ້ນຈາກພວກນັກປາດ ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເອົາພວກເຂົາໄປປະທານຊີວິດທັງໝົດຈາກວັງຂອງຕົນ (ຂໍ້ 12-13). ການອອກຄຳສັ່ງຢ່າງນີ້ເປັນຜົນສະທ້ອນໄປເຖິງດານີເອນແລະເພື່ອນຍິວທັງສາມຈາກບົດທີ່ນີ້. ດັ່ງນັ້ນ, ດານີເອນໄດ້ຕອບຢ່າງສລາດດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ (ຂໍ້ 14). ເວລາກະສັດອອກຄຳສັ່ງໂດຍຄວາມໂກດຮ້າຍ ດານີເອນຕອບຢ່າງເຢັນໆວ່າ ກະສັດໂກດຮ້າຍອອກຄຳສັ່ງສັງຫານນັ້ນສົມຄວນແລ້ວ, ແຕ່ດານີເອນຮ້ອງຂໍໃຫ້ກະສັດເປີດໂອກາດໃຫ້ຕົນເອງເພື່ອຈະແປຄວາມຝັນນັ້ນ. ການກະທຳຢ່າງນີ້ເປັນການເຊື່ອໝັ້ນໃນຕົນເອງ ແຕ່ເຫັນວ່າດານີເອນມີຄວາມສາມາດໃນເຣື່ອງນີ້ຢູ່ແລ້ວ (ດານີເອນ 1:17).

2. ດານີເອນເຂົ້າເຝົ້າ (ດານີເອນ 2:17-30)

ກະຣຸນາເບິ່ງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງສອງບຸຄລິກລັກສະນະໃນເຣື່ອງນີ້: ຜູ້ນຶ່ງໄດ້ຢຽບໂລກໃຕ້ພື້ນດິນ ແຕ່ມີຄວາມຍ້ານເພາະຄວາມຝັນຈົນກິນບໍ່ໄດ້ນອນບໍ່ຫລັບ ຈົນລົງໂທດຢ່າງຮ້າຍແຮງໂດຍບໍ່ຄິດໃຫ້ຮອບຄອບ. ແຕ່ອີກຄົນນຶ່ງເປັນຂ້າທາດ ແຕ່ເປັນຄົນສລາດແລະຄິດຕົກຕອງຢ່າງລະອຽດ. ຂ້າທາດຄົນນີ້ໄດ້ກ່າວຕໍ່ກະສັດຢ່າງກ້າຫານແລະມີອຳນາດ. ທ່ານໄດ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງຂອງສອງຄົນນີ້ບໍ່?

ດານີເອນໄດ້ຂໍຄວາມໝູນໃຈຈາກເພື່ອນທັງສາມໃຫ້ອ້ອນວອນອະທິຖານໝົດຄົນເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າສະແດງຄວາມເມດຕາແລະປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ (ຂໍ້ 17-18). ບັນຫາກົດດັນແບບກະທັນຫັນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສຳນຶກໄດ້ວ່າຜູ້ທີ່ຈະປະທານສະຕິປັນຍາໃຫ້ນັ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ເຂົາໄວ້ວາງໃຈ. ຄວາມເມດຕາແມ່ນຄຳຕອບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຕໍ່ຜູ້ທູນຂໍດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ. ພວກດານີເອນແລະເພື່ອນຮູ້ຕົວວ່າພວກຕົນບໍ່ສາມາດຈະຕອບຄວາມປະສົງຂອງກະສັດໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ. ພຣະທັມບ່ອນອື່ນກໍສອນວ່າການເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າເພື່ອຢາກໄດ້ຄຳຕອບເປັນສິ່ງທີ່ດີໃນເມື່ອຕົນເອງບໍ່ສາມາດເຮັດອັນໃດໄດ້ (ຢກບ 1:5). ດັ່ງນັ້ນ, ພວກຍິວທັງສີ່ຄົນໄດ້ມອບອະນາຄົດຂອງຕົນໄວ້ໃນ ພຣະຫັດ

ຂອງພຣະເຈົ້າ. ທີ່ສຸດດານີເອນໄດ້ຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຊີວິດ ແລະພຣະເຈົ້າກໍຕອບຄຳທູນຂໍຂອງພວກເຂົາດ້ວຍປະທານໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມຝັນຂອງກະສັດ Nebuchadnezzar (ຂໍ້ 19).

ໃນເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳແປຄວາມຝັນຂອງກະສັດຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ດານີເອນໄດ້ຮ້ອງຍົກຍ້ອງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຢ່າງໃຫຍ່ (ຂໍ້ 19-23). ໃນຂໍ້ດັ່ງກ່າວນີ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພາບທີ່ສວຍງາມໃນປຶ້ມນີ້ວ່າ: ພຣະປັນຍາແລະພລັງເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ປົກຄອງປະເທດຊາດ, ແລະພຣະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍສິ່ງເລິກລັບ ແລະປະທານປັນຍາໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງແລະຕິດຕາມພຣະອົງ. ມີຫລາຍຄົນໃນໂລກມີກຳລັງ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດມີປັນຍາເໝືອນພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ມີພຣະປັນຍາແລະສລາດຫລັກແຫລມ ພວກເຮົາບໍ່ເຫັນອະນາຄົດໄດ້ ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເມດຕາແລະການຄຸ້ມຄອງຈາກພຣະອົງສເມີ.

ດານີເອນຟ້າວໄປບອກກະສັດເຖິງຄຳຕອບທີ່ຕົນໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 24-25). ການເຮັດຢ່າງນີ້ເປັນການຊ່ອຍໃຫ້ຕົນເອງແລະນັກປາດທີ່ກະສັດສັ່ງໃຫ້ເອົາໄປປະທານພື້ນຈາກພັຍ. ຫົວໜ້າຍາມຄິດວ່າຕົນເອງຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຈາກກະສັດຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ໄດ້ພົບຄົນຢູ່ດາຖ້າມກາງພວກອົບພະຍົບຜູ້ສາມາດແປຄວາມຝັນຂອງກະສັດ (ຂໍ້ 25).

ໃນເມື່ອດານີເອນຖືກນຳໄປພົບກະສັດ Nebuchadnezzar ເພິ່ນໄດ້ບອກວ່າ, “ຖ້າດານີເອນສາມາດ” ບອກເຖິງຄວາມຝັນແລະຄວາມໝາຍຂອງຄວາມຝັນນັ້ນໄດ້ (ຂໍ້ 26). ກະສັດອາດເມື່ອຍລໍໃຫ້ມີຄົນບອກເຖິງຄວາມຝັນທີ່ຕົນເອງຝັນ ເພິ່ນຕ້ອງການຄຳຕອບຈາກຂ້າໃຊ້ຢ່າງໄວ. ກະສັດໃຊ້ອຳນາດສັ່ງການຢາກຮູ້ເຖິງຄວາມຝັນ ແຕ່ເຫັນວ່າຂ້າໃຊ້ຕອບດ້ວຍການຖ່ອມຕົວ (ຂໍ້ 27-28). ດານີເອນຕອບຄວາມຕ້ອງການຂອງກະສັດໄດ້ ແຕ່ລາວໄດ້ກ່າວເຖິງຜູ້ປະທານຄຳຕອບໃຫ້ແກ່ຕົວນັ້ນຄືພຣະເຈົ້າ, “ຜູ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ເລິກລັບ” ວ່າມີຄວາມໝາຍເຖິງອະນາຄົດໃນການປົກຄອງຂອງກະສັດ Nebuchadnezzar. ຕອນນີ້ເຫັນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ ແລະດານີເອນຈຶ່ງໄດ້ບອກວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດໃນພ້າສວັນໄດ້ເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍສິ່ງເລິກລັບໃນຕົນເອງຮູ້. ໃນເມື່ອພົບກັບບັນຫາຮອບດ້ານ ດານີເອນໄດ້ເພິ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງເປັນໄປໄດ້ (ລກ 1:37).

ກະສັດ Nebuchadnezzar ເມື່ອພົບກັບຄວາມຝັນຮ້າຍ ເພິ່ນຍ້ານກົວຕໍ່ອະນາຄົດຈຶ່ງໄປຊອກຫາຄຳຕອບຈາກຄົນຜູ້ບໍ່ສາມາດເຮັດອັນໃດໄດ້ ເພິ່ນຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນໂມໂຫແລະຍ້ານກົວ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດເໝືອນດານີເອນຄືເພິ່ງພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມ:

- 7. ທ່ານຈະກ້າເວົ້າຄວາມຈິງຕໍ່ຜູ້ມີອຳນາດແນວໃດ?
- 8. ທ່ານຄິດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາທ່ານໄວ້ຖືກບ່ອນບໍ່ເພື່ອຈະເປັນພະຍານເຮືອງພຣະອົງ?
- 9. ທ່ານໄດ້ຮຽນບົດຮຽນອັນໃດກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງດານີເອນໃນເມື່ອພົບກັບບັນຫາໃຫຍ່ໃນຊີວິດ?
- 10. ທ່ານໄດ້ຮຽນອັນໃດຈາກຄຳອ້ອນວອນຂອງດານີເອນ?
- 11. ທ່ານສາມາດຕອບໄດ້ບໍ່ຢ່າງໜ້ອຍອັນນຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕອບຄຳອະທິຖານຂອງດານີເອນ?

ບົດຮຽນທີ 3

ຄວາມຝັນໄດ້ເປີດເຜີຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດານີເອນ 2:31-49

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ປະຖົມມະການ 41

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ບົດຮຽນວັນນີ້ໄດ້ສອນພວກເຮົາວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປົກຄອງປະຊາກອນຂອງພຣະອົງໃນອະດີດ ໃນປັດຈຸບັນ ແລະໃນອະນາຄົດ ພ້ອມຍັງປະທານຄວາມໝັ້ນໃຈແລະຄວາມຫວັງໃຫ້.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ດານີເອນໃຊ້ຕຳແໜ່ງຂອງຕົນເພື່ອຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ທ່ານເດໄດ້ໃຊ້ຕຳແໜ່ງ ພຣະພອນ ແລະຄວາມສາມາດຂອງຕົນເພື່ອຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແນວໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຮຽນຮູ້ເຖິງການຖວາຍຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້ານັ້ນຄືສແວງຫາທາງຍົກຍ້ອງພຣະອົງ ບໍ່ແມ່ນຍົກຕົນເອງຂຶ້ນ.

ຄຳນຳ

ເວລາຂ້າພະເຈົ້າຍັງເປັນນັກຮຽນຢູ່ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມ ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຢູ່ພາກຕາເວັນຕົກຂອງປະເທດອະເມຣິກາ ບອກວ່າລາວຮູ້ຈັກວັນເວລາທີ່ອົງພຣະເຢຊູຈະສະເດັດກັບຄືນມາໃນໂລກຄັ້ງທີສອງ. ລາວໄດ້ປະກາດທາງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງເປັນເວລາຫລາຍອາທິດ ບອກວ່າຄວາມຮູ້ຂອງລາວເຮືອງສວັນນັ້ນແນ່ນອນ. ລາວໝັ້ນໃຈເຫລືອເກີນຈົນໄປບອກພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ເປັນສິດຍາພິບານປະຈຳຄຣິສຕະຈັກວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປໂຮງຮຽນໃນວັນທີ່ລາວທຳນວາຍເອົາໄວ້ວ່າອົງພຣະເຢຊູຄຣິດຈະສະເດັດຄືນມາ. ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເຫັນອົງພຣະເຢຊູລົງມາຈາກພຳທາງທິດຕາເວັນອອກ. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າຖ້າພຣະອົງສະເດັດລົງມາແທ້ວັນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈເພາະບໍ່ໄດ້ຕ້ອງສອບເສັງເລກຍາກ Calculus. ແຕ່ເຫັນວ່າພໍ່ບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປໂຮງຮຽນ ແລະຕ້ອງເສັງເລກທີ່ຕົນເອງບໍ່ເກ່ງ.

ສລຸບໄດ້ວ່າຊາຍຄົນນີ້ປະກາດທາງວິທະຍຸໂດຍໃຊ້ຄວາມນິກຄິດແລະຄວາມສາມາດສ່ວນຕົວ ລາວຕ້ອງການໃຫ້ຄົນອື່ນເບິ່ງແລະຍົກຍ້ອງຕົນເອງ. ລາວເປັນຄົນໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍໃນສັງຄົມໃນເມື່ອຄຳປະກາດບໍ່ເປັນຄວາມຈິງເຖິງເຮືອງການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ບົດຮຽນວັນນີ້ໄດ້ສອນເຮົາເພື່ອຮູ້ຈັກທາງຍົກຍ້ອງຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນຍົກຕົນເອງຂຶ້ນ.

1. ຄວາມຝັນໄດ້ບອກໃຫ້ຮູ້ (ດານີເອນ 2:31-35)

ນີ້ເປັນເທື່ອທຳອິດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໃຫ້ດານີເອນຮູ້ຢ່າງເປີດເຜີຍ. ດານີເອນໄດ້ອະທິບາຍວ່າການທີ່ຕົນເອງໄດ້ຮັບຄວາມໝາຍຂອງຄວາມຝັນນີ້ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດ

ໃນສວັນໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ (ຂໍ້ 30). ກະສັດຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດໃນເມື່ອດານີເອນໄດ້ບອກເຖິງຄວາມຝັນຖືກຢ່າງຄັກແນ່ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຝັນມາ. ທາງໃນຈິດໃຈຂອງເພິ່ນອາດເປັນເໝືອນຍິງຊາວຊາມາເຣັງເມື່ອພົບກັບອົງພຣະເຢຊູທີ່ນໍ້າສ້າງ (ໂຢຮັນ 4:29). ທຸກສິ່ງທີ່ດານີເອນໄດ້ກ່າວໃຫ້ກະສັດຟັງເພິ່ນຍັງຢືນວ່າຖືກຕ້ອງ 100 %.

ດານີເອນໄດ້ບອກກັບກະສັດເຖິງພາບອັນນຶ່ງທີ່ຮຸ່ງກ້າທີ່ສຸດ (ຂໍ້ 31). ກະສັດໄດ້ເຫັນພາບນັ້ນມີຮູບຮ່າງເໝືອນຄົນ ມັນເປັນສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ແລະໜ້າຍ້ານຫລາຍ ຫົວເປັນຄຳ ເອິກແລະແຂນເປັນເງິນ ແຂນແລະກົກຂາເປັນທອງສຳເຣັດ ຕີນເປັນເຫລັກປົນຫີນ (ຂໍ້ 32-33). ການທີ່ຮູບຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍໂລຫະເຊັ່ນນີ້ເຮັດໃຫ້ເປັນໜ້າຍ້ານຈົນບໍ່ເປັນຕາເບິ່ງ.

ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາຕໍ່ມາເຮັດໃຫ້ກະສັດສັບສົນເພີ່ມ ຄືມີໝາກຫີນທີ່ບໍ່ແມ່ນມະນຸດຕັດໄປຕຳຕີນຂອງຮູບນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຮູບນັ້ນເພລົງແຕ່ລະຕອນ. ສ່ວນແຕກສລາຍເປັນເໝືອນຂີ້ແກບໃນເດີນຟັດເຂົ້າແລະກໍຖືກລົມພັດໄປຈົນບໍ່ມີສິ່ງໃດເຫລືອ (ຂໍ້ 34-35). ແລະໝາກຫີນນັ້ນໃຫຍ່ຂຶ້ນຈົນກາຍເປັນພູໃຫຍ່ຖ້ວມໂລກ. ນີ້ແຫລະເປັນເຫດໃຫ້ກະສັດ Nebuchadnezzar ຍ້ານຫລາຍ. ມີຄຳຖາມວ່າອັນນີ້ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ?

2. ແປຄວາມໝາຍຂອງຄວາມຝັນ (ດານີເອນ 2:36-45)

ສິ່ງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປນີ້ເປັນການສະແດງເຖິງຫົວໃຈຂອງດານີເອນຄືລາວເອົາພຣະເຈົ້າໄວ້ທີ່ສູງສຸດ, ແລະຍັງບອກຕີນເອງຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ບອກຄວາມໝາຍຂອງຄວາມຝັນ. (ຂໍ້ 36-37).

ດານີເອນອະທິບາຍວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ມີອຳນາດແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້ານາຍແລະກະສັດປົກຄອງ ແລະພຣະເຈົ້າປະທານຊີວິດຕໍ່ສັດແລະຄົນທັງຫລາຍ. ກະສັດ Nebuchadnezzar ໄດ້ປົກຄອງມະນຸດ ສັດໃນທົ່ງ ແລະນົກເທິງພ້າອາກາດ (ຂໍ້ 37-38)! ໃນພຣະຄັມພິໄໝ່ອາຈານໂປໂລສອນວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນປົກຄອງທຸກສິ່ງ. ໂປໂລຍັງເວົ້າເພີ່ມອີກວ່າ, “ບໍ່ມີອຳນາດໃດໆນອກຈາກອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ” (ໂຣມ 13:1ຂ). ດານີເອນໄດ້ກ່າວວ່າຫົວຄວາມໝາຍເຖິງຮູບຂອງກະສັດ Nebuchadnezzar (ຂໍ້ 38). ໃນເມື່ອໄດ້ຍິນດານີເອນກ່າວວ່າກະສັດແມ່ນພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ. ຫົວຄຳເປັນຕົວແທນອານາຈັກຂອງບາບີໂລນ. ສ່ວນພາກຕ່າງໆຂອງຮູບນັ້ນໝາຍເຖິງປະວັດສາດຂອງໂລກ ຄືບາງອານາຈັກມີຂຶ້ນເປັນເວລານຶ່ງແລະກໍສລາຍໄປ. ທີ່ສຸດອານາຈັກເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກແທນດ້ວຍອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເປັນຢູ່ຕອນຕໍ່ໄປ.

ສ່ວນເອິກແລະແຂນເປັນເງິນໝາຍເຖິງອານາຈັກນ້ອຍໆ. ອີງຕາມປະວັດສາດແລ້ວອານາຈັກນ້ອຍນີ້ໝາຍເຖິງອານາຈັກຂອງ Medo-Persian. ອານາຈັກນ້ອຍນີ້ໄດ້ເອົາຊະນະບາບີໂລນໃນປີ 539 ກ່ອນ ຄສ., ກະສັດ Cyrus the Great ໄດ້ນຳພາພວກ Medo-Persian ແລະປົກຄອງເກືອບ 200 ປີ ນານກວ່າພວກບາບີໂລນ ແຕ່ມີຄວາມສຳຄັນໜ້ອຍກວ່າ (ຂໍ້ 39).

ທ້ອງທີ່ເປັນທອງເຫລືອງໝາຍເຖິງພວກ Creece, ພວກນີ້ໄດ້ປົກຄອງທົ່ວໂລກ (ຂໍ້ 39). ໃນປີ 332 ກ່ອນ ຄສ. ຜູ້ມີຊື່ວ່າ Alexander the Great ໄດ້ເອົາຊະນະຕໍ່ພວກ Medo-Persian ແລະໄດ້ປົກຄອງ “ໂລກທົ່ວໄປ” ໝາຍເຖິງປະເທດສີວິໄລ.

ອານາຈັກທີ່ສື່ ແມ່ນອານາຈັກເປັນຂາຊຶ່ງເຮັດດ້ວຍເລັກກ້າ (ຂໍ້ 40) ຄືພວກໂຣມ. ພວກໂຣມໄດ້ມີອຳນາດເອົາຊະນະອານາຈັກອື່ນໂດຍໃຊ້ກຳລັງ, “ທຳລາຍເປັນຕ່ອນໆ ແຕກອອກໄປ ແລະທັບມ້າງ”-ນີ້ເປັນວິທີໂຣມໄດ້ປະພຶດຕໍ່ໂລກພາຍນອກເລີ້ມເອົາຊະນະເມືອງເກົ່າແກ່ Carthage ຢູ່ North Africa ໃນປີ 146 ກ່ອນ ຄສ. ໂຣມໄດ້ປົກຄອງເປັນເວລາ 500 ປີໄດ້ເອົາສອງອານາຈັກພາກຕາເວັນອອກ ແລະພາກຕາເວັນຕົກເຂົ້າກັນ. ໃນປີ ຄສ 476 ອານາຈັກຕາເວັນຕົກໄດ້ປຸກຊ້ຍ ແຕ່ສ່ວນອານາຈັກຕາເວັນອອກຄົງທີ່ໄດ້ເປັນເວລາເກືອບເຖິງພັນປີ. ຕົ້ນທີ່ເຮັດດ້ວຍຫີນປົນທາດເຫລັກນີ້ ດານີເອນໄດ້ບອກວ່າມັນເປັນອານາຈັກທີ່ສື່ປະກອບກຳລັງແຂງແຮງແລະກ່ອນແອ (ຂໍ້ 41-42). ດານີເອນໄດ້ກ່າວອີກວ່າອານາຈັກນີ້ເອົາຊະນະແລະກໍເອົາຄົນແລະປະເພນີອື່ນມາປະສົມກັນ (ຂໍ້ 44). ກະສັດສຸດທ້າຍນີ້ໄດ້ເອີ້ນວ່າ “Toes” ກ່ອນຖືກທຳລາຍ.

ໝາກຫິນທີ່ອອກມາຕໍ່ອານາຈັກແລະເຮັດໃຫ້ແຕກສລາຍໄປແມ່ນກ່າວເຖິງພຣະເມຊີອານຜູ້ອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອປົກຄອງໂລກທັງໝົດ (ປຖມ 49:24; ພສສ 118:22; ອຊຍ 8:14-15). ຕໍ່ໄປໃນອະນາຄົດພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ສ້າງອານາຈັກຂຶ້ນເພື່ອທຳລາຍອານາຈັກຂອງໂລກ (44-45). ແລະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕັ້ງຢູ່ເປັນນິດ ຈະບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດອ້າງວ່າຕົນເອງເປັນກະສັດອີກ ອົງພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ເວລາກຳນົດມາເຖິງແລ້ວ ຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ ຈຶ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ ຈຶ່ງເຊື່ອໃນຂ່າວປະເສີດ.” (ມລກ 1:15).

ອານາຈັກນີ້ຈະເປັນຣາຊອານາຈັກຊົ່ວນິຣັນ ແລະອົງພຣະເຢຊູຈະເປັນກະສັດຜູ້ມີຊັບຊະນະ (ພນມ 11:15-18). ອົງຕາມ ດານີເອນ 2:44-45 ອາດໝາຍເຖິງຣາຊອານາຈັກດ້ານວິນຍານຈິດ ເວລາພວກເຮົາໄດ້ຮັບເອົາອົງພຣະເຢຊູມາເປັນພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນໃນຊີວິດ. ມັນກປາດບາງຄົນເຊື່ອວ່າອົງພຣະເຢຊູຈະສະເດັດຄົນມາປົກຄອງໂລກຕລອດໄປ (ພນມ 20).

ດານີເອນໄດ້ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງຄວາມຝັນນີ້ຕໍ່ກະສັດ Nebuchadnezzar ແລະກ່າວວ່າ, “ມີພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່” ໄດ້ບອກໃຫ້ກະສັດຮູ້ເຖິງອະນາຄົດ (ຂໍ້ 45). ຈຸດປະສົງທີ່ກະສັດ Nebuchadnezzar ຝັນຢ່າງນີ້ເພາະພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງກະສັດນັ້ງບັນລັງປົກຄອງ.

3. ກະສັດໄດ້ຕອບຕໍ່ດານີເອນ (ດານີເອນ 2:46-49)

ໃຫ້ພິຈາຣະນາເຖິງຕຳແໜ່ງຂອງກະສັດ Nebuchadnezzar. ຖ້າທ່ານເປັນກະສັດອົງນີ້ທ່ານຈະຕອບແນວໃດເມື່ອໄດ້ຍິນດານີເອນອະທິບາຍເລື່ອງຄວາມຝັນ. ເຫັນວ່າເພິ່ນໄດ້ເຮັດໄດ້ດີ ຄືເພິ່ນໄດ້ກົມໜ້າລົງດ້ວຍການຖອມຕົວ (ຂໍ້ 46). ເພິ່ນໄດ້ຖວາຍບູຊາຊຶ່ງດານີເອນບໍ່ໄດ້ບອກໃຫ້ເຮັດ ແຕ່ດານີເອນໄດ້ບອກໃຫ້ກະສັດຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າ. ຂໍ້ 47 ໄດ້ບອກວ່າກະສັດຮູ້ເຖິງຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງ ເປັນບ່ອນວ່າພຣະເຈົ້າຂອງດານີເອນເປັນພຣະເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ແລະສູງສຸດກວ່າພຣະອື່ນໆ.

ດານີເອນໄດ້ຮັບຂອງຂວັນແລະລາງວັນອັນໃຫຍ່ທີ່ຕົນເອງຍິນດີບອກເຖິງການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 44-49). ກະສັດໄດ້ມອບໃຫ້ດານີເອນປົກຄອງກຸງບາບີໂລນ ແລະເມືອງເອກ. ແລະຍັງໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງເປັນທີ່ປຶກສາຂອງກະສັດ, ມີອຳນາດເໜືອພວກນັກປາດທັງຫລາຍ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາດານີເອນໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະປະກາດແລະແຜ່ອອກໄປທາຊາວໂລກ.

ດານີເອນໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ເພື່ອນສາມຄົນຈາກກະສັດຄື Shadrach, Meshach, and Abednego ເປັນ ຜູ້ປົກຄອງແຂວງຕ່າງໆ. ແຕ່ສ່ວນດານີເອນໄດ້ຢູ່ໃນວັງຊ່ອຍພາຣະກິດທີ່ຈຳເປັນ. ເຮືອງລາຍລະອຽດຕໍ່ໄປ ນີ້ແມ່ນການປະທະລະຫວ່າງຮູບໂຄຣິບແລະເພື່ອນສາມຄົນຂອງດານີເອນທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາໃນບົດຕໍ່ ໄປ.

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ບົດຮຽນໃນວັນນີ້ໄດ້ສອນພວກເຮົາໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຜູ້ຮູ້ຈັກສັບທຸກສິ່ງ. ຄວາມຝັນຂອງກະສັດ Nebuhadnezzar ແລະການແປໄດ້ບອກໃຫ້ເຫັນຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງວ່າເວລາພຣະເຈົ້າເວົ້າແນວໃດແລ້ວ ພຣະ ອົງກໍເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ພວກເຮົາຄວນໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຜນການສຳເຣັດ.

ເປັນຫ້າເສົ້າໃຈທຸກວັນນີ້ ມີຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບເອົາພຣະເຈົ້າເຫນືອກະສັດ Nebuhadnezzar ວ່າ, "ມີ ພຣະເຈົ້າ." ມີພຽງຄວາມຮູ້ໃນຫົວ ແຕ່ຍັງບໍ່ລົງເຖິງໃນຫົວໃຈສ່ວນຕົວ. ທ່ານເຂົ້າໃຈແນວໃດເຖິງ "ຫິນ" ໃນ ເຮືອງດານີເອນ? ທ່ານຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າທັບມ້າງທ່ານໃຫ້ແຕກສລາຍ ແລະຍອມໃຫ້ເອົາພຣະເຢຊູມາເປັນ ພຣະເຈົ້າແລະເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍບໍ່?

ຄຳຖາມ:

12. ໃນບົດຮຽນວັນນີ້ມີອັນໃດເຮັດໃຫ້ທ່ານຕື່ນເຕັ້ນກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດ?
13. ໃນບົດຮຽນວັນນີ້ໄດ້ສ້າງຄວາມໂກດຮ້າຍ ສັບສິນຕໍ່ທ່ານບໍ່?
14. ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດຕາມດານີເອນໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຮາຊອານຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະມາປາກົດໃນ ວັນສຸດທ້າຍ?
15. ວິທີໃດທີ່ອົງພຣະເຢຊູເປັນຫິນແຂງທີ່ທັບມ້າງອານາຈັກຂອງໂລກນີ້?
16. ທ່ານຄິດບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າຍັງໃຊ້ຄວາມຝັນໃນວັນນີ້?
17. ຖ້າທ່ານຈະຖາມດານີເອນໃຫ້ອະທິບາຍເພີ່ມເຮືອງຄວາມຝັນທີ່ທ່ານຖາມນັ້ນຈະແມ່ນເຮືອງອັນໃດ?

ບົດຮຽນທີ 4

ໄຟຮ້ອນບໍ່ໄໝ້

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດານີເອນ 3:1-30

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ກິຈການ 4:5-20

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ບົດຮຽນວັນນີ້ໄດ້ສອນວ່າຮູບປັ້ນອາດເປັນອັນໃດອັນນຶ່ງທີ່ເອົາມາແທນພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ໃນບ່ອນໃດທີ່ທ່ານຖືກຂົ່ມເຫງໃຫ້ຫລຸດຜ່ອນຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຮຽນຮູ້ເຖິງຄວາມເຊື່ອທີ່ຜ່ານໄຟເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອດີຂຶ້ນໃນການຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໄປ.

ຄຳນຳ

ເຕົາໄຟຮ້ອນກ້າໄດ້ໄໝ້ພວກທີ່ຈັບຄົນຖິ້ມເຂົ້າໄປ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໄໝ້ຜູ້ສັດຊື່ໃນພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍພວກເຂົາເພື່ອສະແດງໃຫ້ກະສັດເຫັນເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້.

ເວລາຂ້າພະເຈົ້າເປັນນັກຮຽນຢູ່ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງໜ່ວຍອົງການຄູແຫ່ງຊາດອະເມຣິກາ ແລະໄດ້ຖືກຍົກໃຫ້ມີໜ້າທີ່ສຳຄັນ. ອີກບ່ອນນີ້ເທົ່າໃດ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຢາກສມັກເປັນປະທານຂອງອົງການນີ້ເພາະຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນເອີ້ນຕົນເອງວ່າ, "ທ່ານປະທານ."

ທີ່ສຸດເຖິງເວລາອອກໂຄສະນາທາສຽງຂ້າພະເຈົ້າກໍໄປເວົ້າກັບຫລາຍໆຄົນແລະກຸ່ມຂອງໂຮງຮຽນ. ແຕ່ຄູ່ແຂ່ງຜູ້ມີປະສົບປະການດີ ແລະຄົນສ່ວນຫລາຍໄດ້ຮູ້ຈັກກັບລາວເພາະລາວຮັບໃຊ້ໃນພະແນກນີ້ມາຫລາຍປີ. ເວລາບ່ອນບັດລົງຄະແນນສຽງເຫັນວ່າຄົນບ່ອນເອົາຄູ່ແຂ່ງຫລາຍທີ່ສຸດ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຖືກປຣາຊັຍຢ່າງໜ້າລະອາຍເພາະຄວາມມັກໃຫຍ່ໄຜ່ສູງ. ບົດຮຽນວັນນີ້ພວກເຮົາຈະຮຽນຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດ. ຖ້າບໍ່ລະວັງຈະຖືກໄຟໄໝ້ເປັນແນ່.

1. ໃຫຍ່ຫລາຍຈົນມອງເຫັນໄດ້ຈາກເດືອນດາວ (ດານີເອນ 3:1-7)

ໃນບົດທີ່ສາມນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນນອກກຸງບາບີໂລນ ກະສັດ Nebudadnezzar ໄດ້ສ້າງຮູບປັ້ນທອງຄຳ ແລະເອົາໄວ້ໃນທົ່ງກວ້າງເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນ (ຂໍ້ 1). ຮູບປັ້ນອາດສ້າງຂຶ້ນຫລັງຈາກຄວາມຝັນໃນບົດທີ່ສອງ ຮູບປັ້ນນັ້ນໄດ້ສ້າງໂດຍໂລຫະຕ່າງໆ ແລະໂອບດ້ວຍຄຳ (ອພຍ 39:38 ແລະ 30:3) ມີຍາວສູງ 90 feet ເທົ່າກັບເຮືອນເກົ່າຊັ້ນ ແລະກວ້າງ 9 feet.

ມັນເປັນຂອງທຳມະດາທີ່ຜູ້ນຳໃນສັມຍບູຮານມັກສ້າງຮູບອະນຸສາວະລີເພື່ອຄົນລຸ້ນໃໝ່ຈະຈື່ຈຳຕົນເອງວ່າເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່. ກ່ອນ ຄສ 2500 ປີ Sphinx ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເອຢິບໄດ້ສ້າງຮູບຕົນເອງ 240 ft by 60 ft ກ່ອນ ຄສ 300 ຮູບປັ້ນຂອງ Rhodes ສູງ 105 ft ແລະຮູບປັ້ນຂອງ Zeus ໃນເມືອງອາແຖນສູງ 40 ft.

ໃນຕອນນີ້ໃຫ້ສັງເກດເບິ່ງສອງປະເດັນ: ນຶ່ງ, ການສ້າງຮູບປັ້ນໃຫຍ່ດ້ວຍໂລຫະຕ່າງໆເພື່ອຢາກໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ມອງເຫັນຍົກຍ້ອງ. ອີງຕາມຄຳອະທິບາຍຂອງດານີເອນເຖິງຄວາມຝັນຂອງກະສັດແລ້ວ ເພິ່ນຢາກໃຫ້ຄົນລຸ້ນຫລັງຈິດຈຳ ເພິ່ນຈຶ່ງຢາກສ້າງຮູບຂອງຕົນເອງເປັນອະນຸສາວະລີ ເວລາຄົນໃດເບິ່ງຮູບປັ້ນແລ້ວຄົງຄິດເຖິງແລະຈຳເພິ່ນໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ໃນເມື່ອສ້າງແລ້ວກະສັດຈຶ່ງເອີ້ນເອົາພວກຂ້າຣາຊການໃນວັງອອກໄປເບິ່ງກ່ອນໝູ່ເພື່ອເປັນສັກຂີພະຍານເຖິງຄວາມສຳເຣັດ(ຂໍ້ 2-3). ກະສັດຕ້ອງການຢາກໄດ້ຍິນການຍົກຍ້ອງຈາກຄົນຜູ້ສຳຄັນເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຫຼຸຂອງຕົນວ່າພວກເຂົາຈະເຣັດແນວໃດ. ເຫັນວ່າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມມາຈາກຫລາຍບ່ອນພ້ອມທັງມີສຽງເພງສຽງດົນຕີປະກອບໃນພິທີເປີດອັນສຳຄັນນັ້ນ (ຂໍ້ 4-5, 7).

ສອງ, ກະສັດໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ທຸກຄົນໂຄຣນີບຮູບປັ້ນ (5,7). ເຈັດເທື່ອ ດານີເອນໄດ້ຈິດໄວ້ວ່າກະສັດໄດ້ຈັດຕັ້ງຮູບປັ້ນເພື່ອໃຫ້ໂລກມອງເຫັນ (ຂໍ້ 1-3, 5, 12, 14, 18). ຖ້າຈະເບິ່ງໄປແລ້ວພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າກະສັດ Nebuchadnezzar ໄດ້ຕັ້ງຕົນເອງຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ. ກະສັດຈະເອົາໂທດທຸກໆຄົນຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຍອມກຶມຂາບຮູບປັ້ນຂອງຕົນ ຈຶ່ງໄດ້ສ້າງເຕົາໄຟຮ້ອນກ້າຢູ່ໃກ້ໆເພື່ອທ້າທາຍຕໍ່ຜູ້ບໍ່ຍອມເຣັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງຕົນເອງ (ຂໍ້ 6)

2. ມີຄວາມເຊື່ອໃຫຍ່ພໍ (ດານີເອນ 3:8-15)

ມີຜູ້ຊົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍພາຍມາກຈົນບໍ່ຮູ້ວ່າໃຜເປັນໃຜ. ພວກຂ້າຣາຊການແລະພວກນັກປາດໄດ້ອອກໄປເວົ້າຕໍ່ຜູ້ຊົນເຖິງພວກຍິວທີ່ບໍ່ຍອມກຶມຂາບຮູບຂອງກະສັດ (ຂໍ້ 8). ພວກເຂົາໄດ້ຂີບແຂ້ວຄົງວຸ້ນຕໍ່ພວກຍິວ ການເຣັດຢ່າງນີ້ອາດເປັນເພາະພວກເຂົາອິດສາໃນຕຳແໜ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບ ແລະຍ້ອນກະສັດຊອບພຣະທັຍນຳພວກເຂົາ. (ຂໍ້ 1:20).

ພວກຂ້າຣາຊການໄດ້ລາຍງານການບໍ່ຍອມກຶມຂາບຂອງພວກຍິວຕໍ່ກະສັດຢ່າງໄວດ້ວຍການຫາເຣື່ອງໃສ່ພວກເຂົາເພີ່ມ (ຂໍ້ 9-12). ຄະດີຫາເຣື່ອງນັ້ນງ່າຍໆ ແຕ່ມີພລັງວ່າ, "ຄົນພວກນີ້ໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງກະສັດ ທ່ານຈະເຣັດແນວໃດທີ່ຈະຮັກສາຊື່ສຽງຂອງທ່ານ?" ພວກຂ້າຣາຊການບໍ່ໄດ້ພ້ອງປອງຮ້າຍພວກຍິວທັງສາມຄົນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພວກເຂົາເຕືອນກະສັດວ່າພຣະອົງຈະເຣັດອັນໃດຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມຕາມຄຳສັ່ງ (ຂໍ້ 11). ພວກເຂົາວາງແຮ້ວໃສ່ຄົນຍິວສາມຄົນຜູ້ມີຄວາມກ້າຫານຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ.

ເປັນໜ້າແປກໃຈທີ່ພວກຂ້າຣາຊການບໍ່ໄດ້ເອົາຊື່ຂອງດານີເອນເຂົ້າໄປພ້ອງໃນຕອນນີ້(ຂໍ້ 12). ແນ່ນອນພວກເຂົາເຄີຍເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງດານີເອນເໝືອນກັບຄົນຍິວທັງສາມມາແລ້ວ ບາງທີພວກເຂົາອາດເມື່ອຍເບິ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກຍິວຕໍ່ພຣະເຢໂຮວາ (ຂໍ້ 13). ຕາມພາສາອາຣາແມກແລ້ວພວກຂ້າຣາຊການໂກດຮ້າຍຢ່າງແຮງ ແລະໄດ້ສະແດງອອກມາຢ່າງສຸດຂີດ ເພາະໃນໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮັບຈາກກະສັດ. ກະສັດກໍເວົ້າກັບພວກເຂົາອີກວ່າເທື່ອໜ້າໃນເມື່ອໄດ້ຍິນສຽງແກດັງຂຶ້ນແລ້ວ ສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາກຶມຂາບລົງ ແລະທຸກຢ່າງຈະເປັນໄປດ້ວຍດີ.

ຂໍ້ 15 ເປັນຂໍ້ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນປື້ມຂອງດານີເອນ ມັນເປັນຈຸດຫັນປ່ຽນ. ກະສັດໄດ້ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ, "ໃຜເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ຊ່ອຍໄດ້." ຕອນນີ້ກະສັດໄດ້ສະແດງເຖິງຈິດໃຈຂອງຕົນເອງທີ່ໄດ້ທ່າງໂກຈາກພຣະເຈົ້າ ທີ່ເພິ່ນໄດ້ສາຣະພາບມາແລ້ວໃນບົດທີສອງ.

3. ໃຫຍ່ພໍທີ່ຈະຍືນຍູ້ (ດານີເອນ 3:16-25)

ຕອນນີ້ເປັນໂອກາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ທູນໃຈໃຫ້ຢຶດໝັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອ. ເໝືອນກັບປະວັດເຮືອງກະສັດ David and Goliath, ຜູ້ປະກາດ Elijah and ຜູ້ປະກາດຂອງບາອານ, ແລະເໝືອນເວລາຜູ້ປະກາດນາທານໄດ້ຈັບມືກັບກະສັດດາວິດ. ຄວາມກ້າຫານຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະຜູ້ນຳເຫລົ່ານີ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດອັນໃດ ເຂົາກ້າຫານກ່າວຕໍ່ຜູ້ມີອຳນາດເພາະຄວາມປະສົບການແລະການສັມພັນຂອງພວກເຂົາກັບພຣະເຈົ້າຜູ້ສ້າງໂລກຈັກກະວານ (ຂໍ້ 16-17).

ການໄວ້ວາງໃຈແລະເຊື່ອໝັ້ນໃຈພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄົນໃນສມັຍນີ້ມີຄວາມກ້າຫານ ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ເອົາອັນໃດມາແທນອົງພຣະເຢຊູ (2 ກອທ 3:4-12). ການເຮັດດັ່ງນີ້ເປັນສູງຂອງທ່ານໂຍບວ່າ, "ເຖິງແມ່ນຖືກຂ້າຕາຍ ຂ້ານ້ອຍກໍຈະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ." (ໂຍບ 13:15). ຊາຍຍິວສາມຄົນນີ້ໄດ້ເຫັນດານີເອນແປຄວາມຝັນໃຫ້ກະສັດຟັງ ແລະໄດ້ເຫັນການນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າ (ບົດ 2), ພວກເຂົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນອົງສັດຊື່ ແລະ ພຣະອົງສາມາດເຮັດທຸກສິ່ງໄດ້ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ບໍ່ແມ່ນການເຮັດຕາມໃຈຂອງຕົນເອງ.

ຄົນຍິວທັງສາມໄດ້ຕອບຕໍ່ກະສັດຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນກະສັດຂອງໂລກນີ້ຄື Nebuchadrezzar (ຂໍ້ 17-18). ພວກເຂົາໄດ້ທູນຕໍ່ກະສັດວ່າ, "ພຣະເຈົ້າຜູ້ມີຄວາມສາມາດ ຈະຊ່ອຍຫລືບໍ່ຊ່ອຍ ພວກຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ກົມຂາບລົງຕໍ່ຮູບກະສັດ." ກ່ອນນີ້ພວກຍິວສາມຄົນນີ້ບໍ່ເຄີຍຫັນຫລັງໃສ່ພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາຕຽມພ້ອມຫັນໜ້າເຂົ້າເຕົາໄຟດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຢ່າງດີນີ້ ພວກເຂົາເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສັນວ່າຈະສະແດງການອັດສະຈັນຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນທຸກໆເທື່ອ. ແຕ່ພວກເຂົາຮູ້ແນ່ວ່າພຣະເຈົ້າຈະປະທານພຣະຄຸນແລະກຳລັງໃຫ້ໃນເວລາຕ້ອງການ. ໃຫ້ຈື່ຈຳເອົາຈາກເພງສັດສິນ "ເຖິງແມ່ນຢ່າງເຂົ້າໃນແດນມໍຣະນາ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຢ້ານອັນໃດ ເພາະພຣະອົງສະຖິດຢູ່ນຳ." (ພສສ 23:4).

ໃນພຣະຄຳພີ ໄຟໄດ້ໃຊ້ບອກເຖິງສອງຢ່າງ: ຕັດສິນ ແລະເຮັດໃຫ້ບໍ່ຮື້ສຸດ. ໃນປະຖົມມະການພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໄຟເປັນຝົນຕົກລົງມາໃສ່ເມືອງໂຊດົມແລະກົມໂມຣາ ເພື່ອລົງໂທດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ຜູ້ປະກາດພຣະທັມອາໂມດໄດ້ຂຽນບອກວ່າພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດອິສຣາເອນເພາະຄວາມບາບຂອງພວກເຂົາ. ພຣະນິມິດ 19:20 ໄດ້ກ່າວວ່າໄຟຂອງພຣະເຈົ້າຈະລົງມາໄໝ້ພວກສັດຕູທັງໝົດ. ໄຟໄດ້ໃຊ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ບໍ່ຮື້ສຸດສິດໃສໄດ້ດີ. ຕາມພຣະທັມ ມາລາກີ 3:1-4 ໄດ້ໃຊ້ໄຟເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນບໍ່ຮື້ສຸດ ເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈະຊອບພຣະທັຍ.

ດານີເອນ 3:21-23 ຄົນຍິວສາມຄົນໄດ້ຖືກຖິ້ມເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟອັນຮ້ອນກ້າຫາງເທິງແລະທາງລຸ່ມກະສັດສາມາດເບິ່ງໄດ້ວ່າຄົນທີ່ຖືກຖິ້ມເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟນັ້ນຈະເປັນຢ່າງໃດ (23). ກະສັດ Nebuchadnezzar ແປກໃຈເມື່ອກະສັດເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຄາງແຕ່ປະການໃດ ເພິ່ນໄດ້ເຫັນສີ່ຄົນຢ່າງໄປມາໃນເຕົາໄຟນັ້ນ(ຂໍ້ 24-25). ກະສັດໄດ້ເອີ້ນຖາມວ່າມີຈັກຄົນແທ້ທີ່ຖືກຖິ້ມເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟ ພວກເຂົາຕອບວ່າສາມຄົນ! ເພິ່ນຖາມຜູ້ທີ່ສີ່ແມ່ນໃຜ?

ກະສັດໄດ້ເຫັນພໍເປັນເຕືອນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າສົມຄວນເປັນຜູ້ທີ່ມະນຸດຄວນນະມັສການ. ກະສັດໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ພວກເຂົາອອກມາແລະໄດ້ກ່າວວ່າ, "ຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ" (ຂໍ້ 26). ກະສັດໄດ້ຮັບຮອງວ່າພຣະເຢໂຮວາເປັນພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພຣະອື່ນໆ ພຣະອົງໄດ້ປົກປ້ອງຮັກສາພວກເຂົາຢ່າງອອກຈາກເຕົາໄຟຢ່າງບໍ່ມີບາດແຜອັນໃດ. ເພາະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງພວກເຂົາ ກະສັດໄດ້ຂຶ້ນຊັ້ນໃຫ້ພວກເຂົາ ແລະກະສັດປະກາດບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດປະຫມາດພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ມີອັນໃດບໍ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານຫັນໜ້າອອກຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະສິ່ງນັ້ນກາຍເປັນນ້ຳເບີນຶ່ງໃນຊີວິດ? ກະສັດ Nebuchadnezzar ລືມຕົນເອງວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງຕົນເອງຂຶ້ນປົກຄອງ. ການທີ່ຈະໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ວ່າຕົນມີຊື່ສຽງດີບໍ່ເປັນການບາບ ແຕ່ຖ້າເອົາສິ່ງນັ້ນມາແທນພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເປັນຄວາມຜິດບາບ.

ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນທຸກວັນນີ້ກໍຍັງມີຈິດໃຈຢາກມີຊື່ສຽງດີບໍ່ຜິດອັນໃດເຊັ່ນ ຫົວໜ້າພະແນກດົນຕີຮີຢາກເຮັດໃຫ້ກຸ່ມຕົນເອງຮ້ອງເພງເກ່ງເພື່ອໃຫ້ຄົນຍົກຍ້ອງ ແລະມັກມາຟັງ ແຕ່ຢ່າເຮັດໃຫ້ສິ່ງນັ້ນມາແທນພຣະເຈົ້າຢ່າງເດັດຂາດ.

ຄໍາຖາມ:

18. ໃຫ້ເອົາມັດທາຍ 4:8-10 ທຽບກັບບົດຮຽນວັນນີ້ ແລະຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າພວກສັດຕູຊອກທາງດຶງພວກເຮົາອອກຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ນະມັສການພຣະອົງມີບໍ່?
19. ໃຫ້ຫວນຄິດຄືນຫລັງວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໄດ້ຖືກຜ່ານໄຟບໍ່?
20. ມີຄໍາໝູນໃຈອັນໃດທີ່ທ່ານສາມາດນຳເອົາມາໃຊ້ກັບຜູ້ກຳລັງອ່ອນແອໃນຄວາມເຊື່ອ?
21. ແມ່ນຫຍັງເປັນສິ່ງຍາກລຳບາກທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?
22. ມີໃຜບໍ່ທີ່ທ່ານຈະໄດ້ໝູນໃຈຈາກບົດຮຽນວັນນີ້?

ບຈ

ບົດຮຽນທີ 5 ເອົາໄປໄວ້ທີ່ທົ່ງພຽງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດານີເອນ 4:1-37

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ກິຈການ 12:20-23

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ບົດຮຽນວັນນີ້ໄດ້ສອນວ່າການອວດຕົວເປັນການແຂ່ງກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ການຖອມຕົວແມ່ນສິ່ງດີເລີດຕໍ່ການຍອມຕໍ່ພຣະອົງ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ໃນຊີວິດຂອງທ່ານມີບ່ອນໃດທີ່ຍັງບໍ່ຍອມຮັບເຖິງພລັງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຮຽນຮູ້ວ່າເວລາໃດທ່ານຫລຽວເບິ່ງພຣະເຈົ້າເພື່ອພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ອະພິຍ ແລະ ຍັງໄດ້ຮັບການຄືນດີເຂົ້າໃນສະພາບເດີມ.

ຄຳນຳ

ກະສັດ Nebuchadnezzar ເປັນຄົນບໍ່ຍອມຮັບເອົາພລັງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກຫລຸດຊັ້ນລົງ ຄືເພິ່ນໄດ້ກາຍເປັນສັດເດັງລະສານ.

ໃນປຶ້ມຂອງ C.S. Lewis ລາວໄດ້ກ່າວວ່າ, "ໃນເມື່ອພວກເຮົາມັກຕົວເອງຫລາຍຂຶ້ນ ພວກເຮົາຈະບໍ່ມັກຄົນອື່ນຫລາຍຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ." ເຮືອງນີ້ເຮັດໃຫ້ລູກຜູ້ເສຍໃນປຶ້ມລູກາ 15 ທີ່ແລກບໍ່ຮູ້ເຖິງສະພາບຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງ, ແລະ ບໍ່ຢາກກັບບ້ານ.

ໃນບົດຮຽນວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນເຮືອງກະສັດ Nebuchadnezzar ມີຄວາມອວດໂຕຕໍ່ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຖືກລົງໂທດ ແລະ ທີ່ສຸດກໍໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຄືນສູ່ສະພາບເດີມ. ເຫັນວ່າຈາກບົດນີ້ ສາມເຖິງສື່ໃຫ້ເວລານານເຖິງສາມສິບປີ. ດານີເອນກໍກາຍເປັນຄົນມີອາຍຸປານກາງ ແລະ ກະສັດກໍເຖົ້າແກ່ສຸດທ້າຍແລ້ວ. ແຕ່ເຫັນວ່າດານີເອນບໍ່ໄດ້ປະລະທ້າທີ່ເປັນເຄື່ອງມືຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອບອກປະຫວັດເຮືອງສຸດທ້າຍຂອງກະສັດບາບີໂລນໃຫ້ໂລກຮູ້.

1. ຄວາມຝັນອັນທົ່ວສອງ (ດານີເອນ 4:4-18)

ໃນບົດນີ້ກະສັດຕ້ອງການເວົ້າກັບຜູ້ຊົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ເພາະເພິ່ນຢາກແບ່ງພຣະພອນທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບຈາກ, "ພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ" (ຂໍ້ 1-2). ມັນເປັນເຮືອງໜ້າແປກທີ່ກະສັດຜູ້ໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຢໂຣວາເພື່ອປະກາດຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງນີ້ເປັນຜົນສະທ້ອນກັບການສຳຜັດກັບພຣະເຈົ້າອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຈະມີດສັງຄູ່ບໍ່ໄດ້ເດັດຂາດ. ບົດນີ້ໄດ້ສືບຕໍ່ເຮືອງທີ່ເອີ້ນວ່າເປັນເມໂລດີ ຄືສຽງມ່ວນໆໃນປຶ້ມດານີເອນ: ໂລກທັງຫລາຍຄວນຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຂອງດານີເອນ ແລະ ສິ່ງພຣະເຈົ້າຂອງດານີເອນໄດ້ເຮັດຕໍ່ໂລກ.

ໃນເວລາກະສັດໄດ້ເລົ່າເລື່ອງໃຫ້ຝູງຊົນຟັງ ເພິ່ນໄດ້ຮັບນິມິດອັນທີສອງເພາະມີຫລາຍຢ່າງດີໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນ. ກະສັດໄດ້ "ພັກຜ່ອນຢ່າງສະບາຍ ແລະຮັ່ງມີຢູ່ໃນວັງຂອງຕົນ" (ຂໍ້ 4). ສັງເກດເບິ່ງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຂໍ້ 4-5: ທຳອິດກະສັດມີສັນຕິສຸກ ແລະອີກຕໍ່ໄປເພິ່ນມີຄວາມຍ້ານ." ນີ້ບອກວ່າຊີວິດໄດ້ມີການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນຢ່າງໄວເວລາພວກເຮົາຢູ່ໃນພາລະສຸກເສີນ.

ກະສັດ Nebuchadnezza ໄດ້ອະທິບາຍເລື່ອງນິມິດອັນທີສອງໃຫ້ດານີເອນຟັງ (ຂໍ້ 10-18). ໃນນິມິດນັ້ນກະສັດເຫັນຕົນໄມ້ໃຫຍ່ຖ້ວມໂລກ ໃຫຍ່ກວ່າທຸກໆຕົ້ນ. ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນຮອດຟ້າສວັນ ເປັນບ່ອນທີ່ພັກແລະ ປະທານອາຫານໃຫ້ຄົນ ແລະສັດທຸກຊະນິດ. ຕໍ່ມາມີຜູ້ສິ່ງຂ່າວຈາກສວັນລົງມາບອກວ່າຕົ້ນໄມ້ນີ້ຈະຖືກຕັດຖິ້ມ ແລະຊື່ສຽງໂດ່ງດັງຈະໄດ້ຖືກລືບລ້າງ ແລະຕໍ່ຂອງຕົ້ນໄມ້ຈະກາຍເປັນສັດປ່າໃນທົ່ງເປັນເວລາ "ເຈັດປີ" ແລະທີ່ສຸດຈະເຮັດໃຫ້ຄົນໃນສະພາບເດີມ. ຜູ້ສິ່ງຂ່າວໄດ້ກ່າວວ່າສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນ, "ຈິ່ງໃຫ້ຄົນທັງປວງທຸກທີ່ທຸກບ່ອນຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດຊົງມີຣິດທານຸພາບເຫນືອຣາຊອານາຈັກຂອງມະນຸດ ພຣະອົງຊົງຕັ້ງກະສັດຂອງຊາດໃດຊາດນຶ່ງຕາພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ" (ຂໍ້ 11). ກະສັດ Nebuchadnezza ໄດ້ບອກໃຫ້ດານີເອນແປເຖິງເລື່ອງໃນຄວາມຝັນນີ້.

2. ຄວາມໝາຍຂອງຄວາມຝັນ (ດານີເອນ 4:19-27)

ດານີເອນມີສີໜ້າບໍ່ດີ ບໍ່ຢາກແປຄວາມຝັນນັ້ນ (ຂໍ້ 19). ດານີເອນລັງເລໃຈແປຄວາມຝັນເພາະລາວຮູ້ວ່າກະສັດຈະຮັບໄດ້ຍາກເພາະບໍ່ແມ່ນຂ່າວດີ. ຄວາມຝັນທີ່ນຶ່ງເປັນພຣະພອນ ແລະຄວາມຝັນອັນທີສອງເປັນຄວາມຝັນຮ້າຍ. ມັນອາດຈະມີຫລາຍຢ່າງເກີດຂຶ້ນກັບດານີເອນແລະເພື່ອນທັງສາມໃນເມື່ອກະສັດຖືກປິດອອກຈາກບັນລັງ.

ທີ່ສຸດດານີເອນໄດ້ໃຫ້ພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍເວົ້າຄວາມຈິງ. ຂໍ້ 19 ໄດ້ບອກວ່າດານີເອນຢູ່ທາງກະສັດ ລາວປາຖນາວ່າຖ້າພວກສັດຕູຂອງກະສັດຮັບຂ່າວຢ່າງນີ້ກໍຈະເປັນການດີກວ່າ. ດານີເອນໄດ້ເນັ້ນເຖິງຄວາມຝັນວ່າກະສັດຈະສູນເສັງຣາຊອານາຈັກ ແລະອຳນາດ ພ້ອມຍັງຈະເສັງສະໝອງອີກດ້ວຍ (ຂໍ້ 22). ຍ້ອນການປະພຶດບໍ່ດີ ກະສັດຖືກລົງໂທດຈະກາຍເປັນສັດກິນຫຍ້າເປັນເວລາເຈັດປີ (7:25). ຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈແລ້ວມັນຕ້ອງໃຊ້ເວລາຫລາຍກວ່າເຈັດອາທິດເພື່ອຜົມ ແລະເຫລັບຂອງກະສັດຈະຍາວຕາມພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວໄວ້.

ການລົງໂທດນີ້ແມ່ນການອວດຕົວຄິດວ່າຕົນເອງເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ບໍ່ຄິດເຫັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງຕົນເອງນັ້ນບັນລັງ. (4:17, 25-26, 32, 35). ດານີເອນໄດ້ແປຄວາມຝັນຈົບລົງໂດຍບອກກັບກະສັດວ່າອາດຈະມີການຍົກໂທດ ຖ້າກະສັດປ່ຽນຈິດໃຈໂດຍການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ ຊີວິດ ອານາຈັກ ແລະການເສັງສະຕິອາດຈະເຮັດໃຫ້ຄົນດີເໝືອນເດີມໄດ້ ໃນເມື່ອກະສັດຍອມຮັບຮູ້ພຣະຄຳອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຟ້າສວັນ. (ຂໍ້ 26-27).

3. ກະສັດຖືກປະຕິເສດ (ດານີເອນ 4:28-33)

ນານປານໃດຄົນເຮົາຈະໃຊ້ເວລາຮັບເອົາການປ່ຽນແປງເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົນເອງດີຂຶ້ນ? ອີງຕາມຂໍ້ 29 ບອກວ່າເປັນເວລາເຖິງສິບສອງເດືອນການລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນຕົກລົງມາ. ມັນອາດເປັນເພາະກະສັດ

ປ່ຽນແປງການປະພຶດ ຫລືພຣະເຈົ້າຊົງມີຄວາມເມດຕາຢາກໃຫ້ກະສັດຄອງຣາດ. ຈະເປັນເຫດຜົນອັນໃດກໍຕາມການທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ກະສັດເຫັນນິມິດຝັນນັ້ນຄົງທີ່ບໍ່ມີການຫັນປ່ຽນຢ່າງໃດ. ເວລາກະສັດຢ່າງໄປມາເທິງຫລັງຄາວັງ ເພິ່ນໄດ້ເຫັນຄວາມງົດງາມຂອງກຸງບາບີໂລນຈຶ່ງຮ້ອງປະກາດຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຕົນເອງ (ຂໍ້ 30). ໃຫ້ເບິ່ງຄຳເວົ້າຂອງກະສັດເພື່ອຈະຮູ້ຈັກຈິດໃຈອັນອວດຕົວ ແທນທີ່ຈະໃຫ້ພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ຄິດເຫັນຜົນຮ້າຍຈະໄດ້ຮັບຕາມນິມິດທີ່ໄດ້ເຫັນ.

ການອວດຕົວຈອງຫອງອາດເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາຫລົງລືມໄດ້ ພວກເຮົາລືມເພິ່ງພຣະເຈົ້າແຕ່ລະວັນໃນການທຳມາຫາກິນ. (ມທ 6:11). ພວກເຮົາມັກຄິດວ່າຈະເຮັດອັນໃດຕໍ່ຮ່າງກາຍແນວໃດກໍໄດ້ເພາະແມ່ນຂອງຕົນເອງ. ແຕ່ເມື່ອເຮົາມີພະຍາດຮ້າຍພວກເຮົາມັກຄຸເຂົ້າລົງທູນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍ. ໂມເຊໄດ້ເຕືອນພວກອິສເອນວ່າໃຫ້ຈິດຈຳເອົາໄວ້ພຣະເຈົ້າເປັນຕົ້ນຕໍຂອງອະດີດແລະອະນາຄົດ (2 ພບຍ 8:10-18). ຢ່າພາກັນລືມວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ປະທານຂອງດີທຸກສິ່ງແກ່ພວກເຮົາ (ຢກບ 1:17).

ກ່ອນກະສັດ Nebuchadnezzar ຄິດຢ່າງນັ້ນໃນຈິດໃຈສຸດລົງ ການລົງໂທດຕົກລົງມາຈາກສວັນ (ຂໍ້ 31-32), ເໝືອນກັບດາມິເອນໄດ້ທຳນວາຍອະທິບາຍໃຫ້ກະສັດຟັງຄື ກະສັດໄດ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກວັງໄປຢູ່ກັບສັດປ່າ. ກະສັດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ສູງສຸດໄດ້ຕົກລົງຕໍ່ຄຳເໝືອນສັດ, ນອນ, ກິນ, ຢູ່ໃນທົ່ງຫຍ້າ (ຂໍ້33). ດາມິເອນຍັງເວົ້າເພີ່ມວ່າກະສັດຢູ່ກັບພວກລໍປ່າ (5:21). ນີ້ເປັນປະຫວັດຂອງກະສັດອົງນຶ່ງຜູ້ຖືຕົວເອງຍິ່ງຖືກປົດລົງຕໍ່ສຸດຈຸພື້ນເພາະການອວດຕົວຖືຕົນເປັນໃຫຍ່.

4. ກະສັດຖືກຮັບຄືນ (ດາມິເອນ 4:34-37)

ຫລັງຈາກເຈັດປີຕໍ່ມາກະສັດ Nebuchadnezzar ໄດ້ຍອມຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະກໍຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ (ຂໍ້ 34). "ຕອນສຸດທ້າຍຂອງວັນ" ສລູບແຜນການອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດວັນເວລາເພື່ອລົງໂທດ ແລະໂທດກັມນັ້ນກໍໄດ້ມາເຖິງຈຸດຈົບ. ລູກາ 18:14 ໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ທຸກຄົນທີ່ຍົກຕົວຂຶ້ນຈະຖືກຖ່ອມລົງ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວລົງຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ." ຄຳສອນນີ້ເປັນຄວາມຈິງຕໍ່ສະພາບຂອງກະສັດ. ເພິ່ນໄດ້ເບິ່ງຂຶ້ນໄປຍັງສວັນແລະຂໍການອະພິຍຕໍ່ຄວາມຈອງຫອງຂອງຕົວເອງ.

ຂໍ້ 34 ໄດ້ບອກວ່າເຖິງເຮືອງຂອງຕົວເອງທີ່ສູນເສັງທຸກຢ່າງ ແລະບັດນີ້ຫລັງຈາກຮູ້ຈັກຄວາມຜິດເຫັນວ່າສິ່ງທີ່ເສັງໄປນັ້ນກໍກັບຄືນມາພ້ອມຍັງກາຍມີສະຕິດີ. ກະສັດໄດ້ຮັບການຍົກໂທດຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະເຈົ້ານາຍກໍຂໍຄວາມປຶກສານຳ ທີ່ສຸດຣາຊອານາຈັກຂອງເພິ່ນກໍດຶກວ່າເກົ່າຫລາຍເທົ່າ. (ຂໍ້ 36-37).

ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປກະສັດ Nebuchadnezzar ໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທຸກສິ່ງຢ່າງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຄວາມອວດຕົວຈອງຫອງອອກຈາກຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້ບໍ່?

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ການທີ່ເປັນຄົນອວດຕົວມັນຂຶ້ນກັບຄຳເວົ້າ, "ຂ້ອຍຜູ້ດຽວ." ການທີ່ເວົ້າຢ່າງນີ້ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າບໍ່ໃຊ້ພວກເຮົາໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ອວຍພຣະພອນໃຫ້ ຈົນພວກເຮົາຍອມຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ. (1 ປຕ 5:6). ໃຫ້ພວກເຮົາຮຽນຈາກປະຫວັດເຮືອງກະສັດ Nebuchadnezzar ຄືທີ່ສຸດເພິ່ນໄດ້ຍອມຮັບວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ມີອຳນາດສູງສຸດໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນ ແລະພວກເຮົາຄວນເຮັດຢ່າງນັ້ນເໝືອນກັນ.

ພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດຢ່າງມີຄວາມຜູກພັນກັບພວກເຮົາເປັນທາງສ່ວນຕົວ ແລະພຣະອົງສົມຄວນເປັນກະສັດ
ປົກຄອງພາຍໃຈຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ.

ຄໍາຖາມ:

- 23. ທ່ານເຄີຍມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງລັບໆໃນພຣະເຈົ້າຈົນຄົນອື່ນບໍ່ຮູ້ຈັກມີບໍ່?
- 24. ທ່ານໄດ້ມີຊີວິດໃນຄວາມເຊື່ອຢ່າງບໍ່ສະມ່າສເມີມີບໍ່?
- 25. ທ່ານຈະຕຽມພ້ອມແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດແກ່ຄົນອື່ນໄດ້ຢ່າງໃດ?
- 26. ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດຕໍ່ຄົນຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ?
- 27. ໃນບົດຮຽນວັນນີ້ທ່ານເຫັນວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນຢ່າງໃດ?

ປຈ

ບົດຮຽນທີ 6

ຄຳຂຽນທີ່ຝາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດານີເອນ 5:1-31

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ເອເຊກຽນ 28: 1-10

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: "ພວກເຮົາໃຊ້ຊີວິດໃນວັດທະນະທັມການປະພຶດຕໍ່ຕ້ານຄວາມຈິງຈາກພຣະເຈົ້າ".

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ດານີເອນເປັນຄົນມີຊື່ສຽງດີໃນບັນດາຄົນທີ່ເຊື່ອແລະຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ. ຈະເຮັດວິທີໃດເພື່ອໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອນັບຖື?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈວ່າຖ້າບໍ່ມີພຣະເຢຊູຄຣິດຂ້ອຍຈະຖືກລົງໂທດ ແຕ່ໃນພຣະຄຣິດຂ້ອຍຈະບໍ່ຖືກລົງໂທດ.

ອ່ານລວບ: ພຣະຄຳພິສະບັບນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມໂງ່ຈ້າແລະການສູນເສັງພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງຈັກກະພັດເບນຊັສຊາ Belshazzar. ແຕ່ໃນຕອນນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາພຣະຮັສມີຂອງພຣະອົງມາໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະອົງ.

ຄຳນຳ

ພວກເຮົາທັງຫລາຍຕ້ອງພົບກັບຄວາມເປັນຈິງ, ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະຕ້ອງການຫລີບ, ອັນນີ້ບໍ່ແມ່ນການທີ່ຈະຖືກລົງກັນໄດ້. ໃນຂະນະທີ່ຄວາມເຫັນອາດແຕກຕ່າງຈາກແຕ່ລະຄົນ. ພວກເຮົາທຸກຄົນມີປະສົບການໃນຊີວິດຊຶ່ງໃຫ້ພວກເຮົາ "ຕື່ນຕົວ" ເຖິງຄວາມເປັນຈິງ.

ຕົວຢ່າງນຶ່ງຄືນັກຮຽນທີ່ຕຽມຕົວຈະຈົບມັດທະຍົມປີສູດທ້າຍ (High School). ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນແລະການວາດພາບຂອງການ "ເປັນອິສລະຈາກການໄປໂຮງຮຽນ" ແລະ "ຊີວິດຕໍ່ໄປຈະເປັນແນວໃດ;" ອາດຈະເປັນການດື່ມມືນເມົາ ຫລືເຂົາຈະຕ້ອງຈ່າຍປີກິນເຂົ້າດ້ວຍເງິນຂອງຕົວເອງ ຈະມັກຫລີບໄປກ? ຕາມສະພາບຄວາມເປັນຈິງນັ້ນແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກໜ້າໃຈໃນການໃຊ້ເງິນຂອງເຂົາເອງ ເພາະເຄີຍມີຜູ້ອື່ນຈ່າຍໃຫ້. ຢ່າງໜ້ອຍກໍແມ່ນການມີປະສົບການຂອງຜູ້ຂຽນຄົນນີ້.

ເລື່ອງຂອງດານີເອນຊື່ທາງໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງເລື່ອງທີ່ບໍ່ໜ້າເຊື່ອເຊັ່ນການກັບໃຈແລະການພື້ນຟູ, ໂດຍສະເພາະເນບູກາດເນັສຊາ (Nebuchadnezzar). ແຕ່ເລື່ອງນີ້ປຽນໄປຫາກະສັດອົງຕໍ່ໄປຄື ເບນຊັສຊາ (Belshazzar) ຜູ້ທີ່ກຳລັງຈັດງານລ້ຽງອັນໃຫຍ່ເພື່ອສລອງຜົນສຳເລັດແລະກຽດສູງສົ່ງ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການລ້ຽງອື່ນໆຊຶ່ງມັກຈະຈົບຢ່າງຄຶກຄືນ: ແຕ່ໃນເທື່ອນີ້ ຕ້ອງຈົບດ້ວຍຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼີກລ້ຽງໄດ້.

1. ຄວາມຈິງທີ່ເກີນຄວາມເຂົ້າໃຈ (ດານີເອນ 5: 1-9)

ທຸກໆງານລ້ຽງຈະມີຜູ້ນຶ່ງເປັນຈຸດສູນກາງ, ໃນກໍລະນີຂອງເບນຊັສຊາ ລາວໄດ້ຈັດການກິນລ້ຽງເພື່ອຕົວເອງ

ແລະເຊີນຄົນມາກິນມາດີ່ມເພື່ອໃຫ້ກຽດແລະຍົກຍ້ອງຕົວເອງ. ການກິນລ້ຽງນີ້ເຮັດໄປໂດຍບໍ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງ ຜົນຮ້າຍ ເພາະລາວໄດ້ນຳເອົາພາຊະນະອັນບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງມາຈາກພຣະວິຫານກຸງເຢຣູຊາເລັມມາ ໃຫ້ທຸກຄົນໃຊ້ດີ່ມເຫຼົ້າ; ພາຊະນະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກະສັດເນບຸກາດເນສຊາເປັນຜູ້ຍຶດມາຫຼາຍປີກ່ອນນີ້. ເບນຊັສ ຊາສິ່ງເສີມແຂກໃຫ້ດີ່ມສລອງພຣະຕ່າງໆຂອງພວກຕົນຈາກພາຊະນະຂອງພຣະເຈົ້າຢາເວ. ໃນທີ່ສຸດບໍ່ແນ່ ໃຈວ່າແມ່ນເຫຼົ້າ ຫລືຈອກທີ່ພວກເຂົາໃຊ້ດີ່ມທີ່ໄດ້ຫຼອກລວງພວກເຂົາ.

ຂໍ້ທີ 5 ບອກພວກເຮົາວ່າຖ້າມາກາງການດີ່ມແລະການສເລີມສລອງ, “ໃນທັນໃດນັ້ນ” ກໍໄດ້ມີມະນຸດປາກົດ ໃຫ້ເຫັນແລະເລີ່ມຂຽນໃສ່ຝາຈາກບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃນໂລກ. ບໍ່ຮູ້ວ່າແຕ່ລະຄົນຂາດສະຕິຫລືເມົາ, ນີ້ຄືຮູບ ພາບທີ່ຕື່ນຕົວໃຈແລະເກີນຄວາມເຂົ້າໃຈ. ສັງເກດເບິ່ງທັສນະຂອງເບນເຊັສຊາ: “ພຣະພັກຂອງພຣະອົງໄດ້ ຂາວຊິດ ແລະຕົກພຣະທັຍຫລາຍຈົນຂາສັ່ນ” (ຂໍ້ 6). ຈາກກະສັດທີ່ຍົກຕົວເອງ, ກາຍເປັນຄົນຍ້ານຈົນບໍ່ສາ ມາດຄວບຄຸມຕົວເອງ ເພາະໃນຕອນນີ້ ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຄວາມຈິງ ແລະບໍ່ແມ່ນກະສັດ.

ທ່ານຕອບຮັບຄວາມຍ້ານ, ຫລືຄວາມຈິງທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານສັ່ນສະເທືອນເຖິງກະດູກວິທີໃດ? ເບນຊັສຊາເກີດ ຄວາມຍ້ານກົວແລະພ້ອມຈະໃຫ້ທຸກຢ່າງກັບຜູ້ທີ່ມີຄຳຕອບ. ພວກຜູ້ສລາດທັງຫຼາຍກໍບໍ່ຮູ້ຄຳຕອບ; ນີ້ແມ່ນສິ່ງ ທີ່ບໍ່ຄວນເກີດ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ແທນທີ່ລາວຈະຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້, ກະສັດຫັນໄປຫາແນວທາງຂອງ ຕົວເອງ. ມີບາງຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຄວນຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການທະນົງຕົວແລະຄວາມຍ້ານ: ການເພິ່ງວິທີຂອງຕົວ ເອງຈະບໍ່ນຳເອົາສັນຕິສຸກມາໃຫ້.

2. ສະຕິປັນຍາທີ່ປຽບທຽບບໍ່ໄດ້ (ດານີເອນ 5: 10-16)

ໃນວັດທະນະທັມທີ່ຖືວ່າຜູ້ຍິງເປັນພຽງສິ່ງຂອງ, ມີຜູ້ດຽວທີ່ນຳຄວາມສວ່າງແລະສະຕິປັນຍາມາສູ່ສະຖານະ ການຄົມະເຫສີ. ຜູ້ຍິງທີ່ແຕ່ງງານກັບກະສັດຜູ້ໝົດປັນຍາໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ນຳຂ່າວດີ. ດານີເອນ, ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນ ວ່າ “ເຄີຍມີອຳນາດ,” ໄດ້ຖືກນຳອອກຈາກຄວາມຊົງຈຳໃຫ້ມາເປັນຄຳຕອບເພື່ອແປຄວາມຈິງ ດ້ວຍສະຕິປັນ ຍາທີ່ປຽບທຽບບໍ່ໄດ້.

ດານີເອນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃນຕອນນີ້. ພວກໝໍມົນທັງຫລາຍບໍ່ສາມາດຈະເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້; ພຣະຄຳບອກ ວ່າດານີເອນ “ມີຄວາມສາມາດທີ່ສຸດ ມີຄວາມສລາດແລະຊຳນິຊຳນານໃນການແກ້ຄວາມຝັນ ແກ້ບັນຫາ ແລະແກ້ຄວາມເລິກລັບທັງຫລາຍໄດ້”(ຂໍ້ 12). ດານີເອນມີຊື່ສຽງເຮືອງສະຕິປັນຍາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ ເປັນຜູ້ດຽວທີ່ ສາມາດເຮັດວຽກໄດ້ໃນຕອນນີ້. ມາເຖິງຈຸດນີ້ໃຫ້ທ່ານຖາມຕົວເອງວ່າ: ຄົນອື່ນໆຄິດວ່າຂ້ອຍແມ່ນໃຜ? ຄົນ ທີ່ບໍ່ເຊື່ອເຂົາຮູ້ທັງໝົດກ່ຽວກັບຂ້ອຍແລະຄິດແນວໃດກ່ຽວກັບຂ້ອຍ? ຂ້ອຍມີຊື່ສຽງເຮືອງສະຕິປັນຍາບໍ່?

3. ການໄຫວ້ຮູບໂຄຣົບ "ພຣະທຽມ" (ດານີເອນ 5: 17-23)

ທ່ານໄດ້ເຄີຍສັງເກດບໍ່ວ່າພວກຜູ້ປະກາດແລະຄູສອນມັກຈະໃຫ້ບັດສາດ ກ່ອນພວກເພິ່ນຈະໃຫ້ຄຳຕອບ? ຍົກຕົວຢ່າງ, ສະເຕຟາໂນ (Stephen) ໃນກິດຈະການ ບົດທີ 7 ໄດ້ກ່າວຄຳປາສັຍຕໍ່ສານສູງສຸດ, ກ່ອນແນະ ນຳພາກປະຕິບັດຄຳສອນຂອງລາວ, ລາວໄດ້ກ່າວເຖິງບັດສາດຂອງອິສຣາເອນເພື່ອນຳພາໃຫ້ຄົນທີ່ຕ້ອງ

ການຟັງ ສິ່ງທີ່ເຂົາບໍ່ຕ້ອງການຟັງ. ດານີເອນໃຊ້ວິທີດຽວກັນເພື່ອບັນລະຍາຍຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງການນັບຖືຮູບໂຄຣ
ຣິບຂອງເບນຊັສຊາ (Belshazzar). ຫລັງຈາກບອກກະສັດໃຫ້ເກັບຂອງຂວັນໄວ້ແລ້ວ, ດານີເອນກໍໄດ້ເວົ້າ
ປວັດສາດຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ເພື່ອຈະເຂົ້າຫາຈຸດສຳຄັນໃນຂໍ້ 22.

ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕ້ອງ "ປາກົດຕົວ" ກັບເບນຊັສຊາ ຜູ້ນະມັສການຕົວເອງ? ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນໃນງານ
ກິນລ້ຽງ, ພາຊະນະສັກສິດແລະບໍຣິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກໃຊ້ເພື່ອນະມັສການຜູ້ອື່ນຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າອີງ
ທ່ຽງແທ້. ພາຊະນະໄດ້ຖືກໃຊ້ເພື່ອຍ້ອງຍໍແລະນະມັສການກະສັດຜູ້ໄຫວ້ພຣະທຽມ. ສິ່ງສຳຄັນ ເບນຊັສຊາ
ໄດ້ຖືເອົາການໂຄຣຣິບຕົວເອງສູງກວ່າໂຄຣຣິບພຣະເຈົ້າ, ແລະນີ້ແມ່ນເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ປາກົດຕົວ.

ຢ່າເບິ່ງຂ້າມຂໍ້ 23: “ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າອົງປົກຄອງຊີວິດຂອງພຣະອົງ ແລະປົກ
ຄອງທຸກໆສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກະທຳ.” ການນະມັສການຮູບປັ້ນເປັນຮາກເຄົ້າຂອງບັນຫາ: ເຂົາຂະໂມຍຄຳ ສັຣ
ເສີນທີ່ພຣະເຈົ້າສົມຄວນໄດ້ຮັບ. ຄືກັນກັບພວກເຮົາ, Belshazzar ແມ່ນຄົນທີ່ຫາຍໃຈເພື່ອເຮັດວຽກ. ລົມ
ຫາຍໃຈທີ່ລາວມີແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າແລະມັນຄວນຈະກັບມາຫາພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ລາວໃຊ້ໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກ
ຕ້ອງ. ຄິດເຖິງການຮ້ອງເພງໃນການນະມັສການເມື່ອກຸ່ມຄົນຮ້ອງເພງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນວິທີທາງທີ່
ພຣະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ມັນເປັນ, ລົມຫາຍໃຈຂອງພວກເຮົາຕ້ອງກັບຄືນໄປສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອພວກເຮົາໃຊ້
ລົມຫາຍໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ເພື່ອສັຣເສີນຜູ້ອື່ນຫລືສິ່ງອື່ນໆ (ລວມທັງຕົວເຮົາເອງ), ພວກເຮົາກຳລັງ
ໃຊ້ຜິດໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຮົາຢ່າງບໍ່ຄິດຄ່າ.

4. ຜົນສະທ້ອນທີ່ຫຼີກບໍ່ໄດ້ (ດານີເອນ 5: 24-31)

ຄຳຂຽນທີ່ຝາທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼີກລ້ຽງໄດ້ໃນທີ່ສຸດກໍຈະເປັນຜົນສະທ້ອນທີ່ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ສຳລັບ Belshazzar ພັກ
ການເມືອງ, ແລະອານາຈັກຂອງລາວ. ປໂຍກນີ້ແມ່ນຫຼາຍກວ່າຄຳບັນຫາຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບຄຳອະທິບາຍຈາກ
ສວັນ, ແລະຕ້ອງອາສັຍຄຳບັລຍາຍຂອງດານີເອນ. ຄວາມຈິງຂອງບັນຫາແມ່ນວ່າເມື່ອມີຄົນບອກເຖິງຜົນ
ສະທ້ອນຂອງຕົນ, ຄົນນັ້ນຈະບໍ່ເຫັນພາບພົດຢ່າງເຕັມສ່ວນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ບົດ
ບາດຂອງດານີເອນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ: ລາວແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ລາວເວົ້າໃນນາມຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ລາວອະທິບາຍໃຫ້ມະນຸດຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າກຳລັງເວົ້າຫຍັງ.

ເມເນ ເມເນ ເຕເກຣ ແລະປາຣສິນ "MENE, TEKEL, and UPHARSIN (PERES)" ແມ່ນຕາຊຶ່ງນ້ຳ
ໜັກ. ເຄື່ອງມືເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນມືຂອງຄົນບາບີໂລນ ໝາຍເຖິງການຕີມູນຄ່າໂດຍອີງໃສ່ນ້ຳໜັກ (ຕົວຢ່າງ: ນຶ່ງເຊກ
ເກຣ a shekel). ການຕີຄວາມຂອງດານີເອນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕາຊຶ່ງນ້ຳໜັກສູງຂຶ້ນອີກລະດັບໃໝ່. ໃນຂະນະທີ່
"ຜົນສະທ້ອນ" ແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ດີທີ່ຄວນພິຈາຣະນາສຳລັບຈຸດຈົບຂອງພຣະຄຳບົດນີ້, ຄຳເວົ້າທີ່ດີອີກອັນນຶ່ງທີ່
ຄວນພິຈາຣະນາແມ່ນ "ການພິພາກສາ." ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາວ່າຈະຕັດສິນບາບີໂລນໃນການກະທຳທີ່ໂຫດ
ຮ້າຍຕໍ່ໄພພົນຂອງພຣະອົງຄືອີສຣາເອນ. ໃນຂະນະທີ່ທ່ານອ່ານຂໍ້ສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້, ວາດພາບເບິ່ງພຣະເຈົ້າຢູ່
ໃນຕັ້ງຂອງຜູ້ພິພາກສາ, ບໍ່ພຽງແຕ່ລົງໂຫດ Belshazzar, ແຕ່ຈະລົງໂຫດອານາຈັກທັງໝົດຂອງລາວສຳລັບ
ວິທີທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

ການເນັ້ນຄຳວ່າ ເມເນ (MENE) ສາມາດອ່ານເປັນຄຳປະກາດວ່າ “ພຣະເຈົ້າຊົງນັບຈຳນວນມື້ແຫ່ງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງໄວ້ແລ້ວແລະຈະເຮັດໃຫ້ຣາຊອານາຈັກນັ້ນສິ້ນສຸດລົງ!” ຄວາມໂອ້ອວດຂອງເບນຊັສຊາ (Belshazzar) ແລະຄວາມໂຫດຮ້າຍຂອງບາບີໂລນບໍ່ສາມາດຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຢູ່ເປັນນິດ. ໃນການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ບາບີໂລນຖືກຕັດວ່າ ເຕເກຣ (TEKEL), ໝາຍຄວາມວ່າອານາຈັກບໍ່ຖືກຕາມມາຕການຂອງພຣະເຈົ້າ. ເປເຣສ (PERES- UPHARSIN) ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່ານ້ຳໜັກຂອງອານາຈັກຈະຖືກແບ່ງແຍກເປັນສອງອານາຈັກ. ລອງຄິດເບິ່ງວ່າຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຈະກະທົບທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນແນວໃດໃນມື້ນັ້ນ.

ດານີເອນໄດ້ສຳເລັດງານຂອງເພິ່ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ເຄີຍຄິດຈະຮັບລາງວັນ. ລາວເປັນຄົນນຳຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງສັດຊື່ກ່ອນການພິພາກສາແລະຜົນສະທ້ອນຈະກາຍເປັນຈິງແທ້. ເປັນເລື່ອງໜ້າຄິດສຳລັບພວກເຮົາເພາະບໍ່ມີຄຳຕອບໃດໆໃນຂໍ້ຄວາມຈາກກະສັດເບນຊັສຊາ (Belshazzar), ນອກຈາກລາວຈະໄດ້ຮັກສາຂໍ້ຕົກລົງຂອງລາວທີ່ຈະຍົກ ດານີເອນໃຫ້ເປັນຜູ້ມີ “ສິດອຳນາດສູງ.” ຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວໃນຄືນນັ້ນມີເຫດການເກີດຂຶ້ນທີ່ຣາຊວັງເພາະຈະມີກະສັດອົງໃໝ່. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຄວນເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານຕົວສັ່ນໃນຄວາມເປັນຈິງເລື່ອງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບການຂາບໄຫວ້ຮູບໂຄຣບແລະຄວາມບໍ່ຊອບທັມ. ເປັນທັງພວກເຮົາຄວນສັ່ນສະເທືອນ? ຢ່າລືມວ່າມາຕການຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນມາຕການສຸດທ້າຍ.

ພວກເຮົາມີຂ່າວດີສຳລັບຄຣິສຕຽນ: ຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຊຶ່ງຖືກຕ້ອງຕາມມາຕການຂອງພຣະເຈົ້າ, ກາຍເປັນຄວາມຊອບທັມຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບຊີວິດໃຫ້ພຣະອົງ. ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຍ້ານກົວກ່ຽວກັບຜົນຕອບແທນເປັນເລື່ອງດີ, ຍັງມີຄວາມຫວັງວ່າຜົນຕອບແທນຂອງຜູ້ເຊື່ອຈະບໍ່ເໝືອນກັບຂອງ ເບນຊັສຊາເພາະພວກເຮົາຢູ່ໃນພຣະທັດຂອງພຣະຄຣິດ. ນີ້ຄືຂ່າວດີສຳຫລັບທ່ານແລະຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຊື່ອ.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄັມພີແລ້ວ, ພວກເຮົາກໍມີໂອກາດໃໝ່; ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອເປັນຜູ້ເວົ້າແທນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນວັນພິພາກສາ. ໃຫ້ພວກເຮົາຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບພຣະຄຳໃນມື້ນີ້. ເປັນຫຍັງຕ້ອງຂອບພຣະຄຸນ? ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ເຕືອນພວກເຮົາໃຫ້ນະມັສການແລະສັຣເສີນພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້ແຕ່ພຽງອົງດຽວ, ຊຶ່ງກົງກັນຂ້າມກັບການກະທຳຂອງເບນຊັສຊາ Belshazzar.

ໃນຂະນະທີ່ທ່ານໃຊ້ລົມຫາຍໃຈເພື່ອນະມັສການແລະສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ, ໃຫ້ທ່ານປະເມີນຕົນເອງວ່າມີສິ່ງອື່ນຫລືຄົນອື່ນບໍ່ທີ່ທ່ານມັກຈະຍ້ອງຍໍສັຣເສີນ. ບໍ່ວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍທ່ານບໍ່ໃຫ້ສະແດງຄວາມສັຣເສີນຕໍ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນອີກຕໍ່ໄປ. ການໄຫວ້ພຣະທຽມທຸກປະເພດເປັນການກະທຳຜິດທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຊົງສ້າງທ່ານຂຶ້ນມາດ້ວຍຄວາມຮັກ. ການປະພຶດທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບວັດທະນະທັມ ຄືກັບທີ່ດານີເອນມີຢູ່ໃນເລື່ອງ, ເປັນສິ່ງທີ່ດີແລະຖືກຕ້ອງ ເພາະທ່ານໄດ້ມອບຊີວິດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສົມຄວນ.

ຄຳຖາມ:

1. ທ່ານຕອບຄວາມຢ້ານກົວແນວໃດ? ການຕອບຄວາມຢ້ານບອກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດ ຫລືຄວາມໄກ ຫ່າງຈາກພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານແນວໃດ?
2. ຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ພິພາກສາ. ທ່ານຄິດວ່າດີ ຫລືບໍ່ດີໃນການເບິ່ງພຣະເຈົ້າໃນທຳນອງນີ້? ເປັນຫຍັງ?
3. ເມື່ອຄິດເຖິງສິ່ງຂອງຫລືບຸກຄົນທີ່ຂ້ອຍໃຊ້ລົມຫາຍໃຈເພື່ອສັຣເສິນ, ຂ້ອຍຈະປ່ຽນແປງແນວໃດເພື່ອ ວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ບຸຊາຮູບໂຄຣົບ (ຮູບປັ້ນ) ອີກຕໍ່ໄປ?
4. ເປັນຫຼັງການມີຊື່ສຽງດີ ຕໍ່ໜ້າຄົນທີ່ເຊື່ອແລະຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຈຶ່ງເປັນເຮືອງສຳຄັນ?.

ສຄ

ບົດຮຽນທີ 7

ຢູ່ໃນຖ້ຳສິງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດານີເອນ 6: 1-28

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ປະຖົມມະການ 37: 3-28

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດານີເອນມີຄວາມສຳພັນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນແລະເປັນສ່ວນຕົວກັບພຣະເຈົ້າແລະມີການສືບທອນກັບພຣະອົງສາມຄັ້ງຕໍ່ມື້, ແລະເມື່ອລາວພົບຕົວເອງຢູ່ໃນຊຸມ, ພຣະເຈົ້າກໍຊົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານເພິ່ງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າແລະປາຖນາການຊົງຢູ່ແລະອຳນາດຂອງພຣະອົງຫລາຍປານໃດ ຂະນະທີ່ອາສັຍຢູ່ໃນໂລກຂອງສິງໂຕທັງຫລາຍ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຮຽນຮູ້ວ່າການເພິ່ງພາອາສັຍພຣະເຈົ້າ ຄວນຈະເກີນກວ່າການເພິ່ງພາອາສັຍຊັບພະຍາກອນທີ່ໂລກນີ້ມີໃຫ້.

ອ່ານລວບ: ດານີເອນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດຈາກຊີວິດທີ່ຍຳເກງພຣະເຈົ້າ ແລະຊີວິດທີ່ຕັ້ງໜັ້ນໃນເວລາທີ່ປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດຈາກຊີວິດແລະວຽກງານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສັດຊື່ແລະຖອມຕົວຄົນນີ້.

ຄຳນຳ

ຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍອາສັຍຢູ່ສອງສາມໄມຈາກສວນສັດໃນທ້ອງຖິ່ນ, ແລະນຶ່ງໃນຄອກທີ່ໜ້າປະທັບໃຈ(ທີ່ໜ້າເສົ້າ) ທີ່ຈະໄປຢ້ຽມຢາມແມ່ນຄອກສິງໂຕ. ສູງທີ່ຕື່ນເຕັ້ນທີ່ສຸດທີ່ຄົນຢ່າງຜ່ານໄປສາມາດໄດ້ຍິນແມ່ນສູງທຽມຂອງສິງໂຕທີ່ດັງຂຶ້ນເມື່ອພວກເດັກຕື່ນເຕັ້ນໄດ້ກົດປຸ່ມ. ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍຍ້ານສິງໂຕເຫລົ່ານີ້ເພາະວ່າພວກມັນນອນຫຼັບຢູ່ສະເລ່ຍ ແລະພວກເຂົາກໍຢູ່ຫລັງແວ່ນແກ້ວທີ່ໜ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສິ່ງນັ້ນໄດ້ປ່ຽນແປງເລັກນ້ອຍໃນມື້ນຶ່ງ ເມື່ອສິງໂຕຕົວນຶ່ງໄດ້ພາຍາມກວາດເອົາເດັກນ້ອຍບາງຄົນທີ່ຢູ່ທາງນອກແວ່ນ. ບໍ່ມີໃຜຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍ, ແຕ່ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສັ່ນສະເທືອນເວລາພວກເຮົາວາດພາບວ່າມັນຈະເປັນແນວໃດ ຖ້າມີຄົນຮ່ວມຢູ່ໃນຄອກກັບບັນດາສິງໂຕທີ່ຫົວໂຫຍໂດຍບໍ່ມີການປົດລ້ອມລະຫວ່າງພວກເຮົາ.

ໃນວັດທະນະທຳທີ່ຈະເຣີນ, ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດໂດຍບໍ່ມີຄວາມຍ້ານກົວສັດປ່າທີ່ອາດຈະຈອບມາກວາດພວກເຮົາໄປ. ພວກເຮົາຢູ່ຢ່າງບໍ່ຍ້ານກົວກຳລັງທີ່ຮ້າຍແຮງຄ້າຍກັບສິງໂຕ ທີ່ອາສັຍຢູ່ຖ້ຳມາກາງພວກເຮົາ (ພວກຕ້ານຄຣິສຕຽນ, ໂຈນຂະໂມຍ, ແລະອື່ນໆ) ຊຶ່ງອາດຈະຈອບມາໃສ່ພວກເຮົາໃນແບບດຽວກັນນີ້, ແລະນີ້ແມ່ນຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງພວກເຮົາເອງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າພຣະອົງຈະສົ່ງພວກເຮົາອອກໄປເໝືອນ “ແກະໃນພວກໝາປ່າ” (ມັດທາຍ 10:16), ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີຄຳສັນຍາເຮືອງຄວາມປອດພັຍອ້ອມ

ຕົວເຮົາ. ດານີເອນ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະຢູ່ໃນຕໍາແໜ່ງສູງ ແລະມີຄວາມໂຄ່ຣົບຈາກກະສັດກໍຕາມ, ລາວ ຕ້ອງອິດທິນກັບຖ້ຳສິງ. ສະນັ້ນພວກເຮົາເອງຈະຕ້ອງເພິ່ງພຣະເຈົ້າເພື່ອປົກປ້ອງເຮົາຈາກກໍລັງຕໍ່ຕ້ານຕ່າງໆ.

1. ໂອກາດຢ່າງຫລວງຫລາຍ (ດານີເອນ 6: 1-9)

ທ່ານອາດຈະຈື່ໃນບົດທີ 5 ວ່າດານີເອນແມ່ນຜູ້ທຳນວາຍທີ່ເກືອບຖືກລືມ ຈົນກວ່າເບນສັດຊາ Belshazzar ບໍ່ມີທາງເລືອກ, ແລ້ວດານີເອນໄດ້ຍ້າຍກັບມາອີກຄັ້ງໃນຖານະທີ່ເປັນຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງ. ຄິດເບິ່ງວ່າມັນມີຄວາມ ສຳຄັນແນວໃດທີ່ດານີເອນໄດ້ເປັນຜູ້ບັນຊາການຄົນທີສາມຂອງບາບີໂລນ ໃນຊ່ວງຊົ່ວໂມງສຸດທ້າຍຂອງ ເມືອງ, ແຕ່ດຽວນີ້ (ໃນບົດທີ 6) ພົບວ່າເປັນນຶ່ງ ໃນບັນດາກັມມະການສູງສຸດ 3 ຄົນພາຍໃຕ້ການປົກຄອງ ຂອງ Darius ດາຣີອຸສອາດຈະເປັນການເລື່ອນຂຶ້ນ. ຖ້າເບິ່ງອິດທິພົນຂອງດານີເອນໃນຕອນນີ້, ເຮົາອາດຈະ ຖືວ່າເປັນພອນເປັນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ເຮືອງນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ໃນຄາວຕໍ່ໄປ.

ໃນເວລາທີ່ທ່ານອ່ານຂໍ້ທີ 1-9, ທ່ານມີຮູບພາບຫຍັງເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງທ່ານໃນຂະນະທີ່ທ່ານສັງເກດເຫັນ ຄວາມປາຖນາ ຂອງເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງດານີເອນວ່າມີແນວໃດແດ່? ຄວາມຈິງແລ້ວ, ມັນອາດຈະມີລັກ ສະນະຄ້າຍຄືກັນກັບການເມືອງອະເມຣິກາໃນສະໄໝໃໝ່, ໂດຍສະເພາະໃນຊ່ວງເວລາການໂຄ່ຣົບສະຫາສຽງ ມີການຄວາງ "ຂີ້ຕົມ" ເໝືອນກິລາທີ່ນິຍົມທີ່ສຸດ. ຍ້ອນຄວາມອິດສາແລະການຂາດຄວາມສຳເລັດໃນການ ກ່າວຫາຄວາມຜິດໃສ່ດານີເອນ, ຜູ້ນຳຄົນອື່ນໆໄດ້ພະຍາຍາມຈະຂຽນກົດໝາຍຂຶ້ນໃໝ່. ຄວາມສິ້ນຫວັງນຳ ໄປສູ່ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນໃນການເມືອງຫລືຊີວິດຄຣິສຕຽນ. ເມື່ອດານີເອນມີໂອກາດສະ ແດງຄວາມສັດຊື່, ສັດຕຽນຂອງພຣະເຈົ້າກໍມີໂອກາດຫລາຍຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ. ສິ່ງນີ້ຍັງມີຢູ່ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້.

ສິ່ງສຳຄັນທີ່ຄວນຈົດຈຳກໍຄືເມື່ອສັດຕຽນທຳການ, ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງໄດ້ລະມັດລະວັງ. Darius ບໍ່ ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ສຽງດັງເຫລົ່ານີ້ຫລອກລວງລາວເຂົ້າໄປໃນກັບດັກ ຊຶ່ງເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ. ຫັດສະນະແບບ "ທຸກໆຄົນເຫັນດີກັບພວກເຮົາ" ໃນຂໍ້ 7 ບໍ່ມີຄວາມຄິດເຫັນຂອງດານີເອນ, ແລະ Darius ກໍບໍ່ໄດ້ປົກສາຫາລື ຫຼືກວດ ເບິ່ງຂໍ້ສເນີດັ່ງກ່າວ. ລາວໄດ້ຫລັບຕາເຊັ່ນກົດໝາຍ. ພວກເຮົາຕ້ອງມີສະຕິລະວັງຕົວ ເມື່ອພວກເຮົາ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

2. ການອະທິຖານເປັນປະຈຳ (ດານີເອນ 6: 10-13)

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເບິ່ງຂ້າມການອະທິຖານຂອງດານີເອນ, ເພາະສິ່ງນີ້ເປັນການປະຕິບັດສ່ວນຕົວຂອງລາວ ເປັນປະຈຳ. ການອະທິຖານຂອງລາວອາດຈະບໍ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະ, ແລະບໍ່ແມ່ນການປະຕິບັດກົດ ໝາຍຍິ່ງຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ສິ່ງທີ່ຄຣິສຕຽນສະໄໝໃໝ່ຄວນຮຽນຮູ້ຈາກການປະຕິບັດຂອງດານີເອນທີ່ຢ່າງຄືອະ ທິຖານຢ່າງສມຳສເມີຈະນຳໃຫ້ເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າ. ການເຮັດແບບ Daniel ໂດຍການອະທິຖານ 3 ເທື່ອຕໍ່ມື້ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບປະກັນວ່າທ່ານຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ແຕ່ທ່ານກໍໄດ້ອະທິຖານສາມເທື່ອຕໍ່ມື້. ໂດຍປົກກະ ຕິແລ້ວ, ພວກຄຸນພໍ Benedictine ຈະຝຶກຢຸດ 7 ເທື່ອເພື່ອອະທິຖານອອກສຽງ, ນີ້ແມ່ນເຮືອງປົກກະຕິຂອງ ພວກເຂົາ. ຈຸດສຳຄັນໃນທີ່ນີ້ຄືການອະທິຖານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງດານີເອນບອກເຖິງຄວາມສັດຊື່ຂອງລາວ

ໂດຍບໍ່ສົນໃຈວ່າສະພາບການຈະເປັນຢ່າງໃດ.

ສິ່ງນຶ່ງທີ່ແອບແຜງຢູ່ເຮືອງຄວາມສັດຊື່ຂອງດານີເອນ ແມ່ນການຫຼອກລວງຂອງເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງລາວທີ່ “ຕົກລົງກັນ” ລໍຖ້າເອົາເຮືອງກ່ຽວກັບດານີເອນເພື່ອກຳຈັດລາວ. ລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ມັກຈະພົບເຫັນຢູ່ໃນພຣະສັນຍາເດີມ. ຕົວຢ່າງນຶ່ງຄືຮາມານຈາກພຣະທັມເອສເທີ. ລາວໄດ້ປອມແປງເອກະສານເພື່ອຈະລົບລ້າງຊາວຍິວ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ກຳຈັດມໍເດກາຍ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຄົນຊົ່ວຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນທີ່ສຸດ, ເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ບົດບາດສຳຄັນຂອງພວກເຂົາໃນເຮືອງ. ເມື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຖືກສະແດງອອກ, ມັນຈະຖືກເອົາຊະນະຢ່າງຈະແຈ້ງໂດຍຄວາມຍຸດຕິທັມ ແລະຄວາມພົ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ລອງພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າ ມີກຳລັງຊົ່ວຮ້າຍໃດແດ່ທີ່ຕໍ່ຕ້ານທ່ານໃນຂະນະທີ່ທ່ານພຍາຍາມຕິດຕາມພຣະເຈົ້າຢ່າງສັດຊື່. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ພຍາຍາມເຮັດແນວໃດເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊີວິດທ່ານລຳບາກ? ພວກເຂົາພຍາຍາມທຳລາຍຊື່ສຽງຂອງທ່ານແນວໃດ? ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ມີຜົນກະທົບແນວໃດຕໍ່ຄວາມສັດຊື່ຂອງທ່ານ? ເຊັ່ນດຽວກັບດານີເອນ ສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງຮູ້ກ່ຽວກັບຄົນງານຊົ່ວຮ້າຍເຫລົ່ານີ້ ຄືພວກເຮົາຈະຕ້ອງເພິ່ງພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ທ່ານໄດ້ສັດຊື່. ເມື່ອເຮັດສິ່ງນີ້, ທ່ານສາມາດ ໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າຄວາມຍຸດຕິທັມແລະຄວາມພົ້ນຂອງພຣະເຈົ້າຈະມີຊັບຊະນະ.

3. ຄວາມຄາດຫວັງຫລາຍເກີນໄປ (ດານີເອນ 6: 14-23)

ທ່ານເກືອບຮູ້ສຶກເສັງໃຈແທນ Darius ເມື່ອລາວຮູ້ວ່າຕົວເອງຖືກຫຼອກຫຼິ້ນເໝືອນຄົນໂງ່ບໍ່? ລາວ “ມີຄວາມເສົ້າສລົດໃຈ” ເພາະຫຼັກຖານສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າລາວ(ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຫຼອກລວງຂອງລາວ) ແມ່ນເຫດຜົນສຳລັບການລົງໂທດຂອງດານີເອນ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ຜູ້ຂຽນບົດເຮືອງໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຂໍ້ທີ 16 ວ່າລາວໄດ້ເວົ້າກັບດານີເອນອີງຕາມຄວາມເຊື່ອທີ່ວ່າ Yahweh ຈະບົດປ່ອຍເມື່ອ Darius ບໍ່ສາມາດຈະເຮັດໄດ້. ນີ້ອາດຈະເປັນການສະແດງເຖິງຄວາມເຊື່ອທີ່ຈະມາເຖິງບໍ່? ເຖິງແມ່ນວ່າກະສັດຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄວາມຄາດຫວັງຊຶ່ງຫຼາຍເກີນໄປ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕຽມທຶນທາງເພື່ອບັນເທົາພາຣະຂອງຄວາມກັງວົນຂອງລາວໃນອະນາຄົດອັນໃກ້ໆນີ້.

ຄວາມສຳຄັນຂອງເຮືອງຖ້ຳສິງໂຕແມ່ນກ່ຽວກັບ Darius ຫລາຍກວ່າດານີເອນ. ຄວາມສັດຊື່ຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຈະມີຜົນສຳລັບຜູ້ຄົນທີ່ໄກ້ຊິດກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຄົນນັ້ນ. ໃນກໍລະນີນີ້, Darius ແມ່ນຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍທີ່ສຸດຈາກຄວາມພົ້ນຂອງດານີເອນຈາກຖ້ຳສິງໂຕ. ລາວບໍ່ພຽງຈະຢູ່ພົ້ນຈາກ "ສິງໂຕ" ຂອງເພື່ອນຮ່ວມງານເທົ່ານັ້ນ, ດານີເອນໄດ້ພົ້ນຊີວິດຈາກສັດປ່າທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢຸດພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ທຳຮ້າຍາວ. ບໍ່ມີສັດຕູໃດໆຂອງພຣະເຈົ້າປະສົບຜົນສຳເລັດ, ແຕ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າຄຣິສຕຽນເຂັ້ມແຂງຫຼາຍ; ມັນເປັນຍ້ອນວ່າພຣະເຈົ້າທີ່ພວກເຮົາຮັບໃຊ້ຊຶ່ງເຂັ້ມແຂງ. ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຮົາປະເຊີນກັບຖ້ຳສິງ, ພວກເຮົາຕ້ອງເພິ່ງພາອາສັຍຜູ້ທີ່ສາມາດບົດປາກຂອງສິງແລະຊ່ວຍຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ແລະໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຢ່າງສັດຊື່, ໃຫ້ສັງເກດວ່າ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໄກ້ພວກເຮົາອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າເຮັດກັບຄວາມສັດຊື່ຂອງພວກເຮົາ.

4. ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານຖືກປະຕິເສດ (ດານີເອນ 6: 24-28)

ນີ້ແມ່ນຊ່ວງເວລາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ລໍຖ້າ! ຄົນບໍ່ດີໄດ້ຮັບຜົນສະທ້ອນ, ແລະຜູ້ທີ່ດີກໍຍັງເປັນຄົນທີ່ດີຕໍ່ໄປ. ເຮືອງຕ່າງໆຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ສິ້ນສຸດລົງໃນລັກສະນະນີ້, ເພື່ອຜູ້ບໍ່ຮູ້ໂພກຈະບໍ່ເຂົ້າຂ້າງຜູ້ກະບົດ ເພາະເຮືອງຈະຈົບດ້ວຍຄົນດີໄດ້ຊັບຊະນະ. ບາງຄົນອາດຈະເບິ່ງພາກສ່ວນຂອງເຮືອງນີ້ແລະຄິດວ່າ, "ໂອ້ດີ, ດານີເອນໄດ້ຊະນະ!" ແຕ່ນັ້ນແມ່ນການເບິ່ງທີ່ຜິດພາດ. ແມ່ນແລ້ວ, ດານີເອນມີຄວາມສັດຊື່, ລາວໄດ້ອົດທົນ, ແລະລາວມີຄວາມປອດພັຍໃນທີ່ສຸດ, ແຕ່ວ່າບໍ່ແມ່ນເພາະຕົວດານີເອນ. ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຜິດຫວັງແມ່ນພຣະເຈົ້າ. ໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາປະຕິບັດຄວາມສັດຊື່, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງໃຫ້ຄວາມສັດຊື່ຂອງພວກເຮົາເປັນຕົວຢ່າງຂອງມະນຸດເຮືອງຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າດານີເອນບໍ່ຍອມເຊົາ, ພວກເຮົາກໍບໍ່ຄວນເຊົາ. ຈຸດສຳຄັນແມ່ນຄວາມສັດຊື່ຂອງມະນຸດຄວນຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ, ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນແທ້ໃນພຣະຄຳຂໍ້ 26-27.

ຫລັງຈາກການພິພາກສາໄດ້ຈົບລົງ ສິ່ງທີ່ງົບງູ່ໃນຖ້ຳກາຍເປັນສິ່ງໂຕທີ່ຫົວໂຫຍ, Darius ໄດ້ໃຊ້ປາກກາຂອງລາວເພື່ອສິ່ງທີ່ດີ. ເພື່ອປະຕິບັດຕາມດຳລັດທີ່ຜ່ານມາ, ລາວໄດ້ສົ່ງຂ່າວສັນຕິພາບໃນທຸກພາສາໃຫ້ປະຊາຊົນທຸກຄົນ, ໂດຍຮຽກຮ້ອງພວກເຮົາໃຫ້ "ຍຳເກງແລະຍ້ານກົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງດານີເອນ." ຂ່າວສານນີ້ບໍ່ໄດ້ເນັ້ນເຮືອງດານີເອນ ແຕ່ເນັ້ນເຮືອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າແມ່ນຈຸດທີ່ສຳຄັນເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຖືກພິສູດຜ່ານການກະທຳອັນສູງສົ່ງໂດຍໄດ້ຊົງເບິ່ງແຍງຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສັດຊື່. ພຣະອົງແມ່ນຜູ້ທີ່ມີອຳນາດ, ແລະຈະເຮັດເຊັ່ນດຽວສຳລັບທ່ານແລະຂ້າພະເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຕິດຕາມພຣະອົງຢ່າງສັດຊື່. ພຽງແຕ່ຈື່ວ່ານັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຈະສັດຊື່ແລະປົກປ້ອງ. ການທີ່ຈະຄິດກົງກັນຂ້າມກໍຄືການສແວງຫາການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍຈາກຄົນອື່ນທີ່ບໍ່ມີຄຳຫຍັງໃນລະຍະຍາວ.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

ເພື່ອໃຫ້ເຮືອງນີ້ມີຄວາມໝາຍ, ຄົນເຮົາຕ້ອງເຮັດຫລາຍກວ່າພຽງແຕ່ຊົມເຊີຍຄວາມສັດຊື່ຂອງດານີເອນ. ເຮືອງນີ້ແມ່ນເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງຂອງຄວາມສັດຊື່ທີ່ຄຣິສຕຽນຄວນເຮັດຕາມ. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າໃນສະຖານະການທີ່ເປັນພັຍຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່, ວິຖີຊີວິດຂອງທ່ານ, ແລະແມ່ນແຕ່ລົມຫາຍໃຈຂອງທ່ານ, ຄວາມສັດຊື່ເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງສແວງຫາຢ່າງຈິງຈັງ. ສະນັ້ນ ຈົ່ງເລີ້ມຕົ້ນໂດຍການຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ມີຄວາມສັດຊື່, ແລະຖາມພຣະອົງວ່າມີນິສັຍແນວໃດແດ່ທີ່ທ່ານຕ້ອງການປະກອບເຂົ້າໃນການດຳເນີນຊີວິດ ຄຣິສຕຽນຂອງທ່ານ. ອະທິຖານໃນສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງກະທຳເພື່ອເລີ້ມຕົ້ນ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງສິ່ງທີ່ຈະເປັນອຸປະສັກຕໍ່ຄຣິສຕຽນທີ່ກຳລັງພຍາຍາມຈະສັດຊື່. ວັດທະນະທັມຈະທ້າທາຍທ່ານ; ຫລາຍຄົນຈະຕໍ່ຕ້ານທ່ານ, ແລະສະພາບການຈະພຍາຍາມຂົ່ມຂູ່ທ່ານ. ສິ່ງສຸດທ້າຍທີ່ທ່ານຕ້ອງຫຼີກແມ່ນປະພຶດຕົວແບບບໍ່ຮູ້ຫຼືແບບໂງ່. ເມື່ອສັງເກດເຫັນສະຖານະການທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ກັບວິຖີຊີວິດທີ່ສັດຊື່ຂອງທ່ານ, ຈົ່ງຮັບຮູ້ແລະມອບຖວາຍໃຫ້ພຣະເຈົ້າ. ທ່ານຈະບໍ່ສາມາດຕໍ່ສູ້ຜູ້ດຽວໄດ້. ແທນທີ່ຈະຍອມແພ້, ໃຫ້ທ່ານເຊື່ອໄດ້ວ່າ "ພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍ."

ຄຳຖາມ

1. ຂ້ອຍໄດ້ໂງ່ເຮືອງ “ສິງໂຕ” ໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍວິທີໃດແດ່?
2. ມີການອະທິຖານປະເພດໃດແດ່ທີ່ຄົນອື່ນໄດ້ປະຕິບັດຊຶ່ງອາດຈະເປັນປະໂຫຍດສຳລັບຂ້ອຍ?
3. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປົດປ່ອຍຂ້ອຍຈາກສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍເມື່ອໃດ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນການດີທີ່ຂ້ອຍຄວນຈົດຈຳວ່າພຣະເຈົ້າເຄີຍໄດ້ປົດປ່ອຍຂ້ອຍມາກ່ອນ?
4. ເມື່ອເວົ້າເຖິງເຮືອງເພິ່ງພຣະເຈົ້າ, ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ກົດຂວາງຂ້ອຍບໍ່ໃຫ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຢ່າງເຕັມທີ່ແທນທີ່ຈະເພິ່ງຕົວເອງຫລືຜູ້ອື່ນ?

ສຄ

ບົດຮຽນທີ 8

ກັບສູ່ອະນາຄົດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດານີເອນ 7: 1-28

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ພຣະນິມິດ 13: 1-18

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະຄຳພີສະແດງໃຫ້ເຫັນຄຳພະຍາກອນຫລາຍຢ່າງທີ່ໄດ້ສຳເລັດແລ້ວໃນປະຫວັດສາດແລະໃຫ້ແບບຢ່າງທີ່ດີເລີດແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈາກຊີວິດຂອງດານີເອນ, ຜູ້ໄດ້ດຳລົງຊີວິດທີ່ບໍ່ຮຽດເຮືອງຄວາມສັດຊື່, ການອຸທິດຕົນ, ແລະການອະທິຖານ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານຈະສາມາດໃຊ້ຄວາມປະທັບໃຈເຮືອງຍຸກສຸດທ້າຍ ເພື່ອເປັນພະຍານກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໄດ້ແນວໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຮັບຮູ້ວ່າການພິພາກສາກຳລັງຈະມາ, ແລະຂ້ອຍຈະຖືກຕັດສິນໃນພຣະເຢຊູ ຫລືຖືກຕັດສິນໂດຍພຣະເຢຊູ.

ອ່ານລວບ: ພຣະເຈົ້າ, ຜ່ານນິມິດຂອງດານີເອນ, ຊົງສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບອະນາຄົດ ແລະຊົງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະອົງຊົງຄອບຄອງທຸກຢ່າງໃນໂລກ ແລະປະຫວັດສາດຂອງມະນຸດ.

ຄຳນຳ

ທ່ານເຄີຍເຫັນບາງຢ່າງທີ່ເບິ່ງແລ້ວບໍ່ຮູ້ເປັນຫຍັງ? ສາຍຕາຂອງມະນຸດມີເຄື່ອງຮັບທີ່ອັດສະຈັນຊຶ່ງສາມາດເຫັນສິ່ງທີ່ປົກຄຸມທຸກຢ່າງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນໃນທ້ອງຖິ່ນ; ເມື່ອເຫັນບາງສິ່ງທີ່ຜິດທັມມະດາ, ພາບນັ້ນຈະຄ້າງຢູ່ໃນຕາ. ໃນຂະນະທີ່ສິ່ງນີ້ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນສະພາບແວດລ້ອມບາງແຫ່ງ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງເລິກໄປເຖິງສິ່ງເກີດຂຶ້ນຊຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າຊີວິດ.

ຍົກຕົວຢ່າງ, ເມື່ອພາຍຸຟ້າຜ່າໄດ້ຄຸມທ້ອງຟ້າທຶງບຸບແລະມີດມົວໃນເວລາຜ່ານມາ, ພວກເຮົາອາດຈະເກີດຄວາມຢ້ານກົວແລະສັ່ນສະເທືອນ, ແຕ່ສາຍຕາຂອງຄົນເຮົາຈະຫຼຽວອອກໄປທາງປ່ອງຢ້ຽມເພື່ອເບິ່ງສາຍຟ້າແມບຈາກທີ່ປອດພັຍ. ຊ່ອງທິວ Discovery (ແລະທິວອື່ນໆ) ເຄີຍນຳພາບພະຍຸທໍນາໂດທີ່ງົດງາມທີ່ຖືກບັນທຶກເປັນວິດີໂອໂດຍຄົນທີ່ຢຸດແລະຈ້ອງເບິ່ງ, ພວກເຮົາມັກສົນໃຈກັບສິ່ງທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຊີວິດ.

ຄວາມຢາກຮູ້ຂອງມະນຸດແມ່ນສິ່ງທີ່ໜ້າອັດຕະໂນ. ແລະເມື່ອອ່ານນິມິດສຳຄັນ - ຄືກັບທີ່ດານີເອນຂຽນໄວ້ສຳລັບພວກເຮົາ - ພວກເຮົາເບິ່ງຄືກັບວ່າມັນເປັນເຮືອງທີ່ບໍ່ໄດ້ພິບເຫັນຫລືປະສົບການຕົວຈິງ. ອ່ານຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ຄ້າຍຄືກັນເຊັ່ນ: ພຣະນິມິດ 13, ຜູ້ອ່ານສມັຍນີ້ປຽບທຽບວ່າຄືກັບບົດສະແດງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນເໝືອນເຮືອງໃນທິວ sci-fi. ແຕ່ສຳລັບຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ ພວກເຮົາຕ້ອງອ່ານແລະເຂົ້າໃຈ ໂດຍວາດພາບຄືກັບວ່າ

ເຮົາກຳລັງຢືນຢູ່ໃນເລື່ອງທີ່ນັກຂຽນໄດ້ເຫັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຮົາອ່ານນິມິດຂອງດານີເອນ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງສະຖານະການດ້ວຍຄວາມຄິດສ້າງສັນຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງຈະເປັນ "ຕາ" ຂອງພວກເຮົາໃນເວລານີ້.

1. ອານາຈັກໃນໂລກ (ດານີເອນ 7: 1-8)

ຈາກການເລົ່າເລື່ອງຂອງດານີເອນໄປສູ່ຄວາມຝັນແລະນິມິດຕ່າງໆ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນວ່າຜົນກະທົບທີ່ອັດສະຈັນບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງ. ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຢູ່ໃນບົດທີ່ຜ່ານມາ ຍັງຊົງທຳງານໃນສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ. ເບິ່ງຄຳແນະນຳສັ້ນໆຂອງຂໍ້ທີ 1 ພວກເຮົາຕ້ອງຍອມຮັບວ່າຄວາມຝັນແລະພາບນິມິດທີ່ດານີເອນໄດ້ເຫັນໃນຂະນະທີ່ຢູ່ເທິງຕຽງຂອງລາວບໍ່ແມ່ນເລື່ອງເກີດໂດຍບັງເອີນ. ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ເຫັນ ດັ່ງທີ່ດານີເອນຈະກ່າວເຖິງໃນເວລາຕໍ່ໄປ. ເມື່ອເວົ້າເຖິງຄຳພະຍາກອນ, ທຸກຢ່າງແມ່ນເລີ້ມຈາກພຣະເຈົ້າເອງ. ສະນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ວາດພາບເບິ່ງຂໍ້ທີ 2-12, ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່ານີ້ແມ່ນນິມິດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ດານີເອນ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສັດຊື່.

ມີຮູບພາບຫຍັງແດ່ທີ່ປາກົດຢູ່ໃນຄວາມຄິດຂອງທ່ານ ເມື່ອທ່ານອ່ານກ່ຽວກັບສັດເຫຼົ່ານີ້? ທ່ານປຽບທຽບສັດຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກນ້ຳທີ່ວຸ້ນວາຍໃສ່ກັບຫຍັງ? ຖ້າທ່ານເປັນມະນຸດ, ທ່ານອາດຈະບໍ່ສາມາດວາດພາບໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນວ່າສັດຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້ມີລັກສະນະຄືຫຍັງ, ຫລືມີຄວາມໝາຍຫຍັງ. ເບື້ອງຫລັງສາກນີ້ແມ່ນ “ທະເລໃຫຍ່” ທີ່ຖືກກະຕຸ້ນ, ຊຶ່ງເປັນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ໜ້າຍ້ານ. ນີ້ອາດຈະອ້າງອີງເຖິງຈຸດເລີ້ມຕົ້ນຂອງພຣະຄຳພິປະຖົມມະການ 1 ຊຶ່ງຜູ້ອ່ານທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າແມ່ນນ້ຳ ທີ່ວຸ້ນວາຍແລະແຜ່ນດິນໂລກທີ່ບໍ່ມີຮູບຮ່າງຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຈະນຳເອົາສິ່ງນີ້ອອກມາຈາກບ່ອນບໍ່ມີຫຍັງກາຍມາເປັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງ!

ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ (ຂໍ້ 15-27) ເປັນຕົວແທນຂອງອານາຈັກໃນໂລກ, ຕົກຈາກຄວາມສົມບູນແບບຂອງພຣະເຈົ້າ. ອາດຈະເປັນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະໃສ່ປ້າຍສັດເຫຼົ່ານີ້ວ່າແມ່ນອານາຈັກໃດໃນໂລກນີ້, ແຕ່ຢ່າເບິ່ງຂ້າມຈຸດຄັນ. ສິ່ງສຳຄັນທີ່ຕ້ອງພິຈາລະນາຄືການເປັນຕົວແທນທີ່ໜ້າຍ້ານກົວຂອງບັນດາອານາຈັກໃນໂລກນີ້ ແມ່ນພວກເຂົາບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ທັມມະຊາດທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາບອກເຖິງຄວາມກົງກັນຂ້າມກັບກະສັດນິຣັນດອນ. ພາບທີ່ບໍ່ຈົງຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຫັນສາກຂອງໂລກທີ່ລົ້ມລົງຊຶ່ງໃນທີ່ສຸດກໍຈະຈົບຫາຍ ແລະເປີດທາງໄປສູ່ໂລກທີ່ສົມບູນແບບຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ. ໂດຍຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວ, ໃຫ້ພິຈາລະນາຄຳອະທິບາຍສັ້ນໆແລະຊັດເຈນ ປຽບທຽບກັບສັດຮ້າຍທັງສີ່ຊະນິດນີ້.

2. ກະສັດນິຣັນດອນ (ດານີເອນ 7: 9-14)

ເໝືອນປະຖົມມະການ 1, ຄວາມວຸ້ນວາຍຈະຖືກປົດລ້ອມແລະກິນກິນໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນເປັນວິທີທີ່ດານີເອນເລີ້ມຕົ້ນພາກນີ້ໂດຍກ່າວວ່າ, “ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຫລຽວເບິ່ງ ໄດ້ມີບັນລັງຫລາຍອັນຖືກນຳມາຕັ້ງໄວ້ເທິງບັນລັງແຕ່ລະອັນ.” ຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງພາກກ່ອນໜ້ານີ້ຕ້ອງເປັນທີ່ໜ້າຍ້ານກົວສຳລັບພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ສັດຮ້າຍເຫລົ່ານີ້ຈະຮັບຜິດຊອບດິນປານໃດ? ຄວາມອວດອົງຂອງເຂົາຈະຕ້ອງດັງອີກດິນປານໃດ? ດານີເອນ ກຳລັງຊອກຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອປາກົດຕົວແລະສະແດງອອກ. ຄວາມວຸ້ນວາຍແລະຄວາມຊົ່ວສາມາດຢູ່ໄດ້ດິນເທົ່ານັ້ນ, ຖ້າດານີເອນເຊື່ອ, ພວກເຮົາກໍຄວນຈະເຊື່ອເຊັ່ນນັ້ນ. ເມື່ອມີຄວາມ

ຫຍຸ້ງຍາກເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດ, ສາຍຕາຂອງພວກເຮົາມັກແນມເບິ່ງສິ່ງທີ່ຄິດບໍ່ເຖິງ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເບິ່ງຂຶ້ນເທິງແລະຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພຣະເຈົ້າ.

ໃນຂະນະທີ່ມັນຍາກທີ່ຈະວາດພາບເຮືອງສັດຮ້າຍທີ່ເລົ່າມາກ່ອນໜ້ານີ້, ໃຫ້ສັງເກດວ່າຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບກະສັດນິຣັນດອນເປັນເຮືອງຈະແຈ້ງແລະງ່າຍປານໃດ. ພຣະອົງມີລັກສະນະໃກ້ໆກັບຄຳອະທິບາຍຕົວມະນຸດ, ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນເຮືອງແປກເພາະວ່າມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຮູບແບບຂອງພຣະເຈົ້າ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ນີ້ແມ່ນຫ້ອງພິພາກສາຊຶ່ງສັດຊົ່ວຮ້າຍຈະບໍ່ສາມາດທຽບເທົ່າກັບພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ປົກຄອງນິຣັນແລະຜູ້ພິພາກສາ. ໄປແມ່ນຮູບພາບທີ່ເຕືອນພວກເຮົາເຖິງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງບໍ່ມີໃຜຈະໜີໄປໄດ້. ຮູບພາບການພິພາກສານີ້ຈະເກີດທີ່ຫ້ອງບັນລັງຂອງສວັນ, ຊຶ່ງທຸກຄົນຈະປະເຊີນໜ້າ.

ສິ່ງນີ້ເປັນໜ້າຍ້ານກົວສຳລັບທ່ານບໍ່? ໃນຂະນະທີ່ມັນຄວນເປັນ, ມັນຍັງມີຄວາມຈິງສຳລັບຄຣິສຕຽນທີ່ຈະຈື່ຈຳວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ພິພາກສາທີ່ຊອບທັມ ຜູ້ທີ່ຈະເຫັນຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະຄຣິດເທິງຜູ້ທີ່ຍອມຮັບແລະຕິດຕາມພຣະອົງ. ສິ່ງນີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງໂດຍສະເພາະໃນນິມິດຂອງດານີເອນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະທັມພຣະນິມິດເປັນຄວາມຈິງສຳລັບພວກເຮົາ. ເໝືອນສູງຈາກຫ້ອງພິພາກສາທີ່ມີສູງດັງເພາະການໂຕ້ວາທີ, ຄຳເວົ້າທີ່ອວດດີຂອງເຂົານັ້ນກໍເວົ້າຕໍ່ໄປ, ແຕ່ໃນທີ່ສຸດມັນກໍໄດ້ຮັບຄຳຕັດສິນ.

ການເວົ້າເຖິງການມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, “ບຸດມະນຸດ” ໃນຂໍ້ທີ 13-14 ເປັນເຮືອງທີ່ເຫັນໄດ້ຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງສັຍ. ການກັບມາຂອງກະສັດທີ່ຖືກຕ້ອງແມ່ນການເຂົ້າມາເພື່ອຮຽກຮ້ອງສິດອຳນາດທີ່ພຣະເຢຊູເອງໄດ້ກ່າວເຖິງໃນເວລາທີ່ຊົງຢູ່ແຜ່ນດິນໂລກ. ດານີເອນໄດ້ເປັນພຍານເຮືອງພຣະເຈົ້າພຣະບິດາຊົງມອບສິດອຳນາດທັງໝົດໃຫ້ແກ່ພຣະບຸດ, ກະສັດນິຣັນດອນທີ່ແທ້ຈິງ: “ເດຊານຸພາບຂອງທ່ານຈະມີຢູ່ຕະຫລອດໄປ ແລະຣາຊອານາຈັກກໍຈະບໍ່ມີເວລາສິ້ນສຸດລົງ.” ເມື່ອຄິດເຖິງຄວາມຍ້ານກົວໃນພາກທຳອິດ, ຄວາມຈິງເຮືອງພຣະເຢຊູຈະຊ່ວຍສົງຄວາມຍ້ານເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ແນວໃດ?

3. ຄວາມເປັນຈິງນິຣັນດອນ (ດານີເອນ 7: 15-28)

ຖ້າທ່ານຍັງສົງສັຍຢູ່ຫລັງຈາກການແນະນຳສັດຮ້າຍຕ່າງໆ, ໃນຖານະຄຣູສອນທີ່ແທ້ຈິງດານີເອນຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ພັງຂອງລາວເຝົ້າລໍເພາະຄວາມຢາກຮູ້. ເໝືອນພຣະເຢຊູ, ຜູ້ເປັນອາຈານທີ່ແທ້ຈິງ, ດານີເອນໄດ້ຕິດຕາມດ້ວຍຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບນິມິດທີ່ລາວໄດ້ເຫັນ. ສາເຫດທີ່ຕ້ອງອະທິບາຍແມ່ນມາຈາກຈິດໃຈທີ່ກັງວົນຈາກສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຫັນ. ເປັນເຮືອງໜ້າຍ້ານກົວໃນການເປັນພຍານບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ການຈັບຕາເບິ່ງ, ແລະການບໍ່ໄດ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ. ມີສິ່ງນຶ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດຮຽນໄດ້ເມື່ອເບິ່ງວິທີການຂອງດານີເອນຄື: ລາວບໍ່ຍ້ານທີ່ຈະຂໍຄຳອະທິບາຍ.

ດານີເອນໄດ້ຂໍໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງອະທິບາຍທຸກຢ່າງ, ແລະຂໍ້ 17-18 ເປີດເຜີຍຄຳຕອບທີ່ສິ້ນ. ຕໍ່ໄປ, ລາວຢາກຮູ້ເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບສັດຮ້າຍຕົວທີສີ່, ເພາະເປັນສັດທີ່ໜ້າຍ້ານຫຼາຍທີ່ສຸດແລະເກີນຄຳອະທິບາຍ, ແລະຂໍ້ທີ 23-27 ກໍໃຫ້ຄຳຕອບທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. Tolkien's *The Lord of the Ring* trilogy ຈະເປັນຕົວຢ່າງຂອງການຂຽນທີ່ບໍ່ແມ່ນໃນພຣະຄັມພິ

ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມຊົ່ວແລະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ
ມັນຮວມພາບຄວາມຂອງມະນຸດ, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານຕ້ອງຕັດສິນໃຈວ່າຈະຢູ່ຝ່າຍຄວາມຊົ່ວຫລືຝ່າຍຄວາມດີ.

ແມ່ນຫຍັງທີ່ຄວນເປັນການຕອບຮັບຂອງຄຣິສຕຽນຕໍ່ພາບພົດດັ່ງກ່າວ. ພວກເຮົາຄວນເວົ້າເຣື່ອງນີ້ກັບຄົນ
ອື່ນຫຼືພວກເຮົາຄວນຈະມີດຽງບໄວ້? ດານີເອນໄດ້ຍອມຮັບໃນຂໍ້ສຸດທ້າຍວ່າພາບນິມິດເຫລົ່ານີ້ສິ່ງຜົນກະທົບ
ຕໍ່ລາວຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ແລະດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຮັກສາມັນໄວ້ກັບຕົວເອງ. ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນແນວ
ນັ້ນໃນຕອນນີ້, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງຖາມຕົວເອງວ່າເຮົາຄວນຈະເຮັດແນວນັ້ນບໍ່? ເໝືອນດັ່ງດານີເອນ, ພວກ
ເຮົາຄວນຍ້ານກົວໃນຄວາມເປັນຈິງເຣື່ອງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄວາມເປັນຈິງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ,
ພ້ອມທັງຄວາມເປັນຈິງເຣື່ອງອານາຈັກນິຣັນດອນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຈະຊະນະຄວາມຊົ່ວທັງໝົດ. ຍ້ອນເຫດນີ້,
ການຕອບຮັບຂອງຄຣິສຕຽນຄວນເປັນການແບ່ງປັນຂ່າວດີທີ່ວ່າຄວາມດີຈະຕ້ອງຊະນະຄວາມຊົ່ວ.

ພຣະກິດຕິຄຸນເອງແມ່ນພື້ນຖານຢູ່ໃນນິມິດ, ໂດຍສະເພາະໃນຂໍ້ 26-27. ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ຊື້ຂາດ, ແລະ
ຄວາມຊົ່ວຈະໄດ້ຮັບຄຳຕັດສິນສຸດທ້າຍຂອງມັນ. ໃນໂລກທີ່ມີຄວາມຈຸ້ນວາຍເປັນຫົວຂໍ້ຂ່າວຂອງທັງສີພິມ
ທຸກໆຂ່າວ ແລະເກືອບທຸກໆສື່ອອນລາຍ, ໂລກຕ້ອງການຂ່າວດີ. ບໍ່ວ່າສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຈະຫຼາຍເທົ່າໃດ, ພຣະ
ເຈົ້າຊົງສາມາດເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງດີໄດ້. ນິມິດຂອງດານີເອນແມ່ນຄວາມຫວັງສຳລັບພວກເຮົາ, ຄືກັບປຶ້ມພຣະນິ
ມິດຂອງໂຢຮັນ ແມ່ນຈິດໝາຍແຫ່ງຄວາມຫວັງຕໍ່ຜູ້ທີ່ເປັນຢູ່ຫລັງຈາກການຄືນຈາກຄວາມຕາຍຂອງພຣະເຢ
ຊູ. ຄວາມຫວັງນິຣັນດອນຢູ່ທີ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປີດເຜີຍຕົນເອງ ໃນຖານະຜູ້ປົກຄອງອານາຈັກນິຣັນດອນ. ໃນ
ອານາຈັກນັ້ນ, ບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃດໆຈະສາມາດຍືນຢູ່ໄດ້. ນັ້ນແມ່ນຂ່າວດີທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນງຽບຢູ່.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

ໃນຂະນະທີ່ບົດບັນຍາຍຂອງດານີເອນອາດຈະງ່າຍໃນການນຳໄປປະຕິບັດ, ສິ່ງສຳຄັນຈະຕ້ອງເຊື່ອວ່ານິມິດ
ແລະຄວາມຜັນດັ່ງກ່າວສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ການຍ້ານກົວຄວາມຊົ່ວແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄວນເອົາຊະ
ນະໃນຕອນນີ້, ແລະດຽວນີ້. ເມື່ອຮູ້ວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະລົ້ມລຶງໃນທີ່ສຸດ, ພວກເຮົາບໍ່ມີເຫດຜົນຫຍັງທີ່ຈະ
ຍ້ານຄວາມຊົ່ວນັ້ນ. ດ້ວຍຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວ, ມີຄວາມຍ້ານກົວຫຍັງແດ່ໃນຊີວິດຂອງທ່ານທີ່ຈະຕ້ອງມອບ
ໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ? ເມື່ອທ່ານມອບຄວາມຍ້ານກົວເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ຄວາມເຊື່ອໃນທ່ານຈະເຕີບ
ໃຫຍ່, ແລະຄວາມຊົ່ວຈະບໍ່ສາມາດບັງຄັບທ່ານອີກຕໍ່ໄປ.

ເພາະຄວາມຍ້ານກົວ, ຄຣິສຕຽນມັກຈະລັງເລໃຈທີ່ຈະໃຊ້ພຣະຄຳຕ່າງໆເຊັ່ນນິມິດຕ່າງໆໃນດານີເອນ, ໃນ
ພຣະນິມິດ, ແລະປຶ້ມພະຍາກອນອື່ນໆໃນສັນຍາເດີມ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ເວົ້າກັບຄົນອື່ນເຣື່ອງພຣະເຢຊູເປັນ
ສິ່ງທີ່ງ່າຍແລະເຮັດໄດ້. ທີ່ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າການເລົ່າຄຳພະຍາກອນກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຈະບໍ່ຈຳເປັນ. ໃນ
ວັດທະນະທັມທີ່ນິຍົມໃຊ້ສື່ມວນຊົນ, ພາບພົດຈາກພຣະຄຳດານີເອນ 7 (ຖ້າເວົ້າເຖິງຄວາມເໝາະສົມ) ອາດ
ສາມາດຊ່ວຍຜູ້ຟັງໃຫ້ເຫັນເຖິງຊັບຊະນະສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຄວາມຊົ່ວ. ການຍາກທີ່ຈະໃຊ້ພຣະຄຳ
ເຫລົ່ານີ້ເພື່ອບອກເຣື່ອງຂ່າວປະເສີດບໍ່ຄວນຈະເປັນເຫດຜົນໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງຂ້າມ.

ຄຳ ຖາມ

1. ຂ້ອຍຈະແກ້ໄຂຄວາມສັບສົນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດປະຈຳວັນໄດ້ວິທີໃດ?
2. ເມື່ອເວົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າຜູ້ຢູ່ເທິງບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະອົງ, ຮູບພາບນີ້ໝູນໃຈຂ້ອຍໃນການນະມັສການພຣະອົງຢ່າງໃດ?
3. ຈຶ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າຄວາມຝັນແລະນິມິດທັງໝົດນີ້ບອກເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ. ເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈຶ່ງຄວນກັງວົນກັບສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ທັນເກີດຂຶ້ນ? ຄຳພະຍາກອນຍັງສຳຄັນສຳລັບຂ້ອຍໃນທຸກວັນນີ້ ຄືສຳລັບດານີເອນໃນສັມຍຂອງລາວບໍ່?
4. ຂ້ອຍຕ້ອງເຮັດຫຍັງແດ່ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຂ້ອຍບໍ່ງຽບຢູ່ກ່ຽວກັບຊັຍຊະນະຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຄວາມຊົ່ວ? ມີສິ່ງໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີດຽງບູຢູ່ໃນລະຍະທີ່ຜ່ານມາ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຈະບໍ່ງຽບອີກຕໍ່ໄປ?

ສຄ

ບົດຮຽນທີ 9 ຫຼວເຫັນອະນາຄົດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດານີເອນ 8: 1-27

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: 2 ເທຊາໂລນິກ 2: 1-12

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດານີເອນສາມາດຕິຄວາມໝາຍນິມິດ ເພາະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອຈາກ ເທວະດາຄັບຣີເອນ ແລະເປັນຄຳເຕືອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຣື່ອງຄວາມສັດຊີຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວາ: ການສຶກສາຄຳພະຍາກອນມີຄຸນຄ່າ ແລະເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຄວາມສະຫງົບແນວໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຮຽນຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ປະຖິ້ມຂ້ອຍແມ່ນແຕ່ໃນເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ.

ອານາລວບ: ຮູບພາບຂອງ ອາເລກແຊນເດີ (Alexander) ບອກເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ເຕັມດ້ວຍຄວາມຫຼົ້ມ ເຫຼວ, ແຕ່ຮູບພາບຂອງດານີເອນບອກເຖິງການຮັບໃຊ້ທີ່ໝັ້ນຄົງໃນເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ.

ຄຳນຳ

ຄວາມຝັນຮ້າຍແມ່ນປາກົດການທີ່ແປກປລາດ. ອີງຕາມສິ່ງທີ່ຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຝັນ, ຄົນເຮົາມັກຈະມີປະສົບການກັບຮູບພາບຕ່າງໆໃນເວລາອ່ອນ, ແຕ່ຫລັງຈາກຕົ້ນນອນແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຈື່ຈຳມັນເລີຍ. ບາງຄັ້ງກໍ່ງ່າຍທີ່ຈະຈື່ຈຳຄວາມຝັນທີ່ດີ, ແຕ່ສ່ວນຫລາຍແລ້ວແມ່ນຄວາມຝັນຮ້າຍ (ຄວາມຝັນທີ່ໜ້າຍ້ານ) ທີ່ມັກຈະຄ້າງເຫຼືອຢູ່ຫລັງຈາກຕົ້ນຂຶ້ນ. ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນແນວນັ້ນ? ເປັນເຣື່ອງເຂົ້າໃຈໄດ້ຍາກ, ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າສິ່ງໜ້າຍ້ານທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫຍຸ້ງຍາກຈະຄ້າງຢູ່ໃນຫົວດິນຫລາຍກວ່າສິ່ງທີ່ດີຊຶ່ງໝູນໃຈພວກເຮົາ.

ນິມິດໃນພຣະຄຳດານີເອນ 8 ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບບົດທີ່ຜ່ານມາ, ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ທ່າງກັນ ພຽງເວລາສັ້ນໆ. ໃນບົດທີ 7 ມີທັງ "ຄວາມຝັນ" ແລະ "ນິມິດ," ແຕ່ໃນບົດນີ້ຈະເວົ້າແຕ່ "ນິມິດ" ໃນຂະນະທີ່ດານີເອນຢູ່ໃນ ຊູຊາ (Susa). ດານີເອນໄດ້ເຫັນນິມິດຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ລາວຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍ.

ເວລາເຫັນຄວາມເປັນຈິງທີ່ໂຫດຮ້າຍ (ຫລືປາກົດການທີ່ແປກປລາດ), ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຕັມດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ. ຄວາມຊົ່ວມີຢູ່ຕອດເວລາ, ຄວາມສະຫງົບທີ່ພະຍາຍາມຕິດຕາມພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ຝ່າຍກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ກຳລັງປົກຄອງໂລກນີ້ຢູ່. ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າມີຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍເພື່ອການຄອງອຳນາດຢູ່ໃນທຸກມຸມໂລກ. ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງປະຖິ້ມພວກເຮົາໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງທີ່ໂຫດຮ້າຍເຫລົ່ານີ້.

1. ການຍາດແຍງອຳນາດ (ດານີເອນ 8: 1-14)

ມັນອາດຈະງ່າຍສຳຫຼັບຜູ້ອ່ານສມັຍນີ້ທີ່ຈະເບິ່ງແກະແລະແບ້ (ປຽບທຽບກັບສັດສີ່ໂຕຂອງບົດກ່ອນນີ້). ໃນເວລາດຽວກັນ, ຮູບພາບຂອງເຂົາເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສົງສັຍ. ເຂົາມີຄວາມໝາຍເຖິງອຳນາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ

ສັດເຫຼົ່ານີ້ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງອານາຈັກທີ່ມີອຳນາດ. ໃນຂະນະທີ່ດານີເອນເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນນິມິດ, ຍິນຢູ່ຂ້າງຄອງນ້ຳ, ລາວໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າມີແກະໂຕນຶ່ງ ທີ່ມີເຂົາບໍ່ສເມີກັນ . ອາວຸດປ້ອງກັນຕົວຂອງພວກແກະແມ່ນເຂົາຂອງພວກມັນ, ແລະຜູ້ຕໍ່ສູ້ທີ່ມີພລັງນີ້ຈະໃຊ້ກຳລັງຂອງຕົນເພື່ອເອົາຊະນະກຳລັງທີ່ຕໍ່ຕ້ານທັງໝົດ.

ຄ້າຍຄືກັນກັບຜູ້ແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເຄີຍແພ້ ແຕ່ໄດ້ຊະນະສັດຕູຂອງລາວທັງໝົດ. ເໝືອນນັກມວຍມີອາຊີບຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຄີຍປຣາຊັຍ, ຫຼືຫລຽວເບິ່ງກັບຄືນໄປເຖິງສມັຍ Greco-Roman ເຮືອງນັກຕໍ່ສູ້ຜູ້ບໍ່ເຄີຍເສັຍຊັຍຊຶ່ງຫມາຍຄວາມວ່າທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່ແລະມີຕຳແໜ່ງສູງຂຶ້ນ. ຄວາມສຳຄັນມີຢູ່ວ່າບຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍເສັຍຊັຍຈະມີອິດທິພົນຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ແຕ່ມີຄຳເວົ້າໄວ້ວ່າ, "ຖ້າທ່ານຢູ່ສູງ, ທ່ານຈະຕ້ອງຕົກໄກ." ແກະໂຕນີ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍຜ່າຍແພ້ຈະເຮັດຕາມໃຈແລະຍົກຍ້ອງຕົວເອງ. ການທະນົງຕົວນຳໄປສູ່ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫງຄົນອື່ນໆ, ຮວມທັງຊົນຊາດອິສຣາເອນຂອງດານີເອນ, ແລະຮ້າຍແຮງກວ່ານັ້ນຄືບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຢຸດຢັ້ງມັນໄດ້.

ຈາກນັ້ນມີສັດນ້ອຍກ້າວເຂົ້າມາ, ແບ້ເຖິກ ຊຶ່ງເບິ່ງຄືວ່າຈະລອຍຢູ່ເທິງໜ້າໂລກ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນແບ້ທັມມະດາ, ແຕ່ເປັນແບ້ທີ່ມີເຂົາແປກຢູ່ລະຫວ່າງຕາຂອງມັນ. ຕາມທັມມະດາແລ້ວ, ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນແບ້ພຍາຍາມທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ແກະ ແຕ່ເບິ່ງຄືວ່າມັນເປັນຈຸດສຳຄັນຂອງນິມິດນີ້: ສິ່ງແປກໆຈະເກີດຂຶ້ນ. ແບ້ໂຕນີ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນທີ່ສຸດ ຊຶ່ງມັນບໍ່ພຽງແຕ່ເອົາຊະນະອຳນາດຂອງໂລກທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນເວລານັ້ນ, ມັນຍັງໄດ້ຢຽບຢຳອານາຈັກໃນທຳນອງທີ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດຊ່ວຍກູ້ໄດ້. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ບັດສາດບັນທຶກໄວ້ວ່າ ຜູ້ຊະນະໃໝ່ສາມາດກາຍເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ດີຫລືຊົ່ວຮ້າຍກວ່າຜູ້ທີ່ມາກ່ອນ. ບັນດານັກຂຽນມັກຈະເຫັນພ້ອມນຳກັນວ່າແບ້ເຖິກນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງ Alexander the Great ຜູ້ໄດ້ເອົາຊັຍຊະນະອານາຈັກຕ່າງໆໃນຕອນນັ້ນ, ຮວມທັງອານາຈັກທີ່ດານີເອນອາສັຍຢູ່ແລະຮັບໃຊ້.

ການຕໍ່ສູ້ເພື່ອອຳນາດນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເກມນີ້ຍັງຄົງມີຢູ່ຄືເກົ່າໃນແຜ່ນດິນໂລກ ແລະປະຊາກອນຂອງໂລກ. ສິ່ງທີ່ໜ້າຄິດກໍຄືວ່າໃນຂະນະທີ່ກຳລັງຂອງມະນຸດສູ້ຮົບກັນເພື່ອອຳນາດເໜືອແຜ່ນດິນໂລກ, ບໍ່ມີໃຜກ່າວເຖິງພລັງອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງຄືວ່າພຣະອົງບໍ່ຊົງສົນໃຈໃນເຫດການທີ່ໜ້າຍ້ານກົວ. ເປັນຫຍັງໃນຂະນະທີ່ອຳນາດຂອງໂລກຕໍ່ສູ້ກັນ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້? ຄຳຖາມດຽວກັນນີ້ມີຢູ່ໃນພຣະຄຳດານີເອນ 8:13-14, ບ່ອນທີ່ໃຫ້ກຳນົດເວລາສຳລັບຄວາມບໍ່ບໍຣິສຸດ.

2. ຊອກຫາຄວາມເຂົ້າໃຈ (ດານີເອນ 8: 15-22)

ເຊັ່ນດຽວກັບບົດທີ່ຜ່ານມາມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງຄວນຈະຍົກຍ້ອງແລະຄວາມດີເດັ່ນຂອງດານີເອນ: ລາວໄດ້ຊອກຫາຄວາມເຂົ້າໃຈ. ສັງເກດວ່າກ່ອນໜ້ານີ້, ດານີເອນເປັນປາກສຽງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ, ເປີດເຜີຍຄວາມໝາຍຂອງຄວາມຝັນ ແລະສະຖານະການໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕໍ່ບັນດາຜູ້ປົກຄອງອານາຈັກຂອງລາວ. ມາບັດນີ້ ປາກົດວ່າລາວບໍ່ແນ່ໃຈໃນຖານະຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າ. ແນ່ນອນພຣະເຈົ້າຜູ້ດຽວທີ່ຊົງເປີດເຜີຍເຮືອງອະນາຄົດໃຫ້ກັບດານີເອນ, ສິ່ງນີ້ນັບວ່າເປັນພາຣະໜ້າທີ່ໜັກໜ່ວງ. ຫລັງຈາກລາວໄດ້ຂໍ

ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ດານີເອນຮ້ອງຫາເທວະດາ (ຄັບຣີເອນ Gabriel) ເພື່ອໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ລາວ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນ ພຽງຄັ້ງດຽວທີ່ເທວະດາອົງນີ້ໄດ້ຖືກສົ່ງມາເພື່ອເປີດເຜີຍແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ໂລກ.

ທ່ານເຄີຍສັງເກດໃນພຣະຄັມພີບໍ່ວ່າ ເວລາໃດທີ່ເທວະດາມາຫາມະນຸດຈະເກີດມີຄວາມຍ້ານກົວເກີດຂຶ້ນ? ດານີເອນຍ້ານກົວຈົນນ້ອມຕົວລົງ. ຖ້າລາວມີຄວາມຍ້ານກົວເມື່ອເຫັນນິມິດທີ່ຮ້າຍແຮງ, ລອງນຶກເບິ່ງພາບ ພົດຕອນນີ້ທີ່ລາວໄດ້ພົບກັບເທວະດາຄັບຣີເອນ Gabriel, ໜ້າຕໍ່ໜ້າ. ຄຳຕອບຈາກຄັບຣີເອນເປັນປໂຍດ, ແຕ່ກໍບໍ່ແຈ້ງເຖິງສິ່ງທີ່ດານີເອນໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບເຮືອງເວລາສຸດທ້າຍ. ສິ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈກໍຄືວ່ານິມິດນີ້ມີຜົນກະ ທົບຕໍ່ຮ່າງກາຍຂອງດານີເອນເອງ. ລາວມີຄວາມເສົ້າສລົດໃຈຫຼາຍຂະນະທີ່ໄດ້ຍິນຂ່າວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຊີວິດ ນີ້, ລາວໄດ້ນອນຫລັບສນິດເໝືອນຄົນທີ່ໝົດກຳລັງ.

ເມື່ອເວົ້າເຖິງພຣະນິມິດ, ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດເຮົາໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ. ແຕ່ວັຍເດັກມາ, ເມື່ອໃດໄດ້ຍິນເຮືອງ ຮ້າຍແຮງ ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍຈະຮູ້ສຶກອ່ອນເພັຍເໝືອນກັບເປັນອັມມະພາດຫລາຍຊົ່ວໂມງແລະບາງຄັ້ງກໍ ເປັນມື້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄັບຣີເອນ Gabriel ເຫັນວ່າມັນຈຳເປັນທີ່ຈະໃຫ້ຄຳອະທິບາຍເຫຼົ່ານີ້ໃນຂໍ້ທີ 20- 22. ນີ້ແມ່ນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມມືດ ໂດຍສະ ເພາະເຮືອງການຂັດແຍ່ງອຳນາດໃນໂລກນີ້. ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈບາງຢ່າງ ກ່ອນທີ່ສິ່ງໃຫຍ່ຈະເກີດ ຂຶ້ນ ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ເມີນເສີຍກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະຊົງປາກົດ. ຈົນກວ່າພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ທຸກສິ່ງເປັນໄປ, ໃຫ້ພວກເຮົາສແວງຫາສະຕິປັນຍາແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະເຊື່ອວ່າເຖິງຄວາມມືດຈະຮ້າຍແຮງກໍຕາມພຣະ ເຈົ້າເປັນຄວາມສ່ວາງຈະສ່ອງແສງເຂົ້າໃສ່ຄວາມມືດແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຄອບງຳພວກເຮົາຢູ່.

3. ເວລາສຸດທ້າຍໃກ້ຈະມາເຖິງ (ດານີເອນ 8: 23-27)

ພຣະຄັມພີສອນຄຣິສຕຽນໃຫ້ສແວງຫາຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແລະພຣະອົງພຽງຜູ້ດຽວ ເພາະພຣະອົງ ຊົງຄອບຄອງທຸກໆສິ່ງ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເບິ່ງ ຍັງມີສິ່ງຮ້າຍແຮງສຸດທ້າຍທີ່ໄດ້ເຕືອນໄວ້ໃນຂໍ້ 23-25: ຜູ້ ທີ່ຢູ່ເໜືອກວ່າຜູ້ປົກຄອງທັງຫຼາຍ, ຜູ້ທີ່ຈະເຂັ້ມແຂງແລະຢູ່ໃນອັນດັບທີ່ບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ ແຕ່ຈະທຳລາຍ ໂດຍບໍ່ໃຊ້ກຳລັງຂອງມະນຸດ.“ ບາງຄົນຄິດເຖິງຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ, ຢ່າງໃດກໍຕາມອຳນາດຊົ່ວຊ້າສຸດທ້າຍນີ້ ຈະຖືກທຳລາຍໂດຍພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມີອຳນາດເໜືອມະນຸດ. ນີ້ຄືຈຸດອາວະສານ. ຄວາມຝັນຮ້າຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຈະມາເຖິງ, ແຕ່ຄວາມຊົ່ວຈະຕ້ອງພົ້ນາດຢ່າງສິ້ນເຊີງ.

ຖ້າທ່ານພິຈາຣະນາເບິ່ງ 2 ເທຊະໂລນິກ 2 ທ່ານຈະເຫັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄຣິສຕຽນໃນຂະນະທີ່ພວກ ເຮົາໃກ້ເຂົ້າເຖິງການຕໍ່ສູ້ອັນຊົ່ວຮ້າຍຄັ້ງສຸດທ້າຍ ກັບພຣະເຈົ້າ:ຈົ່ງໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ວ່າສິ່ງໃດຈະເກີດ ຂຶ້ນກໍຕາມ, ໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມເຊື່ອເຂັ້ມແຂງ ເພາະພຣະເຈົ້າຈະທຳລາຍສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ. ຂະນະທີ່ດາ ນີເອນເບິ່ງໄປເຖິງການສິ້ນສຸດຂອງທຸກຢ່າງ, ໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງໄປຫາວັນສຸດທ້າຍດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ. ພຣະ ເຈົ້າຈະບໍ່ປະຖິ້ມໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງໃນເວລາຫຍຸ້ງຍາກ; ສະນັ້ນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ຄວນຈະປະຖິ້ມ

ພຣະອົງໃນເວລາລຳບາກ. ຂໍໃຫ້ຄວາມເຊື່ອ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມຢ້ານ, ເປັນວິທີທາງທີ່ຈະເອົາຊະນະຄວາມຝັນຮ້າຍ.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

ຖ້າພວກເຮົາທຸກຄົນເວົ້າຄວາມຈິງ, ຫລາຍຄົນອາດຈະອ່ານຂ້າມພຣະຄຳທີ່ຜ່ານມາ. ຄຳພະຍາກອນຄຣິສຕຽນແມ່ນສິ່ງທີ່ທ້າທາຍແລະອະທິບາຍໄດ້ຍາກ. ແຕ່ມັນມີປະໂຫຍດຖ້າພວກເຮົາໃຊ້ເວລາໃນຂັ້ນພຣະຄຳເຫລົ່ານີ້ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າກຳລັງສະແດງພຣະອົງເອງວ່າ ຊົງເປັນຄວາມຫວັງທີ່ຈະຕໍ່ຕ້ານຄວາມຊົ່ວຊ້າໃນໂລກນີ້. ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າອາດຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມຢ້ານກົວຫາຍໄປ, ແຕ່ໃນທີ່ສຸດແມ່ນພຣະເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ທີ່ທຳລາຍຄວາມຊົ່ວທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫລັງຄວາມຢ້ານກົວເຫຼົ່ານີ້.

ສິ່ງນຶ່ງທີ່ຕ້ອງຮຽນຮູ້ແລະເຊື່ອຖື ຄືມື້ນຶ່ງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຊັບຊະນະຕໍ່ຄວາມຝັນຮ້າຍແລະຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຮົາ. ທ່ານຈະຕ້ອງຄຸເຂົ້າລົງສາຣະພາບ, ໂດຍສະເພາະເນື່ອງຄວາມຢ້ານກົວ, ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ຂຽນຄວາມຢ້ານແລະຄວາມກັງວົນຕ່າງໆຂອງທ່ານໃສ່ກະດາດ. ໃນເວລາອະທິຖານຈົ່ງສາຣະພາບຄວາມຢ້ານກົວຂອງທ່ານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ມອບຄວາມຝັນຮ້າຍໃຫ້ພຣະອົງ ແລະຂໍຄວາມເຊື່ອເພີ່ມຈາກພຣະອົງເພື່ອຄວາມຢ້ານກົວເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ມີອຳນາດໃນຊີວິດຂອງທ່ານຕໍ່ໄປ. ຂໍພຣະອົງໃຫ້ທ່ານໄດ້ເຫັນນິມິດກ່ຽວກັບຮິດອຳນາດຊຶ່ງສາມາດເອົາຊະນະຄວາມຢ້ານໃນຈິດໃຈ. ຈົ່ງກ້າວຕໍ່ໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ, ແລະບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ.

ຄຳຖາມ

1. ຄວາມຝັນຮ້າຍແລະຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ດີແນວໃດແດ່ທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍ? ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍພິການໄດ້ແນວໃດແດ່?
2. ເບິ່ງຂ່າວຮອບໂລກ, ມີກຳລັງຊົ່ວຮ້າຍປະເພດໃດແດ່ທີ່ກຳລັງຕໍ່ສູ້ກັນເພື່ອອຳນາດ? ຂ້ອຍຄວນຈະວາງຕົວຢ່າງໃດຕໍ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້?
3. ຊອກຫາຄວາມເຂົ້າໃຈຈາກພຣະເຈົ້າສຳຫຼັບສິ່ງທີ່ຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈ. ຂ້ອຍຈະຂໍຄວາມເຂົ້າໃຈຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ? ຂ້ອຍຫວັງວ່າພຣະອົງຈະຊົງເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງວິທີໃດ?
4. ເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈຳເປັນຕ້ອງສຶກສາແລະອ່ານຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ? ມັນຈະເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້ອຍເນື່ອງພຣະເຈົ້າແລະແຜນການຂອງພຣະອົງສຳລັບໂລກນີ້ ໄດ້ແນວໃດ?

ສຄ

ບົດຮຽນທີ 10

ຄຳອະທິຖານສາຣະພາບຂອງດານີເອນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດານີເອນ 9: 1-13

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ມັດທາຍ 21: 1-11

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄຳອະທິຖານຂອງດານີເອນເປັນແບບຢ່າງຂອງການອ້ອນວອນທີ່ຈິງໃຈ, ໂດຍການສະແດງຄວາມຖອມຕົວ, ການສາລະພາບ, ແລະການປະຕິເສດຕົນເອງ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ເມື່ອທ່ານພິຈາຣະນາຄຳອະທິຖານຂອງດານີເອນ, ທ່ານສາມາດເຫັນຕົວຢ່າງຫລືຄຳໝູນໃຈຫຍັງແດ່ສຳລັບຊີວິດເຮືອງການອະທິຖານຂອງຕົວເອງ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຮຽນຮູ້ການອະທິຖານຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອຮູ້ສັງເກດເບິ່ງພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.

ອ່ານລວບ: ໃນຂະນະທີ່ດານີເອນສຶກສາຄຳພະຍາກອນຂອງເຢເຣເມີຢາ, ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າເວລາຂອງການເປັນຊະເລີຍເກືອບຈະສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ. ລາວມີຄວາມຫວັງຫລາຍຈຶ່ງເລີ້ມຖືສິນອິດອາຫານແລະອະທິຖານ.

ຄຳນຳ

ດານີເອນຜູ້ຊະຣາໄດ້ເອົາໜັງສືເຢເຣເມີຢາຈາກບ່ອນເກັບປື້ມຂອງລາວ. ລາວໄດ້ຜ່ານຜ່າຫຼາຍຢ່າງໃນລະຍະແປດຫລືເກົ້າສັດຕະວັດ. ລາວໄດ້ຖືໜັງສືທີ່ເຕັມດ້ວຍລາຍມືຂອງເຢເຣເມີຢາ. ໜັງສືນີ້ໄດ້ຜ່ານພັຍແລະຄວາມມືດເໝືອນກັນກັບມືຂອງດານີເອນທີ່ກຳລັງຖືມັນຢູ່. ດານີເອນໄດ້ລອດຊີວິດເຈັດສິບປີໃນການເປັນຊະເລີຍ, ຄັ້ງທຳອິດໃນ Babylon ແລະຫລັງຈາກນັ້ນຢູ່ Persia. ແນ່ນອນລາວໄດ້ອ່ານຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນເປັນປະຈຳນັບຕັ້ງແຕ່ເລີ້ມລື້ພັຍ. ວັນເວລາໃນຖ້ຳສິງກໍເປັນຄວາມຊົງຈຳທີ່ຫ່າງໄກ, ທົດສອບໃນວັຍໝຸ່ມກ່ຽວກັບການກິນອາຫານແລະເຄື່ອງດື່ມທີ່ຕ້ອງຫ້າມ. ແຕ່ຫ່າງໄກຫຼາຍ, ແຕ່ຍັງຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈຳຂອງລາວ, ແມ່ນຄຳສັນຍາ.

1. ເວລາໄດ້ມາເຖິງ (ດານີເອນ 9: 1-3)

ວາດພາບເບິ່ງດານີເອນຜູ້ຊະຣາກຳລັງເປີດມ້ວນໜັງສື ພຣະຄຳເຢເຣເມີຢາ 29:10, “ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເມື່ອເຈັດສິບປີ ແຫ່ງບາບີໂລນຄົບແລ້ວ ເຮົາຈະຍ້ຽມຢາມເຈົ້າແລະຈະໃຫ້ຄຳສັນຍາຂອງເຮົາສຳເຣັດເພື່ອເຈົ້າແລະຈະນຳເຈົ້າກັບມາສູ່ສະຖານທີ່ນີ້.” ດານີເອນຮູ້ທັນທີວ່າເຖິງເວລາແລ້ວ.

ອາຍຸຫລາຍເກີນໄປທີ່ຈະເດີນທາງນຶ່ງພັນໄມຈາກ Susa ກັບໄປເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍຕົນເອງ, ດານີເອນຈຶ່ງໄດ້ຂຽນລົງໃນໜັງສືມ້ວນວ່າ, “ໃນປີທຳອິດທີ່ພຣະອົງຊົງເປັນກະສັດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າດານີເອນໄດ້ຮຳຮຽນພຣະ

ຄັ້ງພິ ແລະຄິດເຖິງເຮືອງເຈັດສິບປີທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກທຳລາຍຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກເຢເຣມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄວ້" (ດນອ 9: 2). ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວກໍໄດ້ຂຽນຄຳອະທິຖານຂອງຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

2. ການອະທິຖານສາຣະພາບ (ດານີເອນ 9: 4-11)

ຄຳອະທິຖານຂອງດານີເອນແມ່ນການອະທິຖານແບບຢ່າງ. ລາວເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍການສາຣະພາບທີ່ຍືດຍາວ ຊຶ່ງລາວໄດ້ປຽບທຽບທັມມະຊາດຂອງຄວາມຮັກແລະຄວາມທ່ຽງທັມຂອງພຣະເຈົ້າກັບຄວາມບາບຂອງຊາວ ອິສຣາເອນ. ລາວໄດ້ລະນຶກເຖິງຄວາມຮັກອັນໜັ້ນຄົງຂອງພຣະເຈົ້າແລະຄວາມສັດຊື່ໃນພັນທະສັນຍາ ຈາກ ນັ້ນການກະບົດທີ່ບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງຂອງປະຊາຊົນ. ເໝືອນກັບ Joseph ແລະ Noah ດານີເອນເປັນຄົນນຶ່ງໃນ ພວກຜູ້ຊອບທັມທີ່ສຸດໃນພຣະຄັ້ມພິເດີມ. ຊີວິດຂອງລາວເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າແຕ່ລາວຍັງ ໄດ້ວາງຕົວເອງເຂົ້າໄປໃນຜູ້ກະບົດຜິດ, ໂດຍໃຊ້ຄຳເວົ້າ, "ພວກເຮົາ" ແລະ "ຂອງພວກເຮົາ" ຫຼາຍໆຄັ້ງ ຕອດການອະທິຖານ. ລາວບໍ່ໄດ້ຫລີກລ້ຽງຄວາມຜິດແລະບໍ່ເຄີຍແກ້ຕົວ ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານເພື່ອການ ສາຣະ ພາບທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້. ການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຍຸກທີ່ບໍ່ຍອມຮັບຮູ້ຄວາມຜິດບາບຂອງພວກຕົນ, ພວກເຮົາ ອາດຈະໜີຄວາມຜິດໂດຍການຊື່ໃສ່ຄວາມຜິດຂອງຄົນອື່ນ, ຫລືຜ່ອນນ້ຳໜັກຂອງຄວາມຜິດໂດຍເວົ້າວ່າ, "ພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນມະນຸດ." ຫລາຍໆຄັ້ງພວກເຮົາຫວັງໃຍຄວາມເວົ້າຂອງຄົນອື່ນ ຫລາຍກວ່າຄວາມຄິດ ຂອງ ພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບຄວາມຜິດພາດຂອງພວກເຮົາ.

ຄຳອະທິຖານຂອງດານີເອນເປັນສິ່ງທ້າທາຍຕໍ່ແນວຄິດຂອງຄຣິສຕຽນໃນສັມຍນີ້ຄື: 1. ພຣະຄຸນມີຣາຄາຖືກ Cheap Grace ແລະ 2. ຂ່າວປະເສີດຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງ Prosperity Gospel.

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ພຣະຄຸນ, ການໃຫ້ອະພິຍ, ແລະຄວາມຮັກແມ່ນຫຼັກຄຳສອນທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕະຈັກ. ພຣະ ເຢຊູຊົງນຳພາໃນເຮືອງນີ້, ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນສາມາດຖືກເນັ້ນຫຼາຍຈົນເກີນໄປ ໃນເວລາເທສນາໂດຍລືມໃຫ້ ຄວາມສຳຄັນເຮືອງການສາຣະພາບແລະການກັບໃຈ. ພຣະຄຸນແບບຣາຄາຖືກແມ່ນພຣະຄຸນທີ່ໃຫ້ຄວາມ ພື້ນແລະຄວາມດີໂດຍບໍ່ມີການປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງຜູ້ເຊື່ອ, ປ່ຽນໄມ້ກາງແຂນໃຫ້ກາຍເປັນຂອງຣາຄາຖືກ ແລະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ. ພຣະຄຸນມີຣາຄາແພງ. ພຣະເຢຊູຊື້ດ້ວຍເລືອດ! ດານີເອນຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຮ້າຍແຮງ ຂອງຄວາມບາບ: ຄວາມບາບຂອງລາວແລະຄົນຂອງອິສຣາເອນ.

ສອງ, ຂ່າວປະເສີດຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງ ຄືຄວາມເຊື່ອທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າມີແຕ່ສິ່ງດີໆສຳລັບໄພພິນຂອງພຣະອົງຖ້າ ພວກເຂົາພຽງແຕ່ອ້າງມັນຫຼືເຊື່ອພຽງພໍ. ຄວາມເຊື່ອແບບນີ້ໝາຍເຖິງການມ່ວນຊື່ນຫລືໄດ້ລາງວັນ, ແລະຜູ້ທີ່ ຕິດຕາມທາງນີ້ກໍຢູ່ໄກຈາກການສາຣະພາບ, ການກັບໃຈ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດແລະຄວາມອັບອາຍ. ຄຳອະທິ ຖານຂອງດານີເອນບໍ່ແມ່ນຂ່າວປະເສີດຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊີວິດທັງໝົດຂອງລາວກໍຄືກັນກັບ ຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ມາກ່ອນເຊັ່ນ ເຢເຣມີຢາ, ຫລືພຣະເຢຊູແລະອັຄສາວິກທັງໝົດ, ຫລືກຸ່ມຄຣິສຕຽນທີ່ຖືກຂ້າ, ຖືກທໍຣະມານ, ແລະຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ. ຜູ້ທີ່ປະກາດພຣະຄຸນຣາຄາຖືກຫລືຂ່າວປະ ເສີດຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງຄວນຢຸດເບິ່ງພຣະຄຳດານີເອນບົດທີ 9 ແລະພິຈາຣະນາຄຳອະທິຖານສາຣະພາບ.

3. ການຮັບຮູ້ຄຳຕັດສິນຂອງຄວາມບາບ (ດານີເອນ 9: 11-14)

ການຮັບຮູ້ບາບແລ້ວສາຣະພາບກໍເປັນເຣື່ອງສຳຄັນ, ແຕ່ການຍອມຮັບຄຳພິພາກສາຊຶ່ງເປັນຜົນມາຈາກບາບນັ້ນກໍເປັນອີກກໍຣະນີນຶ່ງ. ດານີເອນເຂົ້າໃຈວ່າບາບມີຜົນສະທ້ອນ. ປະຊາຊົນຈຳນວນຫຼາຍບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຮັດບາບ, ແລະບາງຄົນກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງບາບຫລືຜົນສະທ້ອນຂອງມັນ. ຜູ້ເຊື່ອທີ່ແທ້ຈິງເຂົ້າໃຈວ່າການຂໍໂທດບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຈາກບາບຫລືຜົນສະທ້ອນຂອງມັນ. ພວກເຮົາຢູ່ໃນຍຸກຂອງພຣະຄຸນ, ແຕ່ວ່າພຣະຄຸນບໍ່ໄດ້ຊຳຮະບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມບາບທັງໝົດ. ໂຣມ 6:23 ກ່າວວ່າ, "ສຳລັບຄຳຈ້າງຂອງບາບແມ່ນຄວາມຕາຍ." ການຕາຍອອກມາໃນຫຼາຍຮູບແບບ.

1. ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍແມ່ນສ່ວນນຶ່ງໃນການພິພາກສາຂອງຄວາມບາບ "ເຫດສັນນັ້ນຄວາມຜິດບາບໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກເພາະດ້ວຍມະນຸດຄົນດຽວ ແລະຄວາມຕາຍກໍໄດ້ເກີດມາຍ້ອນຄວາມຜິດບາບນັ້ນຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ຄວາມຕາຍຈຶ່ງໄດ້ລາມໄປເຖິງມະນຸດທຸກຄົນ ເພາະວ່າທຸກຄົນໄດ້ເຮັດບາບແລ້ວ"(ໂຣມ 5:12). ພຣະເຈົ້າອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ສັດເປັນເຄື່ອງຖວາຍ, ໃນພຣະສັນຍາເດີມ, ແທນບາບຂອງມະນຸດແຕ່ສັດເຫຼົ່ານັ້ນກໍຕ້ອງຕາຍ. ໃນທີ່ສຸດ, ການຕາຍຂອງພຣະເຢຊູກາຍເປັນການຖວາຍຄັ້ງສຸດທ້າຍແລະຖາວອນແທນວິທີຖວາຍສັດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນພຣະສັນຍາເດີມ (ເຮັບເຣີ 1: 1-18). ບາບຂອງພວກເຮົາໄດ້ນຳໄປເຖິງການຕາຍຂອງພຣະເຢຊູ ບໍ່ແມ່ນຄວາມຜິດທາງວິນຍານທົ່ວໄປ ແຕ່ວ່າບາບທຸກຢ່າງໄດ້ຢູ່ເທິງບ່າຂອງພຣະເຢຊູ.
2. ຄວາມຕາຍນິຣັນດອນຍັງເປັນສ່ວນນຶ່ງໃນການພິພາກສາຂອງຄວາມບາບ. ບາບແຍກພວກເຮົາຈາກພຣະເຈົ້າແລະນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍນິຣັນດອນ. "ແຕ່ວ່າຄວາມບາບຊົ່ວຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ກະທຳໃຫ້ເກີດການແຍກລະຫວ່າງເຈົ້າກັບພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ" (ເອຊາຍາ 59: 2a). ດານີເອນໄດ້ຂຽນວ່າ, "ຫລາຍຄົນໃນພວກເຫຼົ່ານີ້ທີ່ໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວຈະມີຊີວິດຄືນມາອີກ ລາງຄົນຈະມີຊີວິດຕລອດໄປ ບາງຄົນຈະໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍຂາຍຫນ້າຕລອດໄປ" (ດານີເອນ 12: 2).
3. ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານແມ່ນການພິພາກສາຂອງຄວາມບາບ. ການຫລີກລ້ຽງຄວາມອັບອາຍ ແລະຄວາມຮູ້ສຶກຜິດແມ່ນຫຼັກຖານຂອງບາບທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເສັຍຫາຍ. ຊີວິດທາງວິນຍານບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ກ່ຽວກັບຊີວິດຫລັງຈາກຄວາມຕາຍເທົ່ານັ້ນແຕ່ເປັນຊີວິດທີ່ມັ່ງຄັ່ງ, ເຕັມລົ້ນ, ແລະອຸດົມສົມບູນຢູ່ທີ່ນີ້ແລະດຽວນີ້ (ໂຍຮັນ 10:10).
4. ຄວາມຕາຍດ້ານຄວາມສັມພັນແມ່ນຜົນຂອງຄວາມບາບທີ່ແກ້ໄຂໄດ້ຍາກ. ມີຂັ້ນຕອນຕ່າງໆໃນການສ້າງຄວາມປອງດອງໃນພຣະຄຳພີ ແຕ່ວ່າບາບສາມາດສ້າງຄວາມເສັຍຫາຍຫຼາຍຈົນວ່າການຟື້ນຟູຢ່າງເຕັມທີ່ອາດຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້.
5. ຄວາມຕາຍດ້ານສັງຄົມແມ່ນມາຈາກຄວາມບາບທັງໝົດຂອງພິລເມືອງ. ອາຊຍາກັມ, ຄວາມທຸກຍາກ, ການຈຳແນກເຊື້ອຊາດ, ສົງຄາມແລະບັນຫາອື່ນໆຂອງສັງຄົມແມ່ນຜົນສະທ້ອນຫລາຍລ້ຽນຄົນແລະການຕັດສິນຂອງບາບ. ພວກເຂົາສາມາດກາຍເປັນເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມບາບຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະສ້າງຄວາມໂຫດຮ້າຍແບບບໍ່ມີຈຸດຈົບ.

ດານີເອນຮູ້ວ່າບາບຂອງປະຊາຊົນອິສຣາເອນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຢຣູຊາເລັມຖືກທຳລາຍ ແລະການຖືກເນຣະເທດ ໄປປະເທດບາບີໂລນແລະຈາກນັ້ນແມ່ນເປີເຊີຍ. ລາວບໍ່ໄດ້ແປກໃຈໃນການພິພາກສາ. ຄຳຂໍໂທດບໍ່ໄດ້ລົບ ລ້າງຜົນກະທົບທັນທີ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄວາມບາບຂອງ ພວກເຮົາໄດ້ສ້າງຄວາມເສັຍຫາຍຕໍ່ພວກເຮົາ, ຄົນອື່ນ, ແລະສັງຄົມອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາ. ຄວາມເສັຍຫາຍ ເຫຼົ່ານັ້ນໃຊ້ເວລາໃນການຮັກສາແລະປັບກັບ, ຄືກັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກອາຊຍາກັມແລະຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມ. ບາງຄົນອາດຈະກັບໃຈຈາກການເຮັດໂຫດຮ້າຍຄົນອື່ນ ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ລົບລ້າງຄວາມເສັຍຫາຍທີ່ໄດ້ເກີດກັບຜູ້ ເຄາະຮ້າຍແລະຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ. ຜົນສະທ້ອນບາງຢ່າງແມ່ນແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້. ບາບມີຜົນສະທ້ອນແລະມີ ການພິພາກສາ. ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າປົກຄວາມບາບ, ແຕ່ກໍມີຜົນກະທົບທີ່ຍາວນານ. ດານີເອນ 9: 11- 14 ເວົ້າເຖິງການເອີ້ນຂອງໂມເຊເຖິງຄວາມຕາຍແລະຊີວິດ, ພອນແລະຄຳສາບແຊ່ງ (ພຣະບັນຍັດທິສອງ 30: 15-20). ການພິພາກສາຄວາມບາບຍັງເປັນການເຕືອນເຖິງຄຳສັນຍາຂອງຊີວິດແລະພຣະພອນທີ່ພຣະ ເຈົ້າໄດ້ກຳນົດໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງແລະດຳເນີນຊີວິດໃນການເຊື່ອຟັງ.

4. ຄຳອ້ອນວອນເພື່ອຄວາມເມດຕາ (ດານີເອນ 9: 15-19)

ຄຳອະທິຖານຂອງດານີເອນບໍ່ໄດ້ສິ້ນສຸດດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຂອງການຕັດສິນໃຈ ລາວຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງດີ, ມີຄວາມກະຣຸນາ, ແລະມີຄວາມເມດຕາ. ຄຳຂໍຄວາມເມດຕາແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານທຳປະການ.

1. ຄຳອະທິຖານຂອງລາວແມ່ນອີງໃສ່ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃນອະດີດ (ເມື່ອພຣະເຈົ້ານຳປະຊາຊົນອອກ ຈາກປະເທດເອຢິບ). ການເປັນຂ້າທາດໃນເອຢິບອາດຄ້າຍຄືກັນການເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ. ພວກເຮົາ ສາມາດໄວ້ວາງໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາໂດຍອີງໃສ່ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດມາກ່ອນ.
2. ຄຳອະທິຖານຂອງດານີເອນບໍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບລາວ ຫລືຄົນຂອງລາວ, ແຕ່ກ່ຽວກັບວ່າພຣະເຈົ້າແມ່ນໃຜ, ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະຂອງພຣະອົງ ບໍ່ແມ່ນຄວາມຊອບທັມຂອງດານີເອນ. ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ສ້າງ, ຜູ້ປົນປົວ, ຜູ້ປົດປ່ອຍ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ, ຜູ້ຮັກສາ, ຜູ້ປະທານ, ພຣະບິດາ, ຜູ້ມີອຳນາດ, ຜູ້ຊົງເມດຕາ, ຜູ້ເປັນທາງ, ຄວາມຈິງ, ແລະຊີວິດ, ແລະອື່ນໆ.
3. ພຣະອົງມີອຳນາດພໍທີ່ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການ. ຄຳອະທິຖານຂອງດານີເອນ (ແລະຂອງພວກເຮົາ ຄືກັນ) ເຕືອນວ່າພຣະເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ຫຼາຍກວ່າທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດ. ພວກເຮົາອະທິຖານດ້ວຍ ຄວາມເຊື່ອ, ວາງໃຈໃນຮິດອຳນາດຂອງພຣະອົງ.
4. ຄຳຂໍຮ້ອງຂອງດານີເອນເພື່ອຄວາມເມດຕາ ແມ່ນອີງໃສ່ຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຖານະຜູ້ຕິດຕາມ ພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາມີຄວາມຫວັງວ່າຄຳສັນຍາທຸກຢ່າງທີ່ພົບໃນພຣະຄັມພິຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບວ່າ "ແມ່ນ ແລ້ວ" Amen ໃນພຣະເຢຊູ ສຳລັບທຸກຄົນທີ່ເດີນໄປກັບພຣະອົງ (2 ໂກຣິນໂທ 1:20). ພຣະບັນຍັດທິສອງ 30: 15-20 ໃຫ້ຄຳສັນຍາເຮື່ອງພຣະພອນສຳລັບຜູ້ທີ່ສັດຊື່ໃນການເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ.
5. ໃນທີ່ສຸດ, ຄຳອ້ອນວອນເພື່ອຄວາມເມດຕາແມ່ນການຍົກຍ້ອງພຣະອົງ. ຄຳອະທິຖານຂອງດານີເອນ ແມ່ນສຳລັບບ້ານເມືອງແລະຜູ້ຄົນທີ່ເອີ້ນອອກພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

5. ຄຳຕອບຈາກພຣະເຈົ້າ (ດານີເອນ 9: 20-23)

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງທູດສວັນ Gabriel ມາຫາດານີເອນເພື່ອໃຫ້ຄຳຕອບສາມຢ່າງສຳລັບຄຳອະທິຖານຂອງລາວ. 1. ການມາເຖິງຂອງທູດສວັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງດານີເອນ. 2. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດຕົວກັບດານີເອນໃນຮູບແບບຂອງ Gabriel. ຊື່ຂອງ Gabriel ໃນພາສາເຮັບເຮີໝາຍຄວາມວ່າ, "ພຣະເຈົ້າແມ່ນກຳລັງຂອງຂ້ອຍ," ຊື່ຂອງດານີເອນເອງໝາຍຄວາມວ່າ, "ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຕັດສິນຂອງຂ້ອຍ." ໃນຂະນະທີ່ດານີເອນໄດ້ອະທິຖານຢູ່, ລາວກໍໄດ້ຮັບກຳລັງຈາກພຣະເຈົ້າ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, Gabriel ກ່າວວ່າລາວໄດ້ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ໄປຫາດານີເອນ, "ທັນທີທີ່ທ່ານໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນອະທິຖານ" (9: 23). ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຄຳຕອບກ່ອນດານີເອນຈະຈົບການອະທິຖານ. 3. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳຕອບ. ຜ່ານ Gabriel, ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ "ຄວາມຮູ້ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ." ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເຮົາໂດຍ ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ, ແລະຊົງໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ພວກເຮົາ.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງອິດອຳນາດແລະຄວາມຮັກໃນຂ່າວປະເສີດ. ບາບຂອງພວກເຮົາໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກຈາກພຣະເຈົ້າແລະພວກເຮົາບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະເຂົ້າຫາພຣະອົງໂດຍຕົວເອງ. ຂ່າວປະເສີດບອກວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ແກ້ໄຂສະພາບການຂອງພວກເຮົາ. ພະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າແລະພຣະອົງໄດ້ມາເປັນມະນຸດ. ພຣະອົງໄດ້ດຳລົງຊີວິດທີ່ຊອບທັມ (ສົມບູນ) ແລະໄດ້ຕາຍແທນທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອແລະໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນຂອງພຣະອົງໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ. ພຣະອົງໄດ້ນຳຄວາມຊອບທັມມາໃຫ້ພວກເຮົາເພື່ອຈະໄດ້ຮັບໂດຍຄວາມເຊື່ອ. ທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອແລ້ວບໍ່? ທ່ານເຊື່ອວາງໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານມີຄວາມຊອບທັມໃໝ່ບໍ່ (ຜ່ານພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ)? ຖ້າທ່ານໄດ້ພັດທະນາພຣະກິດຕິຄຸນ, ທ່ານຈະຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ເຮັດຄືກັນໄດ້ແນວໃດ?

ຄຳຖາມ

1. ທ່ານຈະຝຶກວິນິຍາຍທາງວິນຍານແລະການອະທິຖານສາສະໜາບວກໃດໃດ?
2. ທ່ານຄິດວ່າຄົນທັງຫຼາຍບໍ່ສົນໃຈຫລືເບິ່ງຂ້າມການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍສະເພາະສຳລັບຕົວເອງບໍ່? ສິນທະນາວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າອາດຈະຫຼີກເວັ້ນຄວາມຮັບຜິດຊອບເຮືອງການພິພາກສາ.
3. ທ່ານໄດ້ພິຈາລະນາເບິ່ງຄວາມແຕກຕ່າງກັນຂອງຄວາມຕາຍຕ່າງໆທີ່ມາຈາກບາບບໍ່? ສິນທະນາກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງຄວາມບາບທີ່ໄດ້ນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍຕ່າງໆໄປນີ້: ທາງກາຍ, ນິຣັນດອນ, ທາງວິນຍານ, ຄວາມສັມພັນ, ແລະສັງຄົມ.
4. ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາອະທິຖານກ່ຽວກັບເຮືອງຂອງຕົວເອງມີຫຼາຍປານໃດ ແລະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາອະທິຖານກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າມີຫລາຍປານໃດ?
5. ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນການເລົ່າໂລມສຳລັບທ່ານ: ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານ, ຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ນຳເພາະການອະທິຖານ ຫລືຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ຄວາມຮູ້ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ?

ບົດຮຽນທີ 11

ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຕອນຈົບ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ພຣະທັມດານີເອນ 9:23-27 (Daniel)
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ພຣະທັມ ພຣະນິມິດ 19:19-21 (Revelation)
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ຄວາມຫວັງວາຍເກີດຂຶ້ນໄດ້ບົ່ງບອກວ່າ ເປັນຄາວສຸດທ້າຍແລ້ວ, ພຣະເຢຊູຈະສະເດັດມາຕັ້ງຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ ແລະປ່ຽນຈາກຜິດໃຫ້ເປັນຖືກ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ເຮົາມີໜ້າທີ່ອັນໃຫຍ່ແນວໃດ ໃນສັມຍແຫ່ງພຣະຄຳພີ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເຖິງແມ່ນເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈກໍຕາມ ໃຫ້ເຮົາຮຽນໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າ.

ບົດນຳ.

ບົດຮຽນນີ້ເປັນບົດຮຽນທີ່ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ ເພາະວ່າເປັນເລື່ອງຂອງອະນາຄົດທີ່ຍັງບໍ່ຮູ້ວ່າເມື່ອໃດຈະມາຮອດ ອີກຢ່າງພຣະທັມ Daniel ເວົ້າເຖິງ ເຈັດສິບອາທິດ ມີຄວາມຈິງທີ່ກ່າວຕໍ່ໄປນີ້, ສ່ວນຜູ້ຂຽນບົດຮຽນນີ້ຂຽນວ່າ ໃນຣະຫວ່າງເຈັດປີ ມີຄວາມໝາຍອີກຢ່າງໜຶ່ງ ເພາະໃນຄາວສຸດທ້າຍນັ້ນຈະມີຄົນຕໍ່ສູ້ພຣະເຢຊູຫລວງຫລາຍ ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູຈະສະເດັດມາເຮັດໃຫ້ທຸກຢ່າງເປັນໄປຕາມແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ.

1. ພຣະເມຊີອາຈະລົບລ້າງຄວາມບາບ (Daniel 9 :24a)

ກ່ອນອື່ນເຮົາຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄຳວ່າ Messiah (ເມຊີອາ) ນັ້ນມາຈາກພາສາເຮັບເຮີຊິງເປັນພາສາດິກດຳບັນອອກສຽງວ່າ Mashiach ແປວ່າ ພຣະຜູ້ຖືກທົດສິງສະຖາປະນາເປັນພຣະເຈົ້າ. ຕໍ່ມາໃນພາສາກຣີກຊຶ່ງເປັນພາສາພຣະຄຳພີໃໝ່ຈະໃຊ້ຄຳວ່າ Messiah ຫລື ພຣະເມຊີອາ ອັນມີຄວາມໝາຍວ່າ God's Messiah. ສລຸບແລ້ວຄຳວ່າ Messiah ແມ່ນພຣະຜູ້ຖືກທົດສິງໃຫ້ເປັນພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດລົງມາເພື່ອອະພິຍຄວາມຜິດ ແລະຄວາມບາບໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ກັບໃຈ ພຣະອົງນີ້ແມ່ນພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນ Messiah ພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ. ຄວາມບາບທຸກຢ່າງເກີດມາຈາກການບໍ່ເຊື່ອຟັງ ແລະການບໍ່ເຊື່ອຟັງນີ້ພາສາເຮັບເຮີວ່າ aveira ມີຄວາມໝາຍຕົ້ນເດີມວ່າ ຕັ້ງໃຈບໍ່ເຊື່ອຟັງ ຫລືຈິງໃຈຕໍ່ສູ້ ຊຶ່ງເປັນການປະຕິເສດບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າໂດຍກົງ. ການບໍ່ເຊື່ອຟັງນີ້ອາດຈະເຮັດເທື່ອດຽວຫລືເຮັດຫລາຍເທື່ອກໍຕາມນັບວ່າເປັນຄວາມຜິດທັງນັ້ນ ເພາະເຂົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ອັນໃດຖືກ ແລະອັນໃດຜິດ ແຕ່ເຂົາເລືອກເຮັດອັນຜິດ ຊຶ່ງໄດ້ບົ່ງບອກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ເຂົາຕັ້ງໃຈເຮັດຜິດແລະຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ ໂດຍການບໍ່ເຊື່ອຟັງຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊັ່ນພຣະເຈົ້າບອກອິສຣາເອນແລ້ວວ່າ ຢ່າມີພຣະເຈົ້າອື່ນ ແຕ່ເຂົາເລືອກໄປຕິດຕາມພຣະຕ່າງໆເຊັ່ນ Baal, Ashera, Moloch ແລະພຣະອື່ນໆ

ອີກ. ໃນທຳນອງດຽວກັນຄືນໃນສັມຍນີ້ ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອກໍບໍ່ອ່ານພຣະຄຳພີ ໂດຍອ້າງເຫດຜົນຕ່າງໆ ເຊັ່ນບໍ່ມີເວລາ, ເມື່ອຍ ແລະອື່ນອີກ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກໍລ້ວນແລ້ວແມ່ນການຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າທັງນັ້ນ.

ຄວາມບາບແມ່ນການຂາດຈາກຮັສມີພຣະເຈົ້າ, ໃນພາສາເຮັບເຮືອອກສຽງວ່າ hata ອັນມີຄວາມໝາຍວ່າ ຫລົງທາງ ຫລືມີແນວພາໃຫ້ຫລົງທາງ ທີ່ມີຄຳເວົ້າຄ້າຍຄືພາສາກຣີກວ່າ hamartia ທີ່ແປວ່າ ບໍ່ຖືກຈຸດເປົ້າ ໝາຍທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກຳໜົດໄວ້ໃຫ້ເດີນຕາມ ຫລືອກນອກທາງທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດ. ຄວາມບາບທີ່ກ່າວນີ້ລາງເທື່ອເຮົາກໍຕັ້ງໃຈເຮັດ ແລະລາງເທື່ອກໍແມ່ນຍ້ອນເຮົາບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ເຊື່ອຟັງຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຕົວຢ່າງກະສັດ Saul ເກືອບເຮັດໄດ້ທຸກຢ່າງຕາມພວກຜູ້ປະກາດໄດ້ບອກເພິ່ນ ແຕ່ມີບາງຢ່າງເລັກນ້ອຍທີ່ເຮັດຜິດນັ້ນ ແປວ່າເພິ່ນບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ (ອ່ານ 1 ຊາມູເອນ 15). ໃນພຣະທັມມັດທາຍ 25 :31-46 ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນການບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຄຳສອນໃຫ້ຊ່ອຍເຫລືອຄົນທຸກຍາກໂດຍເອົາເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມີໃຫ້ເຂົາ, ເອົາເຂົ້າໃຫ້ເຂົາກິນ, ເອົານ້ຳໃຫ້ເຂົາດື່ມ ຢັ້ງຢາມຄົນໃນຄູກ, ປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ ເມື່ອເຮົາບໍ່ເຮັດຕາມຄຳສອນແລ້ວ ທີ່ພຣະເຊື້ອຄຣິດສະເດັດມາພຣະອົງຈະກ່າວວ່າ “ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດການເຫຼົ່ານີ້ແກ່ຜູ້ຕໍ່ອຍທີ່ສຸດຄົນນຶ່ງໃນພວກພິນ້ອງເຮົານີ້ ກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາເໝືອນກັນ” (ມັດທາຍ 25:40).

ຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມກະແມ່ນຄວາມບາບອີກອັນນຶ່ງ, ພາສາເຮັບເຮືອອກສຽງວ່າ avone ມີຄວາມໝາຍວ່າບໍ່ສະເໝີກັນ ແບບໃຊ້ເຄື່ອງຜອງ ຫລືຕາຊົງບໍ່ເທົ່າກັນ ທີ່ພາສາອັງກິດໃຊ້ຄຳວ່າ iniquity ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນກັບ inequity ທີ່ມີຄວາມໝາຍຕາຊົງຂີ້ໂລບ, ເມື່ອຂີ້ໂລບຕາຊົງກຳກາຍເປັນຄວາມບາບ ບໍ່ທ່ຽງທັມ, ບໍ່ຍຸດຕິທັມ ແຕ່ຄຳວ່າ iniquity ມີຄວາມໝາຍທີ່ໜັກໄປທາງກົດໝາຍບໍ່ຍຸດຕິທັມ ເພາະວ່າເຂົາໃຊ້ຕາຊົງເປັນເຄື່ອງຜອງແທ້ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຕາຊົງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແຕ່ແມ່ນຕາຊົງຂີ້ໂລບ ເອົາປຽບຜູ້ອື່ນ ນີ້ແມ່ນຄວາມບາບທີ່ບໍ່ຍຸດຕິທັມ. ຄວາມບາບທັງສາມຢ່າງທີ່ກ່າວມານັ້ນຍັງໄດ້ລາມມາຈົນເທົ່າທຸກວັນນີ້ ແຕ່ພຣະທັມ Daniel ກ່າວວ່າ (ເພື່ອໃຫ້ສິ້ນສຸດການທໍຣະຍົດ ໃຫ້ບາບຈົບສິ້ນ ແລະໃຫ້ລົບລົງທົນ)(9:24ກ.) ແປວ່າເມື່ອເວລາພຣະເຊື້ອສະເດັດມານັ້ນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ມີອີກ ເພາະທຸກຢ່າງຈະເປັນໄປຕາມທາງຂອງພຣະອົງ. ອ່ານເພີ່ມເອເຊກຽນ 34:11-16. ໂຢຮັນ 10:1-14 ແລະ ໂຢຮັນ 14:6). ເຮັບເຮີ 10:1-18).

2. ພຣະເມຊີອາດຈະນຳຄວາມຍຸດຕິທັມຕລອດໄປເປັນນິດ (Daniel 9:24ຂ)

ໃນຂໍ້ 24 ມີສາມຢ່າງທີ່ພຣະເມຊີອາດຈະເຮັດຄື ;

1. ພຣະອົງຈະນຳເອົາຄວາມຍຸດຕິທັມອັນຕລອດໄປເປັນນິດມາປຽບທຽບໃສ່ຄວາມບໍ່ທ່ຽງທັມຄວາມຊົ່ວຊ້າ, ການບໍ່ເຊື່ອຟັງຄຳສອນພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຊື້ອຈະນຳຄວາມຍຸດຕິທັມມາສູ່ບັນດາຜູ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງທຸກຄົນ. (ມະນຸດເອີຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກພວກເຈົ້າແລ້ວວ່າແມ່ນຫຍັງດີ ສິ່ງທີ່ພຣະອົງປະສົງຈາກເຈົ້າກໍຄື ໃຫ້ກະທຳຄວາມຍຸດຕິທັມ ສະແດງຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງ ແລະເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢ່າງອ່ອນນ້ອມ). ມີກາ 6 :8 (Micah 6 :8) ທີ່ກອງປະຊຸມຫລວງປີ 2019 ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວນັ້ນ ແມ່ນເວົ້າເຖິງແບບແຜນຄວາມຍຸດຕິທັມຈະມາ. ພຣະເຊື້ອຈະນຳອຳນາດສອງຢ່າງມາໃນຕອນນີ້ຄື ; 1. ພຣະອົງມີອຳນາດເຕັມຈະມາຕັ້ງໃຫ້ມີຄວາມຍຸດຕິທັມຕລອດໄປ ແລະ 2. ພຣະເຊື້ອຕາຍແທນຄວາມຜິດບາບຂອງທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອແລ້ວ.

‘ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ພຣະຄຣິດ ຜູ້ຊົງບໍ່ມີຄວາມຜິດບາບນັ້ນ ໄດ້ເຂົ້າສ່ວນກັບຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເຂົ້າສ່ວນໃນຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍທາງພຣະອົງ’ (2 ໂກຣິນໂທ 5 :21).

ມີຄຳເວົ້າສາມຄຳໃນພາສາອັງກິດ 1. *Justification* ຍຸດຕິທັມໃນເລື່ອງຜ່ານມາ. 2. *Sanctification* ຊຳຮະລ້າງໃນວັນນີ້ ແລະ 3. *Glorification* ຮັບສ່ຳຮາສີໃນອະນາຄົດ. ເລື່ອງນີ້ພຣະເຢຊູຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດບາບໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນຕາຍແທນຄົນທັງປວງແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນໃຜກໍຕາມທີ່ຍອມຮັບວ່າພຣະອົງຕາຍແທນຄວາມຜິດບາບຂອງລາວແລ້ວ ກໍໝາຍຄວາມວ່າລາວໄດ້ຖືກຊຳຮະລ້າງ (*Sanctification*) ແລ້ວ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກະທຳການນີ້ມາແລ້ວສອງພັນປີ, ສ່ວນຄົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນນັ້ນຈຳເປັນຈະຕ້ອງຮັບເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ ອົງຕາມ(ໂຍຮັນ 3:16; ໂຣມ 6:23).

ການຮັບເອົາພຣະເຢຊູຜູ້ຊອບທັມມາເປັນພຣະຜູ້ຊ່ອຍ ແມ່ນການຊຳຮະລ້າງຄວາມຜິດບາບອັນທຳອິດ ແລະ ແລ້ວຈາກນັ້ນລາວຈະກາຍເປັນຜູ້ຊອບທັມໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າພ້ອມທັງໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນດ້ານຄວາມເຊື່ອເລື້ອຍໆ ເພາະລາວມີຊີວິດທ່າງໂກຈາກຝ່າຍໂລກ. "ຍ່າດຳເນີນຊີວິດເຫມືອນຢ່າງຊາວໂລກນີ້ ແຕ່ຈຶ່ງຮັບການຊົງປ່ຽນແປງຈິດໃຈ ແລ້ວອຸປະນິສັຍຂອງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈະປ່ຽນໃຫມ່ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ນຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮູ້ວ່າອັນໃດດີ ອັນໃດເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍ ແລະອັນໃດດີທີ່ສຸດ" (ໂຣມ 12:2). ເຮົາທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຮັບເຊື່ອແລະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນໃນພຣະເຢຊູແລ້ວກໍຈົງ ແຕ່ເຮົາຍັງບໍ່ເປັນຄົນສົມບູນແບບເທື່ອ, ແຕ່ຢ່າງໜ້ອຍເຮົາບໍ່ໄດ້ມີຊີວິດຝ່າຍໂລກອີກແລ້ວ ເຮົາຍັງຈະເດີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງຄວາມຍຸດ ຕິທັມ ແລະຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໃນທີ່ສຸດເຮົາກໍຈະໄດ້ຮັບສ່ຳຮາສີຮ່ວມກັບພຣະອົງ. (ໂຣມ 8:30; 1 ໂກຣິນໂທ 15:51-53; 2 ໂກຣິນໂທ 4:17)

2. ພຣະເຢຊູຊຳຮະລ້າງໃຫ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດເປັນນິດ. "ແຕ່ເມື່ອປະໂຫຍດຕົນນີ້ໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາອັນດຽວເປັນເຄື່ອງບູຊາລົບລ້າງບາບໄດ້ຕໍ່ລອດໄປ "ພຣະອົງກໍສະເດັດປະທັບເບື້ອງຂວາຂອງພຣະເຈົ້າ"ເພື່ອຊົງຄອຍຢູ່ "ຈົນບັນດາສັດຕູຂອງພຣະອົງຖືກປາບລົງໃຕ້ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ"ເພາະວ່າດ້ວຍເຄື່ອງບູຊາອັນດຽວພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຜດຄົນທັງຫລາຍທີ່ຊົງຊຳຮະເປັນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດໃຫ້ເຖິງທີ່ສຳເຣັດເປັນນິດ" (ເຮັບເຣີ 10:12-14). ແປວ່າເວລານັ້ນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກຊຳຮະໃຫ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດຢ່າງເປັນນິດ ແລະໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຈະຢູ່ຊ້ອງພຣະພັກພຣະເຈົ້າຢ່າງບໍ່ມີຄວາມຍ້ານກົວເພາະຄວາມຜິດອີກຕໍ່ໄປ (ພຣະນິມິດ 21).

3. ພຣະເມຊີອາ (Messiah) ຈະເຮັດໃຫ້ທຸກຢ່າງສຳເຣັດຕາມຄຳທຳນວາຍທີ່ກ່າວໄວ້ແລ້ວເຊັ່ນ ; 'ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນພຣະທັມຊົງເປັນຢູ່ແລ້ວ ພຣະທັມນັ້ນຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ພຣະທັມນັ້ນແຫລະ, ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນພຣະທັມຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງສິ່ງທັງປວງຂຶ້ນມາໂດຍພຣະທັມ ໃນບັນດາສິ່ງທີ່ເປັນມານັ້ນ ບໍ່ມີຈັກສິ່ງທີ່ເປັນມາໂດຍນອກຈາກພຣະທັມ (ໂຍຮັນ 1:1-3). ແລະໃນພຣະທັມເຮັບເຣີວ່າ "ໃນສມັຍກ່ອນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວຫລາຍເທື່ອດ້ວຍວິທີຕ່າງໆ ແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາ

ທັງຫລາຍຜ່ານທາງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ, ແຕ່ໃນຄາວສຸດທ້າຍນີ້ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວແກ່ເຮົາທັງຫລາຍ ທາງພຣະບຸດ ຜູ້ຊົງພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບສັພສິ່ງທັງປວງເປັນມໍຣະດົກ ແລະດ້ວຍພຣະບຸດນັ້ນພຣະ ອົງໄດ້ຊົງສ້າງໂລກໃຫ້ແລະໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນແສງສະຫ້ອນພຣະສະຖາຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ມີສະພາບເປັນແບບພົມດຽວກັນກັບພຣະອົງ ແລະຊົງຄຳຊົງພິບໂລກໄວ້ດ້ວຍ” (ເຮັບເຣີ 1:1-3).

3. ເຈັດສິບອາທິດ (Daniel 9:25-27)

ຜູ້ຂຽນບົດຮຽນຍອມຮັບວ່າພຣະທັມດານີເອນເປັນພຣະທັມທີ່ເຂົ້າໃຈຍາກໃນຈຳນວນພຣະຄັມພິ ແຕ່ເຮົາຈະ ຕ້ອງຮຽນແລະສັງເກດຫລາຍຢ່າງເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາໃຫ້ໄກ່ຄົງທີ່ສຸດ. “ຈົ່ງສັງເກດ ແລະເຂົ້າໃຈດັ່ງນີ້ ນັບຕັ້ງແຕ່ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ສ້າງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່ ໄປຈົນເຖິງພວກຜູ້ນຳທີ່ພຣະ ເຈົ້າຊົງເລືອກໄດ້ມາຄອບຄອງຈະເປັນເວລາເຈັດອາທິດ ເຂົາຈະສ້າງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່ ຈະມີ ຖານິນທິນທາງແລະປ້ອມປ້ອງກັນເມືອງຢ່າງເຂັ້ມແຂງ ແລ້ວເມືອງນີ້ຈະຫມັ້ນຄົງຢູ່ເປັນເວລາທົກສິບສອງສັປ ດາ ແຕ່ຈະເປັນສັມຍທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫລັງຈາກທົກສິບສອງສັປດາແລ້ວ ທ່ານຜູ້ນຳທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກ ໄວ້ຈະຖືກຕັດອອກແລະຈະບໍ່ມີຫຍັງສຳລັບທ່ານ ນະຄອນແລະພຣະວິຫານກໍຈະຖືກກອງທັບຂອງຜູ້ນຳທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່ຄົນນຶ່ງບຸກລຸກທຳລາຍ ຄາວສິ້ນສຸດນີ້ຈະມາທຳລາຍເຫມືອນນ້ຳຖ້ວມ ຕອນສຸດທ້າຍຈະມີສົງຄາມແລະ ການທຳລາຍທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ຜູ້ນຳຄົນນັ້ນຈະມີສັມພັນທະໄມຕຣີຢ່າງຫນຽວແຫນ້ນກັບຄົນຈຳ ນວນຫລາຍເປັນເວລານຶ່ງສັປດາ ແລະພາຍໃນເຄິ່ງສັປດາ ທ່ານຈະສັ່ງເລີກບໍ່ໃຫ້ມີເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລະເຄື່ອງ ບູຊາ ເທິງທີ່ສູງສຸດຂອງພຣະວິຫານນັ້ນຈະມີຂອງແປກປລາດອັນຫນ້າຍ້ານຕັ້ງຢູ່ ຈະມີຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນຮອດເວລາ ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຕັ້ງມັນໄວ້ໄດ້ພິບກັບຈຸດຈົບ” (Daniel 9:25-27).

1. ພຣະທັມຕອນນີ້ເວົ້າເຖິງວັນເວລາຢ່າງຊັດເຈນ; ເຊັ່ນເຈັດສິບສັປດາ ໝາຍເຖິງເຈັບສິບອາທິດແຫ່ງ ການຮັບໃຊ້ຂອງດານີເອນແລ້ວພຣະເມຊີອາຈະນຳຊັຍຊະນະມາຄາວສຸດທ້າຍການຮັບໃຊ້ຂອງດານີ ເອນ. ຄຳວ່ານຶ່ງສັປດາໃນພຣະທັມດານີເອນນັ້ນແມ່ນຊ່ວງເວລາເຈັດປີ ແລະເຈັດສິບອາທິດຈຶ່ງໝາຍເຖິງ ເຈັດສິບ ປີ (ນຶ່ງສັປດາ=7ປີ, ເຈັດສິບສັປດາ=70ປີ; ເອົາ 7x70=490ປີ) ເມື່ອນັບຮວມເຈັດອາທິດແລ້ວແປວ່າ 490 ປີນັ້ນເອງ, ແປວ່າຊ່ວງເວລາທີ່ດານີເອນຮັບໃຊ້ຈະມີ 490 ປີ.

2. ພຣະທັມດານີເອນຕອນນີ້ເວົ້າເຖິງ ເຫດການ ຫລືຣະດູການ (Event) ມີເຈັດຣະດູການຄື; 1. ສ້າງນະ ຄອນເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່. 2. ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ມາຄອບຄອງ. 3. ທ່ານຜູ້ນຳທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ຈະ ຖືກຕັດອອກ. 4 ແລະ 5 ພຣະວິຫານກໍຈະຖືກກອງທັບຂອງຜູ້ນຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຄົນນຶ່ງບຸກລຸກທຳລາຍ. 6. ຕອນ ສຸດທ້າຍຈະມີສົງຄາມແລະການທຳລາຍ ແລະ 7. ທ່ານຈະສັ່ງເລີກບໍ່ໃຫ້ມີເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລະເຄື່ອງບູຊາ. ສາມໃນຈຳນວນເຈັດເຫດການນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຈາກ ໜຶ່ງຫາສາມ ສ່ວນສີ່ເຖິງເຈັດຍັງຈະມາໃນວັນຂ້າງໜ້າ.

3. ການລຽງລຳດັບຂ້າງເທິງນັ້ນເປັນການທີ່ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ ແຕ່ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳ ອ່ານ ພຣະທັມມັດທາຍ 24: 4-15. ແຕ່ຕອນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເນັ້ນວ່າ; “ຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງຣາຊອານາຈັກນີ້ຈະໄດ້ ປະກາດໄປທົ່ວໂລກ ເພື່ອເປັນຄຳພຣາມແກ່ທຸກໆ ຊາດແລ້ວທີ່ສຸດປາຍຈະມາເຖິງ “ເຫດສັນນັ້ນ ເມື່ອໃດທ່ານທັງຫລາຍເຫັນ

ສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດໜ້າຊົງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດວິບັດຕັ້ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດ ຕາມພຣະທັມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ດ້ວຍດາມິເອນຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນ (ໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈເອົາ)” (ມັດທາຍ 24:14-15).

ຄໍາຖາມ:

1. ເຮັດແນວເຮົາຈຶ່ງຈະບໍ່ຊອກແກ້ຕົວໃນສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດບາບ? ເຊັ່ນ; ຜູ້ມັກດື່ມເຫລົ້າຈະເວົ້າອ້າງວ່າ ພຣະເຢຊູ ຍັງເຮັດເຫລົ້າແວງ ຫລືລາງຄົນເວົ້າວ່າ ອາຈານ ໂປໂລບອກວ່າ ໃຫ້ກິນໜ້ອຍໜຶ່ງເພື່ອຍ່ອຍ ອາການ ຫລືລາງຄົນເວົ້າວ່າ ພຣະຄັມພິບໍ່ໄດ້ສັ່ງເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ດື່ມເຫລົ້າ ແຕ່ບອກວ່າ ຢ່າເປັນຄົນເມົາເຫລົ້າ ແປວ່າໃຫ້ກິນໄດ້ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ກິນຈົນເມົາ ລາວວ່າ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທ່ານຄິດວ່າເປັນການກ່າວອ້າງແກ້ຕົວ ເພາະຢາກກິນເຫລົ້າບໍ່?
2. ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມທີ່ພຣະເມຊີອາ (ພຣະເຢຊູ) ຈະນຳຄວາມຍຸດຕິທັມມາສູ່ໂລກແນວໃດ?
3. ເຮັດແນວໃດເຮົາຈຶ່ງຈະເປັນຄົນຊອບທັມໃນສາຍພຣະເນດ (ສາຍຕາ) ພຣະເຈົ້າ?
4. ເຮົາທັງຫລາຍພ້ອມທີ່ຈະຍືນຕໍ່ໜ້າພຣະເຢຊູແລ້ວບໍ່? ຫາກບໍ່ພ້ອມ ເຮົາຄວນເຮັດອັນໃດແດ່?
5. ໃນຄອບຄົວ ໝູ່ເພື່ອນຂອງທ່ານຍັງມີຜູ້ໃດທີ່ຍັງບໍ່ທັນຮັບຄວາມລອດພົ້ນ? ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດກັບເຂົາເຈົ້າ?

ຫວ

ບົດຮຽນທີ 12

ພລັງຂອງການອ້ອນວອນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ພຣະທັມດານີເອນ 10:1-21 (Daniel)
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ເອເຟໂຊ 6:10-18 (Ephesians 6:10-20)
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ການອ້ອນວອນເປັນທິນທາງແຫ່ງຊັຍຊະນະ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເມື່ອໃດທ່ານເຫັນພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານໃນຊີວິດທ່ານ?

ບົດນຳ.

ດານີເອນເຫັນນິມິດໃນຂະນະເພິ່ນມີອາຍຸປະມານ 80 ຫາ 90 ປີ ແລະໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະທັມດານີເອນ ບົດ 10 ຫາບົດ 12. ໃນຂະນະທີ່ດານີເອນເຫັນນິມິດທີ່ເທວະດາເຮັດໃຫ້ເຫັນນັ້ນເພິ່ນບໍ່ມີແຮງແລະເປັນຄືຄົນ ເບິ່ງລ່ອຍໄປທັງຕົວຈິນກວ່າເທວະດານັ້ນມາຈັບບາຍເພິ່ນແລ້ວຈຶ່ງມີແຮງຂຶ້ນອ້ອນວອນ.

1. ອ້ອນວອນແມ່ນທິນທາງດຽວຈະເຂົ້າໃຈນິມິດ (ດານີເອນ 10 :1, 4-6)

ດານີເອນມີອາຍຸເຖົ້າແກ່ເກີນກວ່າ 80 ແລ້ວ ແລະເພິ່ນໄດ້ໃຊ້ຊີວິດອັນຍາວນານໃນຕ່າງປະເທດຄືປະເທດເປີເຊັງທີ່ເປັນເມືອງທີ່ພັກຮັກສາໂດຍເທວະດາທີ່ຖືກຊັດຖືມລົງມາຈາກສວັນ, ມາບັດນີ້ກຸງເຢຣູຊາເລັມເປີດໃຫ້ຄົນຍິວກັບຄືນໄປຍັງອິສຣາເອນຖິ່ນຖາມບ້ານຊ່ອງແຕ່ດຶກດຳບັນຂອງເຂົາ, ດັ່ງນັ້ນເທວະດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງມາປາກົດໃຫ້ດານີເອນເຫັນເພື່ອບອກເຮື່ອງລາວຕ່າງໆ, ເຮື່ອງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ; ຄືໃນປີທີສາມແຫ່ງຣາຊການໄຊຣັສ ກະສັດເປີເຊັງນັ້ນໄດ້ມີການເປີດເຜີຍຖ້ອຍຄຳໃຫ້ດານີເອນຮູ້ທາງນິມິດ (ດານີເອນມີຊື່ອື່ນເອີ້ນອີກວ່າ ເບນເຕຊັສຊາ) ຖ້ອຍຄຳນັ້ນເປັນຄວາມຈິງແຕ່ເຂົ້າໃຈຍາກທີ່ສຸດ” (ຂໍ້1). ໃນນິມິດໝາຍຕອນນີ້ ດານີເອນສາຣະພາບວ່າເປັນການເຂົ້າໃຈຍາກຫລາຍທີ່ຈະເຂົ້າໃຈໃນເຮື່ອງທີ່ເພິ່ນເຫັນຄັ້ງນີ້.

ດານີເອນບັນທຶກວ່າ "ໃນວັນທີຊາວສີ່ຂອງເດືອນທຳອິດ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢືນຢູ່ແຄມຕາຝັ່ງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ຕີກຣິດ ແລະໄດ້ເງິຍຫນ້າຂຶ້ນເຫັນຊາຍຜູ້ນຶ່ງນຸ່ງທີ່ມີເຄື່ອງທີ່ສະໆງາມແລະຂັດສາຍແອວຄຳ ຕົນຕົວຂອງທ່ານສ່ອງແສງເປັນປະກາຍເຫມືອນເພັດ ຫນ້າມີແສງເຫລື້ອມເຫມືອນພ້າແມບເຫລື້ອມ ຕາມີແສງເຫມືອນໄຟ ແຂນຂາເຫລື້ອມເປັນເງົາເຫມືອນທອງສຳຣິດທີ່ຂັດສີແລ້ວ ແລະສຽງຮ້ອງຂອງທ່ານດັງເຫມືອນສຽງຮ້ອງຂອງຜູງຊົນຈຳນວນຫລາຍ" (ຂໍ້ 4-6). ພວກສາສນາສາດມີຄຳເຫັນວ່າ ທີ່ດານີເອນເຫັນຊາຍຜູ້ນຶ່ງນັ້ນລາງຄົນເຂົ້າໃຈວ່າເປັນການປາກົດຂອງພຣະເຢຊູທີ່ໂຢຣັນເຫັນນິມິດວ່າ "ມີຜູ້ນຶ່ງເຫມືອນບຸດມະນຸດ ຊົງສວມເຄື່ອງສລອງກວມພຣະບາດ ແລະຊົງຮັດສາຍປະຄົດທອງຄຳທີ່ພຣະອຸຣະຂອງພຣະອົງພຣະສຽນແລະພຣະເກສາຂອງພຣະອົງຂາວເຫມືອນຂົນແກະສີຂາວ ແລະເຫມືອນດັງທີ່ມະ ພຣະເນດຂອງພຣະອົງເຫມືອນດັງແປວໄຟ

ພຣະບາດຂອງພຣະອົງເຫມືອນດັ່ງທອງເຫລືອງກຽງ ເຫມືອນກັບວ່າໄດ້ຫລອມໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດແລ້ວ ພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະອົງເຫມືອນສຽງນໍ້າມາກ" (ພຣະນິມິດ 1:13-15). ເພາະອີງຕາມຄຳບໍລຍາຍຂອງດານີເອນ ແລະຄຳບໍລຍາຍຂອງໂຢຮັນໃນພຣະທັມພຣະນິມິດມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນຫລາຍ.

2. ດານີເອນອ້ອນວອນ (ດານີເອນ 10:2-3)

"ໃນເວລານັ້ນຂ້າພະເຈົ້າດານີເອນໄດ້ເປັນທຸກຢູ່ສາມອາທິດ ບໍ່ໄດ້ກິນຂອງແຊບຫລືຊີ້ນໃດໆ ບໍ່ໄດ້ດື່ມເຫລົ້າອະຈຸນ ບໍ່ໄດ້ຫວີຜົມຈົນຕລອດສາມອາທິດ" (ຂໍ້ 2-3). ແປວ່າຫລັງຈາກດານີເອນເຫັນນິມິດແລ້ວຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈດັ່ງນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງໃຊ້ເວລາສາມອາທິດໃນການອ້ອນວອນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນອ້ອນວອນຄືສັມຍນີ້ທີ່ເວົ້າກັນວ່າອ້ອນວອນເປັນອາທິດ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຄືດານີເອນທີ່ອ້ອນວອນແຕ່ເຂົ້າຈົນຄຳ ແລະຈາກຄຳມິດຈົນແຈ້ງ ເພິ່ນອາດຢຸດພັກການອ້ອນວອນເວລາຮັບທານອາຫານ. ດານີເອນ ບອກວ່າ ພາຍໃນສາມອາທິດນີ້ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ກິນຂອງແຊບຫລືກິນຊີ້ນ, ບໍ່ໄດ້ດື່ມເຫລົ້າອະຈຸນ, ບໍ່ໄດ້ຫວີຜົມນັ້ນມີຄວາມໝາຍວ່າ ເພິ່ນໄວ້ທຸກທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈນິມິດເພື່ອຈະໄດ້ຕັ້ງໃຈອ້ອນວອນເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈໃນນິມິດທີ່ເພິ່ນເຫັນນັ້ນ. ໃນພຣະທັມ 1 ຊາມູນເອນ 16 ພຣະເຈົ້າຖາມຊາມູນເອນວ່າ ເຈົ້າຈະໄວ້ທຸກໃຫ້ຊາອູນເທິງປານໃດ? ໃນທຳນອງດຽວກັນ ເອຊາຣາ ໄດ້ໄວ້ທຸກທີ່ປະຊາຊົນບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຕາມທີ່ຄວນຈະຟັງໃນຂະນະທີ່ເຂົາເດີນທາງ (ອ່ານເອຊາຣາ 10:6) ແລະຕໍ່ມາໃນພຣະທັມດານີເອນ 10 ກໍເຫັນວ່າດານີເອນໄວ້ທຸກເນື່ອງຈາກວ່າບໍ່ເຂົ້າໃຈນິມິດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ອິສຣາເອນກັບໄປເຢຣູຊາເລັມ. ເມື່ອສລຸບທັງສາມຄົນຄື; 1. ຊາມູນເອນ ຜູ້ຮູ້ແລ້ວວ່າຊາອູນບໍ່ເໝາະສົມໃນການເປັນກະສັດຂອງອິສຣາເອນ ແລະຖືກຂ້າຕາຍທີ່ສາມາດຮັບຊາອູນກະຍັງໄວ້ທຸກໃຫ້ຢູ່. 2. ເອຊາຣາ ກໍໄດ້ໄວ້ທຸກໃຫ້ປະຊາຊົນອິສຣາເອນທີ່ຖືກລົງໂທດຍ້ອນການບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ. ແລະ 3. ດານີເອນກໍໄດ້ໄວ້ທຸກອ້ອນວອນເປັນເວລາສາມອາທິດ ຍ້ອນປະຊົນອິສຣາເອນ. ເຮົາເຫັນວ່າທັງສາມຄົນແມ່ນໄດ້ໄວ້ທຸກ ຫລືຮັບຄວາມທຸກຍາກຂອງຜູ້ອື່ນທັງນັ້ນ.

ດານີເອນຖືສິນອິດບໍ່ກິນຊີ້ນ, ບໍ່ດື່ມເຫລົ້າອະຈຸນ ຊຶ່ງເປັນວິທີທີ່ພວກຜູ້ນຳສັມຍນັ້ນອ້ອນວອນເພື່ອຂໍຄຳຕອບຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະມີຄຣິສຕຽນສັມຍນີ້ໄດ້ຖືສິນອິດອາຫານ ລາງເທື່ອກະເພື່ອໃຫ້ຕົນເອງຜອມລົງ ທີ່ຜິດຈາກຈຸດປະສົງຕົ້ນເດີມ. ຫາກເຮົາສັງເກດເບິ່ງ ຊາມູນເອນ, ເອຊາຣາ ແລະດານີເອນ ແມ່ນເພິ່ນຖືສິນອິດອາຫານໄວ້ທຸກນັ້ນບໍ່ແມ່ນເພື່ອຕົນເອງ ແຕ່ແມ່ນເພື່ອຜູ້ອື່ນ, ພຣະເຢຊູຄຣິດຖືກທຸກທໍຣະມານຈົນສິ້ນພຣະຊົນທີ່ໄມ້ກາງແຂນນັ້ນບໍ່ແມ່ນເພື່ອພຣະອົງເອງ ແຕ່ແມ່ນເພື່ອທຸກຄົນທີ່ຍອມຮັບວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນຫາກເຮົາຈະຖືສິນອິດອາຫານ ຫລືໄວ້ທຸກຈຶ່ງໄວ້ທຸກເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະເຈົ້າໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນຈະເປັນການຖືກຕ້ອງກວ່າ.

3. ດານີເອນໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ໃນເວລາອ້ອນວອນ (ດານີເອນ 10:7-9, 15-17)

‘ຂ້າພະເຈົ້າກໍລົ້ມລົງດິນຫມົດຄວາມຮູ້ສຶກແລະຫມູບຫນ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນແລ້ວມີມືອັນນຶ່ງມາໂຊມໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ ໃຫ້ທົວເຂົ້າແລະມີຄຳດິນໄວ້ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງຕົວສັ່ນຢູ່’ (ຂໍ້ 9-10).

ໃນຂະນະທີ່ອ້ອນວອນຢູ່ນັ້ນມີເກົ້າຢ່າງທີ່ດານີເອນໄດ້ພັນນາເຖິງສະພາບຄວາມທຸກຂອງເພິ່ນຄື; 1 ຮູ້ວ່າບໍ່ມີແຮງ. 2. ເບິ່ງໜ້າຕົນເຫລືອງຈືດ. 3. ຊ່ອຍຕົນເອງບໍ່ໄດ້, ໝົດຫວັງ. 4. ເປັນຄົນອນຫລັບ. 5. ຮູ້ວ່າໝູບໜ້າໃສ່ພື້ນດິນບໍ່ກ້າເງິຍໜ້າຂຶ້ນ. 6. ຮູ້ສຶກປາກບໍ່ອອກ ເວົ້າຫຍັງກະບໍ່ເປັນ. 7. ເຈັບປວດໄປທັງໂຕ. 8. ອ່ອນເພັຍທັງຮ່າງກາຍ ແລະ 9. ຫັນໃຈບໍ່ອີ່ມ. ບາງທີເພິ່ນອາດຄິດວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຟັງສຽງອ້ອນວອນຂອງເພິ່ນ ແຕ່ພຣະຄັ້ມພິບອກວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງຟັງສຽງຄໍາອ້ອນວອນຂອງຄົນຊອບທັມ (ຢາໂກໂບ 5 :16.). ການອ່ອນກໍລັງຂອງດານີເອນອາດມາຈາກສອງປະການຄື ; 1. ອ່ອນກໍລັງໃຈເມື່ອບໍ່ຮັບຄໍາຕອບເປັນເວລາເຖິງສາມອາທິດ ແລະ 2. ດານີເອນອ່ອນກໍລັງກາຍກິນບໍ່ໄດ້, ນອນບໍ່ໄດ້ ຮ່າງກາຍບໍ່ໄດ້ນອນພັກຜ່ອນຕາມສົມຄວນ, ເມື່ອສອງຢ່າງນັ້ນປະກອບເຂົ້າກັນດານີເອນຈຶ່ງມີອາການເຊັ່ນນັ້ນ.

“ເມື່ອທ່ານກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກໍກົມຫນ້າບໍ່ເວົ້າຈາຫຍັງ ແລ້ວເທວະດາຕົນນຶ່ງຊຶ່ງມີຮູບຮ່າງເຫມືອນມະນຸດ ເດ່ມືອອກມາບາຍຮິມສິບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ທ່ານຊຶ່ງຍືນຢູ່ຂ້າງຫນ້າວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ນິມິດນີ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຫມົດແຮງຫລາຍຈົນຕົນຕົວຂ້າພະເຈົ້າສິ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນເຫມືອນຂ້ອຍທາດທີ່ຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້ານາຍ ຈະເວົ້າກັບທ່ານໄດ້ຢ່າງໃດ ເພາະວ່າບໍ່ມີແຮງຫລືລົມຫາຍໃຈເຫລືອຢູ່ໃນຕົວເລີຍ” (ຂໍ້ 15-17). ໃນຂະນະທີ່ດານີເອນມີອາການເຊັ່ນນັ້ນເພິ່ນໄດ້ບອກວ່າ ເທວະດາເດ່ມືມາບາຍຮິມສິບເພິ່ນ ອັນໝາຍເຖິງການເລົ່າໂລມແລະບອກເຮື່ອງທີ່ກໍລັງຈະເກີດຂຶ້ນໃຫ້ດານີເອນຟັງ ນັ້ນເປັນຮູບພາບທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລົ່າໂລມພວກເຮົາທັງຫລາຍໃນທຸກຢ່າງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດເຮົາ.

4. ດານີເອນໄດ້ຮັບຄໍາເລົ່າໂລມຈາກຄໍາອ້ອນວອນ (ດານີເອນ 10:10-19)

ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າດານີເອນໃຊ້ເວລາສາມອາທິດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ກິນ, ບໍ່ໄດ້ນອນພຽງພໍຈົນຈ່ອຍຜອມ ແລະໝົດແຮງ, ດານີເອນເອງຄິດວ່າໝົດຫວັງແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຄົງບໍ່ຕອບຄໍາອ້ອນວອນແລ້ວ, ນັ້ນເປັນຄວາມຄິດນ້ອຍໃຈຂອງມະນຸດເກືອບທຸກຄົນ, ແມ່ນແຕ່ນາງມາທາ ແລະນາງມາຣີອາກໍນ້ອຍໃຈໃນຂະນະທີ່ຮາຊາໂຣຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍປ່ວຍໃກ້ຈະຕາຍນັ້ນພວກນາງໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປເຊີນພຣະເຢຊູມາ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ມາຈົນໂອກາດດີກວ່ານັ້ນ. (ອ່ານໂຍຮັນ 11:11). ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີຄຣິສຕຽນສ່ວນຫລາຍເມື່ອອ້ອນວອນນັ້ນຕ້ອງການຄໍາຕອບຈາກພຣະເຈົ້າໃນວັນດຽວ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບຈາກພຣະເຈົ້າຫລາຍຄົນກໍປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າໄປໃຊ້ຊີວິດຕາມໃຈຕົນ, ເຮື່ອງນີ້ເຮົາລືມຄິດໄປວ່າດານີເອນອ້ອນວອນ ບໍ່ແມ່ນວັນດຽວ ແຕ່ແມ່ນສາມອາທິດແລະອ້ອນວອນທັງເວັນ, ທັງຄົນດ້ວຍ. ເມື່ອຜູ້ເຊື່ອອ້ອນວອນດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແລະໝັ້ນໃຈພຣະເຈົ້າແທ້ ພຣະອົງຈະຕອບດັງທີ່ພຣະເຈົ້າຕອບຄໍາອ້ອນວອນຂອງດານີເອນວ່າ “ດານີເອນເອີຍ, ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກເຈົ້າ ຈົ່ງຍືນຢູ່ຂຶ້ນແລະຕັ້ງໃຈຟັງສິ່ງທີ່ເຮົາຈະເວົ້າ ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ໃຫ້ເຮົາມາຫາເຈົ້າ” ເມື່ອທ່ານເວົ້າດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍືນຕົວສິ້ນຢູ່ຕໍ່ມາທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ດານີເອນເອີຍ, ຢ່າຢ້ານເດີ ມີທໍາອິດທີ່ເຈົ້າຕັດສິນໃຈຖ່ອມຕົວລົງອ້ອນວອນເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ຮັບຟັງຄໍາອ້ອນວອນຂອງເຈົ້າແລ້ວ” (ຂໍ້ 11-12).

ດານີເອນໄດ້ຮັບຄວາມເລົ່າໂລມດັ່ງນີ້; 1. ຖືກຈັບບາຍໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ. 2. ຜູ້ທີ່ບໍ່ຄາດຜັນການມາປາກົດຕົວ. 3. ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ປາກເວົ້າ. 4. ຊົງອະທິບາຍເຮື່ອງຈະເກີດຂຶ້ນ. 5. ການຈັບບາຍເຮັດໃຫ້ດານີເອນມີແຮງ. 6.

ເຮັດໃຫ້ດານນີເອນມີສັນຕິສຸກ ບໍ່ຍ້ານ. ເຮົາທັງຫລາຍກໍຈະໄດ້ຮັບຄຳເລົ່າໂລມຢ່າງດຽວກັນ ຫາກເຮົາບໍ່ອ່ອນ
ກຳລັງໃຈແລະອ້ອນວອນຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າພຣະເຈົ້າຈະຕອບຄຳອ້ອນວອນຂອງເຮົາ.

5. ການອ້ອນວອນເຮັດໃຫ້ດານນີເອນເຂົ້າໃຈ (ດານນີເອນ 10:13-14, 20-21)

“ເຮົາໄດ້ມາເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າໃນອະນາຄົດ ອັນນີ້ແມ່ນນິມິດ
ໃຫຍ່ກ່ຽວກັບອະນາຄົດ” (ຂໍ້ 14). ແປວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງອ້ອນວອນຂອງດານນີເອນແລ້ວສິ່ງເທວະດາ
ມາເປັນຜູ້ສິ່ງຂ່າວແລະການທີ່ດານນີເອນອ້ອນວອນນັ້ນເຮັດໃຫ້ເພິ່ນເຂົ້າໃຈນິມິດໃຫຍ່ກ່ຽວກັບອະນາຄົດຂອງ
ຊົນຊາດອິສຣາເອນ ສລຸບໄດ້ວ່າການໃຊ້ເວລາສາມອາທິດອ້ອນວອນຂອງດານນີເອນນັ້ນໄດ້ຜົນຕອບຮັບຢ່າງ
ດີ ເມື່ອເຫັນຜົນຕອບຮັບຢ່າງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕຽນທົ່ວໂລກພາກັນເອົາໃຈໃສ່ໃນເລື່ອງການອ້ອນວອນ ເມື່ອ
ເຮົາເອົາໃຈໃສ່ໃນການການອ້ອນແລ້ວ ຈຶ່ງເໝາະສົມໃນການລໍຄອຍຄຳຕອບຈາກພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຫາກເຮົາ
ອ້ອນວອນບໍ່ໃຊ້ເວລາອ້ອນວອນແລ້ວ ເຮົາກໍບໍ່ສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບຢ່າງວ່ອງໄວ.

“ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ ວ່າເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງມາຫາເຈົ້າ, ເຮົາມາວັນນີເພື່ອຈະເປີດເຜີຍໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນທັງສີ
ແຫ່ງຄວາມຈິງ ບັດນີ້ເຮົາຈະຕ້ອງຄືນໄປສູ່ກັບເທວະດາຕົນທີ່ພິທັກຮັກສາປະເທດເປີເຊັຍ ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວ
ເທວະດາທີ່ພິທັກຮັກສາປະເທດກຣີກ ກໍຈະມາປາກົດ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ອຍເຫລືອເຮົານອກຈາກ ມີຄາເອນ ເທວະ
ດາຕົນທີ່ພິທັກຮັກສາປະເທດອິສຣາເອນ” (ຂໍ້ 20-21) (ກ່າຍຈາກພຣະຄຳພິລາວສບັບປີ 2012). ໃນສັມຍ
ພຣະຄຳພິນັ້ນປະເທດເປີເຊັຍ ແລະປະເທດກຣີກເປັນປະເທດທີ່ມີຄວາມຊົ່ວມົວໝອງ ເພາະທັງສອງປະເທດ
ຖືກປົກຄອງ ຫລືປົກປັກຮັກສາໂດຍເທວະດາຊົ່ວທີ່ຖືກຊັດຖືມຈາກສວັນ, ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເທວະດາ Michael
ຕົນທີ່ປາກົດຕົວຕໍ່ດານນີເອນຍັງມີງານໃຫຍ່ທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດ ຄືໄປປາບເທວະດາຊົ່ວທີ່ປົກຄອງສອງປະເທດນີ້.
ເທວະດາ Michael ຍັງບອກດານນີເອນເພື່ອເລົ່າໂລມໃຈດານນີເອນວ່າ ການຕໍ່ສູ້ກັບເທວະດາຊົ່ວທີ່ປົກຄອງ
ສອງປະເທດນີ້ ແມ່ນເທວະດາ Michael ໄດ້ຕໍ່ສູ້ແຕ່ຕົນດຽວໂດຍບໍ່ມີໃຜຊ່ອຍ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອດານນີເອນອ້ອນ
ວອນພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຊ່ອຍ Michael ແລ້ວ ຢ່ານ້ອຍໃຈເລີຍ.

ເທວະດາ Michael ເປັນເທວະດາທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ ຈະໄປຕໍ່ສູ້ກັບເທວະດາທີ່ຖືກຊັດອອກຈາກສວັນ ແລ້ວ
ມາປົກຄອງສອງປະເທດ ເປີເຊັຍ, ແລະປະເທດກຣີກ. ການຕໍ່ສູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມີແລະຕ້ອງມີການເສັງຫາຍ
ອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ສຳລັບເຮົາທັງຫລາຍຜູ້ມີຊີວິດຢູ່ຝ່າຍຈິດວິນຍານເພື່ອຈະຢູ່ພ້າສວັນນັ້ນເຮົາຍັງຕ້ອງຕໍ່ສູ້ກັບ
ຊີວິດຝ່າຍເນື້ອໜັງ ທີ່ເປັນຂອງຝ່າຍໂລກ ໃນຂະນະທີ່ເຮົາໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້ຢູ່, ດັ່ງນັ້ນຊີວິດເຮົາຜູ້ຢູ່ຝ່າຍ
ຈິດວິນຍານ ກໍຄ້າຍກັບວ່າເຮົາໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນຖ້ຳເສືອທີ່ພວກມັນຄອຍຖ້າກັດກິນເຮົາທຸກໆນາທີ ດ້ວຍເຫດນີ້
ອາຈານໂປໂລຈຶ່ງແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ຍຸທະສາດເພື່ອການຕໍ່ສູ້ ແລະການປ້ອງກັນຕົວ (ອ່ານ ເອເຟໂຊ 6:18).

ຄຳຖາມ:

1. ການອ້ອນວອນຂອງທ່ານເປັນແນວໃດ? ທ່ານອ້ອນວອນວັນນຶ່ງຈັກເທື່ອ? ຈັກນາທີ?
2. ທ່ານໄດ້ອ້ອນວອນໃນເລື່ອງອັນໃດແດ່? ແລະອ້ອນວອນມາຈັກວັນແລ້ວ?
3. ດານີເອນໃຊ້ເວລາອ້ອນວອນແນວໃດ?
4. ເພິ່ນອ້ອນວອນໜັກປານໃດ?
5. ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຕອບຄຳອ້ອນວອນຂອງເພິ່ນ?
6. ເທວະດາມາປາກົດຕົວບອກດານີເອນໃນເລື່ອງອັນໃດ?

ຫວ

ບົດຮຽນທີ 13

ສ້າງປະຫວັດສາດ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ພຣະທັມດານີເອນ 11:1-45
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ພຣະນິມິດ 19:11-21
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະຄຳພີແມ່ນການບັນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດເມື່ອໄດ້ຍິນສຽງຂອງຜູ້ປະກາດ?

ບົດນຳ.

ພຣະທັມດານີເອນບົດ 11 ເກືອບເວົ້າໄດ້ວ່າເປັນພຣະທັມທີ່ໃຫ້ຄວາມລະອຽດໃນເລື່ອງທຳນວາຍ, ເບິ່ງແລ້ວເປັນຄືພຣະເຈົ້າຂຽນບົດລະຄອນເວທີ ທີ່ຜູ້ກຳກັບແລະຜູ້ສະແດງຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມບົດນັ້ນ ແຕ່ກໍບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ ເພາະເປັນເລື່ອງທີ່ພຣະເຈົ້າບອກລ່ວງໜ້າວ່າອະນາຄົດຈະເປັນແນວນັ້ນແທ້ .

1. ປະເທດ Persia ແລະປະເທດ Crece (ດານີເອນ 11 :1-4)

ດານີເອນໄດ້ທຳນວາຍເຖິງກະສັດທັງສາມ ແລະຜູ້ທີ່ສີ່ຈະມາມີລາຍຊື່ດັ່ງນີ້; 1. ກະສັດ Cambyses ປົກຄອງຈາກປີ (530–522 B.C.). 2. Pseudo-Smerdis (ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກປີຄອບຄອງ). 3. ກະສັດ Darius 1 ປົກຄອງປີ (522–486 B.C.). ແລະ 4. ກະສັດ Xerxes 1 ປົກຄອງ (486–464 B.C.). ກະສັດທັງສີ່ນີ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງປະເທດ ເປີເຊັຍ. “ຈະມີກະສັດອີກສາມອົງປົກຄອງປະເທດເປີເຊັຍ ອົງທີ່ສີ່ຈະເປັນອົງສຸດທ້າຍ ກະສັດອົງນີ້ຈະມີຊັບສົມບັດຫລາຍກວ່າອົງອື່ນທັງຫມົດ ໃນເວລາພຣະອົງຊົງເຂັ້ມແຂງ ແລະມີຊັບສົມບັດຫລາຍ ພຣະອົງຈະທຳສິງຄາມກັບຣາຊອານາຈັກກຣີກ” (Crece)(ຂໍ້ 2).

ກະສັດອົງທີ່ສີ່ Xerxes 1 ເປັນກະສັດທີ່ຮຸ່ງມີທີ່ສຸດນັ້ນໄດ້ນຳພາປະເທດ Persia ຍຶດເອົາ ປະເທດ Crece ໃນປີ 480 B.C. ແລະເມື່ອປົກຄອງບໍ່ນານກໍມີກະສັດຂອງ Crece ທີ່ມີຄວາມສາມາດແລະກ້າຫານຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດອົງທີ່ສີ່ຂອງ Persia ຄືນ. ກະສັດກ້າຫານຜູ້ນີ້ມີຊື່ວ່າ Alexander. ດັ່ງດານີເອນໄດ້ທຳນວາຍໄວ້ວ່າ “ແລ້ວຈະມີກະສັດທີ່ກ້າຫານອົງນຶ່ງຄອບຄອງທົ່ວຣາຊອານາຈັກໃຫຍ່ ແລະຈະເຮັດທຸກສິ່ງຕາມ ພຣະປະສົງ ແຕ່ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງຊົງມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ອານາຈັກຂອງພຣະອົງຈະແຕກແຍກ ແລະຖືກແບ່ງອອກ ເປັນສີ່ສ່ວນຣາຊວົງຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ໄດ້ປົກຄອງ ຄົນອື່ນຈະເຂົ້າປົກຄອງແທນ ແຕ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີອຳນາດເທມີອນພຣະອົງ”(ຂໍ້ 3-4). ແປວ່າຫລັງຈາກກະສັດອົງທີ່ສີ່ຂອງປະເທດ Persia ໄດ້ຍຶດຄອງປະເທດ Crece ແລ້ວ Alexander ໄດ້ນຳພາປະເທດ Crece ຕໍ່ສູ້ປະເທດ Persia ຄືນຈົນຊະນະຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ Alexander ມີອຳນາດໃຫຍ່ ແຕ່ປະເທດຂອງທ່ານຖືກແບ່ງແຍກເປັນສີ່ສ່ວນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້;

2. Seleucids ແລະ Ptolemies (ດານີເອນ 11:5-9)

“ກະສັດເອຍິບກໍເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນພວກນັ້ນຊຶ່ງມີອຳນາດ ແຕ່ຈະມີນາຍທະຫານອີກຜູ້ນຶ່ງຂອງພຣະອົງເຂັ້ມແຂງກວ່າ ແລະຈະປົກຄອງຣາຊອານາຈັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ” (ຂໍ້ 5). ກະສັດເອຍິບຜູ້ນີ້ມີຊື່ວ່າ Seleucids ເປັນກະສັດປົກຄອງພາກເໜືອຂອງເອຍິບ. ກະສັດອີກຜູ້ນຶ່ງມີຊື່ວ່າ Ptolemies ເປັນກະສັດປົກຄອງພາກໃຕ້ຂອງເອຍິບ. ທັງສອງກະສັດໄດ້ຍາດຊຶ່ງອຳນາດມາຈາກ Alexander ແຕ່ຈະຄອບຄອງບໍ່ດົນນານ, ການເມືອງໃນສັມຍນັ້ນຊຸ່ນຊ້ວງແທ້ໆ ພວກກະສັດມັກໃຫ້ລູກຊາຍ ຫລືລູກສາວແຕ່ງານກັບກະສັດອື່ນລ້ວນແຕ່ແມ່ນການເມືອງ, ການຍາດຊຶ່ງອຳນາດກັນທັງນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນດິນແດນຂອງອິສຣາເອນຈຶ່ງຕົກເປັນສົມບັດຂອງພວກກະສັດທີ່ຍາດຊຶ່ງກັນ. ເຣື່ອງນີ້ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າການຍາດຊຶ່ງຕໍ່ແຫ່ງ, ການຍາດຊຶ່ງດິນດອນ ແລະສິດອຳນາດ ບໍ່ມີຫຍັງຍິ່ງຍືນ ມີແຕ່ເສຍຫາຍກັນທັງນັ້ນ. ພາກໃຕ້ຕໍ່ສູ້ພາກເໜືອ, ຄອບຄົວຍາດແຍ່ງຊັບສົມບັດເຮັດໃຫ້ແຕກແຍກບໍ່ຖືກຕ້ອງປອງດອງກັນ. “ຫລັງຈາກນັ້ນຫລາຍປີ ກະສັດເອຍິບຈະໃຫ້ພຣະຣາຊທິດາຂອງພຣະອົງສົມຣິດກັບກະສັດຊີເຣັງ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນພັນທະມິດກັນ ແຕ່ພັນທະມິດນີ້ຈະມີຢູ່ບໍ່ເທິງ ເພາະວ່າພຣະນາງກັບພວກຄົນໃຊ້ທີ່ໄປກັບພຣະນາງພ້ອມກັບ ໂອຣິດ ແລະພຣະຣາຊສາມີຂອງພຣະນາງຈະຖືກຂ້າທັງໝົດໃນບໍ່ດົນເຊື່ອພຣະວົງອົງນຶ່ງຂອງພຣະນາງກໍຈະໂຈມຕີກອງທັບຂອງກະສັດຊີເຣັງ ຈະເຂົ້າໄປໂຈມຕີບ້ອມ ແລະຊະນະພວກເຂົາແລ້ວຈະຂົນເອົາຮູບໂຄຣົບຂອງພວກເຂົາ ພ້ອມດ້ວຍສິ່ງຂອງອັນມີຄ່າທີ່ທຳດ້ວຍເງິນຄຳທັງຫມົດໄປຍັງປະເທດເອຍິບຫລັງຈາກນັ້ນຈະມີຄວາມສົງຄາມສູງຫລາຍປີ ແລ້ວກະສັດຊີເຣັງຈະຍົກທັບເຂົ້າໂຈມຕີປະເທດເອຍິບ ແຕ່ຈະຖືກກອງທັບເອຍິບຕອບໂຕ້ພ່າຍໄປ” (ຂໍ້ 6-9).

3. Antiochus III ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ (ດານີເອນ 11:10-20)

“ຫລັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງຈະໂຈມຕີຊົນຊາດຕ່າງໆຕາມແຄມທະເລເພື່ອຈະຍຶດເອົາໃຫ້ໄດ້ເປັນຈຳນວນຫລາຍ ແຕ່ຈະມີຜູ້ນຳຊາວຕ່າງປະເທດຄົນນຶ່ງປາບພຣະອົງລົງ ແລະກຳຈັດຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງພຣະອົງໃຫ້ຫມົດໄປ ກະສັດຊີເຣັງຈະສະເດັດຄົນໄປຍັງບ້ອມໃນປະເທດຂອງພຣະອົງເອງ ແຕ່ພຣະອົງກໍຈະຖືກປາບໃຫ້ຫມົດສິ້ນລົງ” (ຂໍ້ 18-20). Antiochus 3 ເມື່ອມີອຳນາດໃນປີ 222 BC ນັ້ນໄດ້ຂະຍາຍດິນແດນທີ່ກະສັດ Seleucids ປົກຄອງພາກເໜືອໄຫຍ່ກວ້າງກວ່າສັມຍ Persian ປົກຄອງ, ທ່ານໄດ້ຕີເອົາພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງອິສຣາເອນ ແລະສ່ວນນຶ່ງຂອງ Creece ແລະພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງກະສັດ Ptolemies ທາງພາກໃຕ້ ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຊື່ວ່າ Antiochus III ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ນອກນັ້ນເພິ່ນຍັງເຮັດສົງຄາມເຢັນເພື່ອຈະມີສັນຕິສຸກ ເພິ່ນຈຶ່ງຍົກລູກສາວ Cleopatra ໃຫ້ກັບລູກຊາຍກະສັດເອຍິບໄປເປັນມະເຫສີ ເພື່ອເອຍິບຈະບໍ່ກັບຄືມາບຸກໂຈມຕີເພາະເປັນພໍ່ດອງກັນ. Antiochus 3 ໃຊ້ກຳລັງໂຈມຕີ ແລະໃຊ້ປັນຍາໂຈມຕີ ແຕ່ກະບໍ່ສຳເລັດຕາມແຜນການ. “ກະສັດຊີເຣັງຄິດຈະໃຊ້ທະຫານທັງຫມົດໄປຕໍ່ສູ້ກະສັດເອຍິບ ແຕ່ຊຶ່ງປ່ຽນຄວາມຄິດນັ້ນເລັ້ງ ແລ້ວພຣະອົງຈະທຳສັນຍາມອບພຣະຣາຊທິດາໃຫ້ສົມຣິດກັບກະສັດເອຍິບ ເພື່ອໃຫ້ພຣະນາງພຍາຍາມທຳລາຍຝ່າຍສັດຕູ ແຕ່ພຣະອົງຈະທຳບໍ່ສຳເລັດ” (ຂໍ້ 17).

4. Antiochus 4 Epiphanes (ດານີເອນ 11:21-35)

Antichus 4 ເປັນລູກຊາຍຂອງ Antiochus 3 ມີຊື່ນ້ອຍວ່າ Epiphanes, ກະສັດອົງພໍ່ຄື Antiochus 3 ມີຄວາມຕັ້ງໃຈຈະໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຕົນ Antichus 4 ຂຶ້ນບັນລັງເປັນກະສັດອົງຕໍ່ໄປ. Antichus 4 ປະກາດຕົນເອງວ່າ ຊື່ຂອງຕົນ Epiphanes ນັ້ນແປວ່າ ການສະແດງອອກຂອງພຣະເຈົ້າ, ໃນພາສາອັງກິດ epiphany ອັນມີຄວາມໝາຍວ່າການປາກົດຕົວຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ດັ່ງນັ້ນ Antichus 4 ຈຶ່ງບອກປະຊາຊົນວ່າທ່ານເປັນພຣະທີ່ມາປາກົດໃຫ້ເຂົາເຫັນ ແຕ່ປະຊາຊົນແລະພວກຢູດາຍກຸ່ມຜູ້ນຳສາສນາບໍ່ເຫັນພ້ອມ ພວກເຂົາມັກອົງພໍ່ Antiochus 3 ຫລາຍກວ່າ Antiochus 4 ຜູ້ເປັນລູກທີ່ປະກາດຕົນເອງເປັນພຣະ. “ກະສັດຊີເຣັງຕໍ່ໄປຈະເປັນຄົນໃຈໂຫດຮ້າຍ ຊຶ່ງບໍ່ມີສິດຈະໄດ້ເປັນກະສັດ ແຕ່ພຣະອົງກໍຈະໄດ້ເປັນຢ່າງບໍ່ມີໃຜຄາດຄິດ ແລະຈະຍົດເອົາອຳນາດດ້ວຍກົນອຸບາຍເຫລົ່າທະຫານທີ່ຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງ ແລະແມ່ນແຕ່ມະຫາປະໂຫຍດຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະຖືກກວາດລ້າງແລະກຳຈັດໃຫ້ຫມົດໄປ ພຣະອົງຈະລ້ຽງເອົາຊົນຊາດອື່ນມາເປັນພັນທະມິດ ເຖິງແມ່ນພຣະອົງໄດ້ປົກຄອງພຽງຊົນຊາດນ້ອຍໆເທົ່ານັ້ນ” (ຂໍ້ 21-23). ສ່ວນຈາກຂໍ້ 24-31 ແມ່ນລາຍລະອຽດການສູ້ຮົບກັນ, ທຳລາຍກັນ ເປັນການເສັຽຫາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ທີ່ຄົນໃນສມັຍນີ້ຮູ້ແລ້ວວ່າການຕໍ່ສູ້ຍາດຊຶງອຳນາດ, ຍາດຊຶງຊັບສົມບັດ, ຍາດຊຶງດິນແດນກັນນັ້ນມີແຕ່ຄວາມແຕກແຍກແລະຕ່າງຝ່າຍຕ່າງເສັຍຊີວິດຫລວງຫລາຍ ຊຶ່ງໄດ້ນຳຄວາມໂສກເສົ້າມາສູ່ບ້ານເມືອງແລະຄອບຄົວ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜຮຽນຮູ້ຈັກຄົນ.

5. ຕໍ່ຕ້ານພຣະເຢຊູ (11:36-45).

“ຄົນຜູ້ສລາດບາງຄົນຈະຖືກຂ້າ ຈຸດປະສົງຂອງເຣື່ອງນີ້ກໍເພື່ອຢາກໃຫ້ປະຊາຊົນມີຈິດໃຈສະອາດບໍ່ຮືສຸດໄປ ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍທີ່ພຣະເຈົ້າຊຶງກຳນົດໄວ້ກະສັດຊີເຣັງຈະທຳຕາມຊອບພຣະທັຍ ຈະໂອ້ອວດວ່າຕົນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພຣະໃດໆ ແລະອວດວ່າຕົນສູງສຸດກວ່າພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ ພຣະອົງຈະທຳດັ່ງນີ້ໄປຈົນເຖິງເວລາພຣະເຈົ້າຊຶງລົງໂຫດພຣະອົງ ພຣະເຈົ້າຈະຊຶງຕັດສິນພຣະທັຍກະທຳສິ່ງທັງຫລາຍ” (ຂໍ້ 35-36). ແປວ່າ Antioch 4 ທີ່ມີສາຍານາມວ່າຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະສລາດທີ່ສາມາດຍາດຊຶງດິນແດນຂອງປະເທດອື່ນດ້ວຍກຳລັງທະຫານ ແລະໃຊ້ສະຕິປັນຍາເພື່ອທຳລາຍສັຕຽນັ້ນ ເພາະເຖິງເວລາພຣະເຈົ້າຊຶງລົງໂຫດແລ້ວ. ເຣື່ອງນີ້ຈະຕອບຄຳຖາມຄົນໃນສມັຍນີ້ຫລາຍໆຄົນວ່າ ພວກຜູ້ນຳຊາດບ້ານເມືອງ, ຜູ້ນຳສາສນາລາງຄົນມີແຕ່ຄົນຊົ່ວເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າບໍ່ທຳລາຍເສັຽ? ເມື່ອເຮົາອ່ານ ພຣະທັມດານີເອນ 11:3-35 ເຮົາຈະໄດ້ຄຳຕອບວ່າບໍ່ເຖິງເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າຈະທຳລາຍເທື່ອ.

ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈເຣື່ອງວັນເວລາຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ເຮົາມາເບິ່ງວັນເວລາຂອງພຣະເຈົ້າອີກເທື່ອນຶ່ງ ທີ່ຜູ້ຖອຍຮ້າຍມັນທ້ວງພຣະເຢຊູ ເພາະມັນຮູ້ກຳນົດເວລາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໃຫ້ແກ່ມັນ “ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຂ້າມພາກໄປເຖິງເຂດແດນຊາວກາດາຣາ ມີສອງຄົນທີ່ມີຜິດສິ່ງຢູ່ອອກຈາກບ່າຊ້າມາພົບພຣະອົງ ເຂົາໂຫດຮ້າຍປານນັ້ນຈົນບໍ່ມີຜູ້ໃດອາດທຽວທາງນັ້ນໄດ້ ເບິ່ງແມ່, ເຂົາຮ້ອງໃສ່ພຣະອົງທູນວ່າ, “ໂອ ບຸດພຣະເຈົ້າເອີຍ, ທ່ານມາຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບເຮົາດ້ວຍເຫດໃດ ຈະມາທໍຣະມານເຮົາກ່ອນເວລາກຳນົດຫລື” (ມັດທາຍ 8:28-29). ກັບຄືນຫາພຣະທັມດານີເອນ 11: ຂໍ້ 40-45 ຈະເຫັນ Antioch 4 ກະສັດຊີເຣັງ ສິ້ນສຸດລົງນັ້ນ ເພິ່ນຈະຕໍ່ສູ້ ແລະຕໍ່ຕ້ານພຣະເຢຊູ, Antioch 4 ຈະສູ້ຮົບຢ່າງໂຫດຮ້າຍ ຈະຂ້າຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍຈະກາງເຕັ້ນຫລວງຂນາດໃຫຍ່ໄວ້ລະຫວ່າງທະເລກັບພູບ່ອນ

ຕັ້ງພຣະວິຫານ ແຕ່ຈະສັນຊີວິດໂດຍບໍ່ມີໃຜທີ່ນັ້ນຊ່ອຍ Antioch 4 ໄວ້ໄດ້ ເພາະວັນເວລາກຳໜົດມາເຖິງແລ້ວ.

ໃນພຣະທັມ 1 ໂຢຮັນບົດ 2 ໄດ້ຂຍາຍຄຳ Antichrist (ພວກຕໍ່ສູ້ພຣະເຢຊູ) ວ່າໃຜກໍຕາມທີ່ປະຕິເສດ ບໍ່ເຊື່ອວ່າ ພຣະເຢຊູວ່າເປັນພຣະບຸດພຣະເຈົ້າ ມາບັງເກີດເປັນມະນຸດ ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ພຣະເຢຊູແລ້ວ. “ລູກທັງຫລາຍເອີຍ, ບັດນີ້ເປັນເວລາສຸດທ້າຍແລ້ວ ແລະຕາມທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງມາແລ້ວວ່າ ຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດຈະມາ ບັດນີ້ຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດກໍເກີດມີມາຫລາຍແລ້ວ ສັນນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າເປັນເວລາສຸດທ້າຍເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ອອກໄປຈາກພວກເຮົາ ແຕ່ເຂົາບໍ່ແມ່ນຝ່າຍພວກເຮົາ ເພາະວ່າຖ້າເຂົາແມ່ນຝ່າຍພວກເຮົາເຂົາກໍຈະໄດ້ຕັ້ງຢູ່ກັບພວກເຮົາຕໍ່ໄປ (ແຕ່ເຂົາໄດ້ອອກໄປແລ້ວ) ເພື່ອປາກົດແຈ້ງວ່າເຂົາເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນຝ່າຍພວກເຮົາຈັກຄົນ” (1 ໂຢຮັນ 2:18-19).

ຄຳຖາມ:

1. ທ່ານເຫັນຄຳທຳນວາຍຂອງດານີເອນເປັນແນວໃດ?
2. ທ່ານຄິດວ່າດີທີ່ຈະໃຫ້ຊົນຊາດຂອງເຮົາເຊື່ອພຣະເຈົ້າພົດທຸກຄົນ? ແລະຈາກນັ້ນເຊື່ອຊາດເຮົາ ແລະບ້ານເມືອງຂອງເຮົາຈະເປັນແນວໃດ?
3. ເຮົາຈະມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຄົງໄດ້ຢ່າງໃດ ເມື່ອຜູ້ນຳປະເທດກະເປັນແນວນີ້? ແລະຜູ້ນຳສາສນາຕ່າງໆ ລາງຄົນກະເປັນຄົນບໍ່ເໝາະສົມ?
4. ທ່ານສັງເກດເຫັນອັນໃດດີ, ອັນໃດບໍ່ດີ ກ່ຽວກັບສົງຄາມໃນບົດຮຽນນີ້?
5. ຜູ້ເກ່ງກ້າ ແລະສລາດເຊັ່ນ Antioch 4 ຈະມີບັນປາຍຊີວິດແນວໃດ ຫາກບໍ່ເຊື່ອ ຫລືຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດ?
6. ໃນພຣະທັມໂຢຮັນບອກວ່າ ຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດແມ່ນໃຜ?

ຫວ

ບົດຮຽນທີ 14

ສອງແຈ້ງຄິດວາງດາວ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ພຣະທັມດານີເອນ 12:1-13
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ພຣະນິມິດ 20:11-12:8
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຈຸດປະສົງຂອງຄຳທຳນວາຍບໍ່ແມ່ນເວົ້າເຖິງອະນາຄົດ ແຕ່ເວົ້າເຮືອງຂອງພຣະເຢຊູ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເມື່ອເຮົາຮູ້ວ່າ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງແມ່ນການຕັດສິນການດຶກການຊົ່ວແລ້ວ ຕໍ່ໄປນີ້ເຮົາຈະອ້ອນວອນແນວໃດ?

ບົດນຳ.

ເບື້ອງຫລັງຂອງບົດຮຽນອາທິດແລ້ວເວົ້າເຖິງເວລາໃກ້ຈະສິ້ນສຸດຂອງກະສັດຊີເຣັງ ດັ່ງນີ້ ; “ກະສັດຊີເຣັງຈະທຳຕາມຊອບພຣະທັຍ (ຕົນເອງ) ຈະໂອ້ອວດວ່າຕົນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພຣະໃດໆ ແລະອວດວ່າຕົນສູງສຸດກວ່າພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ ພຣະອົງຈະທຳດັ່ງນີ້ໄປຈົນເຖິງເວລາພຣະເຈົ້າຊົງລົງໂທດພຣະອົງ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຕັດສິນພຣະທັຍກະທຳສິ່ງທັງຫລາຍ ກະສັດຊີເຣັງຈະບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ກັບພຣະທີ່ພວກບັນພະບຸຣຸດຂອງຕົນເຄີຍບົວລະບັດມາ ແລະພຣະທີ່ພວກຜູ້ຍິງນັບຖື ແທ້ຈິງແລ້ວພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ກັບພຣະໃດໆເລີຍ ເພາະພຣະອົງຄິດວ່າຕົນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພຣະເຫລົ່ານັ້ນ” (ດານີເອນ 11:36-37).

ມີໜັງເກືອບທຸກຮື່ອງມີເຮືອງຄ້າຍຄືເຮືອງຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຮົາເຫັນໜັງສ່ວນຫລາຍເຮົາຈະເຫັນວ່າຕອນຈົບເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະຈັບ ຫລືປາບຜູ້ຮ້າຍໄດ້ ແຕ່ສ່ວນພຣະເອກ ເຮັດແນວໃດກະບໍ່ຕາຍ ແຕ່ຈະຮັບຄວາມທຸກຍາກ, ເຮັດງານໜັກ ຈົນຮອດຕອນໜັງຈົບຈຶ່ງມີ ແຮບປີແອນດົງ. ແລະພຣະທັມດານີເອນ 12 ກໍເປັນບົດສຸດທ້າຍທີ່ຈະກ່າວເຖິງບັນປາຍຂອງພວກຜູ້ຮ້າຍຈະຖືກປາບປາມ.

1. ພິນາດຈົບຫາຍ, ການຟື້ນພຣະຊົນ ແລະພິພາກສາ (ດານີເອນ 12 :1-4)

“ໃນເວລານັ້ນ ມິຄາເອນ (Michael ພາສາລາວອກສຽງມິຄາເອນ) ເທວະດາຕົນຍິ່ງໃຫຍ່ ຜູ້ຮັກສາປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າຈະມາປາກົດ ແລ້ວຈະມີການທຸກຍາກລຳບາກຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາ ຕັ້ງແຕ່ຊາດທັງຫລາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອເຖິງເວລານັ້ນ ປະຊາຊົນທັງປວງຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຊື່ຊຽນໄວ້ໃນໜັງສືຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ລອດພົ້ນ” (ຂໍ້ 1). ແປວ່າເຖິງເວລາສຸດທ້າຍຂອງກະສັດຊີເຣັງຈະສິ້ນສຸດຈະມີເທວະດາ ມິຄາເອນມາປາກົດ, ເທວະດາຕົນນີ້ເປັນຕົນປົກປັກຮັກສາໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ດານີເອນບອກວ່າ ເມື່ອເວລາເທວະດາຕົນນີ້ມາປາກົດຈະເກີດມີຄວາມທຸກຍາກລຳບາກອັນໃຫຍ່ທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ. ເຮືອງນີ້ມັດທາຍກຳໄດ້ທຳນວາຍໄວ້ວ່າ;

“ດ້ວຍວ່າໃນຄາວນັ້ນ ຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກອັນໃຫຍ່ຫລວງຢ່າງບໍ່ເຄີຍເກີດມີມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເດີມໂລກຈົນ ເຖິງບັດນີ້ ແລະເມື່ອໜ້າຈະບໍ່ມີຕໍ່ໄປອີກຈັກເທື່ອ”(ມັດທາຍ 24:21) ແລະໃນພຣະທັມພຣະນິມິດກໍໄດ້ບັນທຶກວ່າ;“ເມື່ອພຣະເມສານ້ອຍຊົງແກະຕາປະທັບດວງທິທິກນັ້ນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງແລະດັ່ງນີ້, ເກີດແຜ່ນດິນຫວັ່ນໄຫວອັນໃຫຍ່ດວງອາທິດກໍເກີດມິດດຳເຫມືອນດັ່ງຜ້າຂົນສັດຫຍາບ ດວງຈັນວັນເພັງກໍກັບເກີດເປັນສີເລືອດ” (ພຣະນິມິດ 6:12). “ພຣະອົງຈະໃຊ້ພວກເທວະດາຂອງຕົນໄປດ້ວຍສຽງແກອັນດັງ ໃຫ້ຮວບຮວມເອົາຄົນທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວຈາກທິດທັງສີ່ ຕັ້ງແຕ່ທີ່ສຸດພ້າເບື້ອງນີ້ຈົນເຖິງທີ່ສຸດພ້າເບື້ອງນັ້ນ” (ມັດທາຍ 24:31). (ອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 15:15:51-51), (ອ່ານ1ເທສະໂລນິກ 4:16-17) ລ້ວນແລ້ວແຕ່ເວົ້າເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູ.

ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ກ່າວມານັ້ນມີແຕ່ຂໍ້ເປັນຕາຍ້ານສຳລັບຜູ້ທີ່ຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈເຣື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ, ໃນການຍ້ານນີ້ຈະຊ່ອຍໃຫ້ຜູ້ເຊື່ອຢຳເກງພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ, ສ່ວນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອແລະບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້ານັ້ນຈະເປັນດັ່ງນີ້ “ດານີເອນເອີຍ ບັດນີ້ເຈົ້າຈົ່ງຮຳຫັງສີມ້ວນນັ້ນໄວ້ ແລະຕິຕຣາປະທັບໄວ້ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ ໃນເວລານັ້ນຄົນຈຳນວນຫລາຍຈະແລ່ນເຕັ້ນຊອກຫາຄວາມເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ” (ຂໍ້ 4). ແປວ່າເມື່ອດານີເອນເອີຍເຫັນນິມິດແລະບັນທຶກໄວ້ແລ້ວໃຫ້ຮຳມັງນໄວ້ (ເພາະສມັຍກ່ອນໜັງສືເປັນໃບຍາວທີ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງຮຳໄວ້) ເພາະວ່າໃນເວລາສຸດທ້າຍ ຫລືເວລາທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດມານັ້ນຄົນທັງຫລາຍຈະແລ່ນຊອກຫາ ຫລືໃຜໆ ກໍຈະບອກວ່າ (ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອພຣະເຢຊູ).

ອ່ານມັດທາຍ 25:31-46 ແລະພຣະນິມິດ ບົດ19-21 ເປັນການດີສຳລັບຜູ້ເຊື່ອແລະຟັງຄວາມ ແລະຍັງມີພຣະຄຳພີຫລາຍຂໍ້ຫລາຍຕອນທີ່ຈະບໍ່ຍົກເອົາມາເວົ້າ ແຕ່ຈະເວົ້າເຖິງ ພຣະທັມພຣະນິມິດ 20:11-12 ທີ່ໂຍຮັນບັນທຶກວ່າ “ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຣາຊບັນລັງໃຫຍ່ສີຂາວ ແລະເຫັນພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທັບເທິງບັນລັງນັ້ນ ເມື່ອພຣະອົງຊົງປາກົດແຜ່ນດິນໂລກແລະທ້ອງຟ້າກໍຜ່າຍຫນີ ແລະບ່ອນຢູ່ສຳລັບແຜ່ນດິນໂລກ ແລະທ້ອງຟ້ານັ້ນກໍບໍ່ເຫັນອີກ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນບັນດາຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວ ທັງຜູ້ໃຫຍ່ແລະຜູ້ນ້ອຍ ຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າພຣະຣາຊບັນລັງນັ້ນ ແລະໜັງສືຕ່າງໆກໍໄຂອອກ ມີໜັງສືອີກເຫລັ້ມນຶ່ງກໍໄຂອອກ ຄືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ ແລະຄົນທັງຫລາຍທີ່ຕາຍແລ້ວກໍຖືກຊົງພິພາກສາ ຕາມການປະຕິບັດຂອງເຂົາທີ່ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືເຫລົ່ານັ້ນ”. ແປວ່າບັນຊີຂອງການກະທຳແຕ່ລະຄົນຮວມທັງຄົນເປັນແລະຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວຈະຖືກເປີດອອກເພື່ອຈະໄດ້ພິພາກສາຕາມການທີ່ແຕ່ລະຄົນໄດ້ເຮັດ.

2. ພະຍານສອງຄົນ (ດານີເອນ 12:5)

ໃນພຣະທັມພຣະນິມິດ 6-11 ໄດ້ເພີ່ມຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງທີ່ ດານີເອນກ່າວວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າດານີເອນ ໄດ້ເຫັນຄົນອື່ນອີກສອງຄົນຍືນຢູ່ ແຕ່ລະຄົນຍືນຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳຄົນລະເບື້ອງ” (ຂໍ້ 5). ຊຶ່ງແປວ່າສິ່ງທີ່ດານີເອນໄດ້ຮູ້, ໄດ້ເຫັນນັ້ນມີພະຍານສອງຄົນເຫັນຄືກັນ ຊຶ່ງສອງຄົນນີ້ຍືນຢູ່ຣະວ່າງຕຣາປະທັບດວງທິທິກແລະດວງທິເຈັດ. ກ່ຽວກັບເຣື່ອງພະຍານທັງສອງນີ້ພຣະທັມພຣະນິມິດ 11 ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ວ່າ ພະຍານ “ຜູ້ນຶ່ງໄດ້ເອົາໄມ້ແທກອັນນຶ່ງເຫມືອນໄມ້ຄ້ອນເທົ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ແລ້ວສັ່ງວ່າ,

“ຈົ່ງລູກຂຶ້ນໄປແທກພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າກັບແທນບູຊາ ແລະນັບຈຳນວນຄົນທັງຫລາຍທີ່ນະມັສການຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ຮິເວນຂ້າງນອກພຣະວິຫານນັ້ນຈົ່ງເວັ້ນເສັ້ງ ຢ່າໄດ້ແທກ ເພາະວ່າບ່ອນນັ້ນໄດ້ຊົງມອບໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ ເຂົາຈະຢຽບຢູ່ນະຄອນສັກສິດໃນລະຫວ່າງສີ່ສິບສອງເດືອນ”(ພຣະນິມິດ11:1-2). Revelation). “ພຍານທັງສອງນັ້ນຄືຕົ້ນຫມາກກອກເທດສອງຕົ້ນ ແລະເຄື່ອງຮອງຕີນໂຄມສອງອັນທີ່ຕັ້ງຢູ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂລກຖ້າຜູ້ໃດຢາກທຳຮ້າຍພຍານທັງສອງນັ້ນ ໄຟກໍຈະພຸ່ງອອກຈາກປາກຂອງເຂົາເຜົາຜານສັດຕູນັ້ນເສັ້ງ ແມ່ນແລ້ວ, ຖ້າຜູ້ໃດຢາກທຳຮ້າຍເຂົາ ຜູ້ນັ້ນກໍຕ້ອງຕາຍຢ່າງນັ້ນ” (ຂໍ້ 4-5). ເພາະວ່າທັງສອງມີອຳນາດດັ່ງນີ້; “ຝ່າຍພຍານທັງສອງນັ້ນມີສິດອຳນາດອັດທ້ອງຟ້າໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຝົນຕົກໃນລະຫວ່າງວັນເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ເຂົາກຳລັງປະກາດພຣະທັມ ແລະມີສິດອຳນາດໃຫ້ນ້ຳກາຍເປັນເລືອດໄດ້ ທັງມີສິດອຳນາດບັນດານໃຫ້ພັຍອັນຕະລາຍທຸກຢ່າງທໍຣະມານແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ທຸກເວລາຕາມຄວາມປາຖນາ” (ຂໍ້ 6). ເມື່ອກ່າວເຖິງຄຳວ່າບໍ່ໃຫ້ຝົນຕົກໃນພຣະຄັມພິເດີມນັ້ນ ແມ່ນເອລີຢາມີອຳນາດບໍ່ໃຫ້ຝົນຕົກ, ມີອຳນາດເຮັດໃຫ້ນ້ຳກາຍເປັນເລືອດນັ້ນແມ່ນໂມເຊທີ່ເຮັດການອິດທິຣິດໃນພຣະຄັມພິເດີມ. ໃນພຣະນິມິດ 11 ບອກວ່າທັງສອງຄົນ ເອລີຢາ ແລະໂມເຊ ຈະປາກົດຕົວກ່ອນໜ້າຄວາມທຸກຍາກລຳບາກມາເຖິງ. ດັ່ງນັ້ນ ສລຸບໄດ້ວ່າ ສອງຄົນທີ່ດານີເອນໄດ້ທຳນວາຍໄວ້ນັ້ນໄດ້ແກ່ ເອລີຢາແລະໂມເຊ, ແລະການທຳນວາຍ ພວກຜູ້ທຳນວາຍເມື່ອກ່ອນໄດ້ທຳນວາຍໄວ້ແມ່ນກ່ຽວກັບເຮືອງພຣະເຢຊູທັງນັ້ນ ແລະການສະເດັດມາຂອງພະເຢຊູກໍແມ່ນເຮັດໃຫ້ຄຳທຳນວາຍເຫຼົ່ານັ້ນກາຍເປັນຄວາມຈິງ. ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ “ຢ່າຄິດວ່າເຮົາມາລຶບລ້າງພຣະບັນຍັດ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເສັ້ງ ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາລຶບລ້າງ ແຕ່ມາເຮັດໃຫ້ສຳເຣັດຄົບຖ້ວນ” (ມັດທາຍ 5:11).

3. ໂລກສິ້ນຍຸກຈະເປັນແນວໃດ? (ດານີເອນ 12:6-13)

ສາວິກພຣະເຢຊູກໍໄດ້ຖາມພຣະເຢຊູໃນເຣືອງນີ້ວ່າ; “ຂໍໂຜດໃຫ້ພວກຂ້າພຣະອົງຊາບແດ່ວ່າ ເຫດການເຫລົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນເວລາໃດ ສິ່ງໃດເປັນໝາຍສຳຄັນວ່າ ທ່ານຈະມາແລະສມັຍເກົ່າຈະສິ້ນສຸດລົງ” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລວງພວກທ່ານໃຫ້ຫລົງດ້ວຍວ່າຈະມີຫລາຍຄົນມາອ້າງນາມຂອງເຮົາວ່າ “ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນພຣະຄຣິດ” ແລະຈະຫລອກລວງຫລາຍຄົນໃຫ້ຫລົງໄປ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນເຖິງເຣືອງການເສິກ ແລະຂ່າວເລົ່າລືເຖິງເຣືອງການເສິກສົງຄາມຈົ່ງລະວັງ ຢ່າຕົກໃຈ ດ້ວຍວ່າເຫດການເຫລົ່ານີ້ຈຳເປັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ວ່າທີ່ສຸດປາຍຍັງບໍ່ມາເຖິງ” (ມັດທາຍ 24:3-6). ດານີເອນໄດ້ເວົ້າວ່າກ່ອນສິ້ນຍຸກຈະເປັນແນວນີ້; “ຊາຍຜູ້ນຸ່ງເຄື່ອງອັນສະງ່າງາມ ໄດ້ຍົກມືຂວາແລະມືຊ້າຍທັງສອງຂຶ້ນເທິງຟ້າ ສວັນ ແລະໄດ້ສັນຍາຢ່າງຫນັກແຫນ້ນໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນິດ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນທ່ານເວົ້າວ່າ, “ຍັງອີກວາຣະນຶ່ງ ສອງວາຣະ ແລະເຄິ່ງວາຣະ ແລະເມື່ອການປະຫັດປະຫານໄພ່ພົນຂອງ ພຣະເຈົ້າສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງຈະສິ້ນສຸດລົງ” (ຂໍ້ 7). ສລຸບເຫັນວ່າ “ຍັງອີກວາຣະນຶ່ງ ສອງວາຣະ ແລະເຄິ່ງວາຣະ” ແປວ່າສອງວາຣະເຄິ່ງຫາກເຮົາເບິ່ງພຣະຄັມພິລາວ ເພາະວ່າພາສາລາວບໍ່ມີຕົວ (S) ທີ່ເພີ່ມໃສ່ຈຳນວນຫລາຍ, ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ເຮົາມາເບິ່ງພາສາອັງກິດໃນຄຳວ່າ ວາຣະ ດັ່ງນີ້;

(time, times, and an half) ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນພວກສາສນາສາດໄດ້ຕີຄວາມໝາຍວາຣະນີ້ ແມ່ນສາມປີເຄິ່ງ ອັນມີຄວາມໝາຍວ່າ ສາມປີເຄິ່ງທຳອິດນັ້ນຈະມີຄວາມຍາກລຳບາກດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ. ເພາະວ່າໃນພຣະນິມິດ 11:3 ບອກວ່າ 1260 ວັນ. ເມື່ອເອົາ 1260 ຫານໃຫ້ 30 ຕົກເປັນ 42 ເດືອນ ແລະ 42 ເດືອນໄດ້ແກ່ສາມປີເຄິ່ງ. ເມື່ອສລຸບເບິ່ງຄຳຕອບທີ່ພຣະເຊຊູຕອບສາວິກ ແລະຄຳທຳນວາຍຂອງດາມີເອນ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັນ ແຕ່ພຣະເຊຊູບອກສາວິກວ່າ “ແຕ່ເຮືອງວັນແລະໂມງນັ້ນບໍ່ມີໃຜຮູ້ ແມ່ນເທວະດາໃນສວັນຫລືພຣະບຸດກໍບໍ່ຮູ້ ຮູ້ແຕ່ພຣະບິດາອົງດຽວ” (ມັດທາຍ 24:36).

ຄຳຖາມ:

1. ເມື່ອທ່ານໄດ້ອ່ານແລະຮູ້ຈັກຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຈະມາແລ້ວ ທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດ?
2. ໃນດາມີເອນ 12:3 “ຜູ້ທີ່ສ້າງສອນຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ເປັນຜູ້ຊອບທັມ ຈະຮຸ່ງເຮືອງເຫມືອນດວງດາວ
3. ຕລອດໄປ” ຄຳນີ້ໄດ້ກະຕຸ້ນຈິດໃຈທ່ານແນວໃດ?
4. ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຄິດວ່າຊື່ຂອງທ່ານມີໃນປຶ້ມແຫ່ງຊີວິດຂອງຟ້າສວັນແລ້ວ?
5. ທ່ານຈະໃຊ້ຊີວິດແນວໃດເມື່ອຮູ້ວ່າໃກ້ຈະສິ້ນຍຸກແລ້ວ?
6. ພຣະເຊຊູເວົ້າວ່າ “ເຮືອງວັນແລະໂມງນັ້ນບໍ່ມີໃຜຮູ້ ແມ່ນເທວະດາໃນສວັນຫລືພຣະບຸດກໍບໍ່ຮູ້ ຮູ້ແຕ່ພຣະບິດາອົງດຽວ” ເມື່ອຮູ້ດັ່ງນີ້ແລ້ວ ເມື່ອມີຄົນມາບອກວ່າ ພຣະເຊຊູຈະມາມື້ນັ້ນ, ມາເມືອງນັ້ນ ທ່ານຈະວ່າແນວໃດ?

ຫວ

ບົດຮຽນທີ 15

ເພາະພຣະອົງຊົງຢູ່

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມັດທາຍ 28:1-10
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ລູກາ 24:1-12, ໂຢຮັນ 20:24-29.
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ການຄົ້ນພົບພຣະຊົນໄດ້ປ່ຽນແປງທຸກສິ່ງ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ການຄົ້ນພຣະຊົນມີຄວາມໝາຍອັນໃດສຳລັບເຮົາທັງຫລາຍ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າ ການທີ່ເຮົາຕາຍໄປນັ້ນບໍ່ແມ່ນການສິ້ນສຸດ.

ບົດນຳ

ການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄຣິສຕຽນນັ້ນເປັນເສົາຄຳຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ. ທຸກຢ່າງທີ່ເຮົາເຊື່ອແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມຈິງທັງນັ້ນ, ດັ່ງນັ້ນຫາກບໍ່ມີການຄົ້ນພຣະຊົນແລ້ວກໍຈະບໍ່ມີຄຣິສຕຽນ ແລະຖ້າຫາກບໍ່ມີການຄົ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນກໍເປັນຄ້າຍຄືສາສນາທີ່ໄປທີ່ຜູ້ນຳສາສນາຕາຍໄປແລ້ວ ກໍຕາຍໄປເລີຍ ສ່ວນພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນຜູ້ນຳສາສນາ ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເປັນຢູ່ເໝືອຄວາມຕາຍ. ການຄົ້ນພຣະຊົນນີ້ແຫລະຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕຽນບໍ່ມີຄວາມລະອາຍທີ່ຈະອວດອ້າງບອກຜູ້ອື່ນໃນເຣື່ອງຂອງພຣະອົງ.

ພຣະເຢຊູຊົງບັງເກີດໃນເດືອນ December ຊົງສິ້ນພຣະຊົນ ແລະຄົ້ນພຣະຊົນໃນເດືອນ April ເປັນລະຍະທ່າງກັນປະມານສີ່ເດືອນເທົ່ານັ້ນ(ຄິດໄລ່ເຣື່ອງເດືອນ ບໍ່ແມ່ນເຣື່ອງອາຍຸ) ຄຣິສຕຽນໃນໂລກມີ 2.4 ບິນລຽນຫລືປະມານ 32 ເປີເຊັນ ຂອງຄົນໃນໂລກທີ່ເຊື່ອໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູໄດ້ສລອງສອງເທສການນີ້ປີແລ້ວປີເລົ່າ ແລະຍັງຈະສລອງກັນຕໍ່ໄປຈົນກວ່າພຣະເຢຊູສະເດັດກັບຄືນມາຄັ້ງທີສອງ. ໂດຍສະເພາະຄຣິສັມສ ຊຶ່ງເປັນວັນເກີດພຣະເຢຊູໃນໂລກເຮົາໄດ້ມີຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ, ບໍ່ຮູ້ເຣື່ອງຄວາມເປັນມາຂອງພຣະເຢຊູກໍພາກັນສລອງຢ່າງອີກກະທົກ, ສ່ວນອີສເຕີເປັນວັນທີ່ຄຣິສຕຽນຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ສຸດ.

1. ມີຄວາມຢ້ານກົວ (ມັດທາຍ 28 :1-4)

“ພາຍຫລັງວັນສະບາໂຕນັ້ນເວລາໃກ້ຮຸ່ງເຮົາວັນຕົ້ນສັບດາ ມາຣີອາໄທມັກດາລາ ກັບມາຣີອາອີກຄົນນຶ່ງນັ້ນໄດ້ພາກັນໄປເບິ່ງອຸບໂມງເບິ່ງແມ, ເກີດແຜ່ນດິນຫວັ່ນໄຫວຢ່າງໜັກ ເພາະເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລົງມາຈາກສວັນ ໄດ້ກຶ່ງກ້ອນຫີນອອກຈາກອຸບໂມງແລ້ວກໍນຶ່ງເທິງຫີນນັ້ນ ລັກສະນະຂອງເທວະດາ ຕົນນັ້ນເໝືອນແສງພ້າແມບ ເຄື່ອງນຸ່ງກໍຂາວເໝືອນຫີມະພວກຄົນຍາມທີ່ເຜົາຢູ່ກໍຢ້ານເທວະດານັ້ນ ແລະກາຍເປັນເໝືອນຄົນຕາຍ” (ຂໍ້ 1-4). ພາຍຫລັງວັນສະບາໂຕ ແປວ່າວັນອາທິດ ເພາະວ່າວັນສະບາໂຕແມ່ນວັນເສົາ, ສລຸບແລ້ວແມ່ນວັນອາທິດໃກ້ຮຸ່ງເຮົາ ຫາກຄົນລຸກໄປທຳມາ

ຫາກິນແຕ່ເຊົ້ານັ້ນຄົນລາວມັກຮ້ອງເວ ລາຮຸ່ງເຊົ້າວ່າລຸກແຕ່ເດີກ. ພຣະເຢຊູສິ້ນພຣະຊົນທີ່ໄມ້ກາງແຂນວັນ ສຸກປະມານສາມໂມງແລງ ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງພ້າວເອົາຮ່າງ (ສົບ) ຂອງພຣະອົງໄປປັ້ນຈຸໄວ້ທີ່ອຸບໂມງກ່ອນວັນສະ ບາໂຕ, ການເອົາສົບໄວ້ໃນອຸບໂມງເປັນວິທີການຝັງສົບຂອງຄົນຍິວທີ່ບໍ່ໄດ້ຝັງລົງດິນຄິຄົນທົ່ວໄປ. ວັນສຸກ ເປັນມື້ທີ່ນຶ່ງ ຕໍ່ມາວັນເສົາຊຶ່ງເປັນວັນສະບາໂຕເປັນມື້ທີສອງແລະວັນອາທິດເປັນມື້ທີສາມ. “ໃນວັນຖ້ວນສາມ ທ່ານຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາໃໝ່” (ມັດທາຍ 20:19). ພຣະເຢຊູໄດ້ບອກເຮືອງນີ້ແກ່ສາວິກຄັ້ງນີ້ເປັນຄັ້ງ ທີ່ສາມ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜເຂົ້າໃຈຫລືເອົາໃຈໃສ່ຄຳເວົ້ານີ້ ດ້ວຍເຫດນັ້ນນາງມາຮືອາແລະຜູ້ອື່ນຈຶ່ງພາກັນມາຍັງອຸບໂມງ ຝັງສົບໃນວັນຖ້ວນສາມຫວັງໃຈວ່າຈະໄປບົວຣະບັດທິດສິງພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູ ຕາມທຳນຽມຂອງຄົນ ຍິວ.

ເບິ່ງແລ້ວມາຮືອາ ແລະຜູ້ຍິງທີ່ໄປຢັງອຸບໂມງບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນຄຳສອນພຣະເຢຊູຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ແຕ່ຄວາມຮັກ ແລະຄວາມນັບຖືຂອງພວກແມ່ຍິງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາຕັດສິນໃຈໄປຍັງອຸບໂມງແຕ່ເຊົ້າມືດ ຫລືບໍ່ສາມາດລໍຖ້າ ໃຫ້ແຈ້ງສວ່າງໄດ້. ໃນໃຈຂອງພວກແມ່ຍິງນັ້ນມີຄວາມຍ້ານກັງວົນຢູ່ຫລາຍຢ່າງເຊັ່ນ; ຍ້ານເຈົ້າໜ້າທີ່ຈະເອົາ ເຮືອງ ຍ້ານໄປຮອດແລ້ວຈະເຂົ້າໄປໄດ້ຫລືບໍ່? ຍ້ານບໍ່ສະດວກໃນການເດີນທາງມືດ ແຕ່ເມື່ອໄປຮອດກໍແຮງ ມີສິ່ງເປັນຕາຍ້ານເກີດຂຶ້ນ ຄືເກີດແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງໜັກ ເພາະເທວະດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກຶ່ງກ້ອນ ຫິນນັ້ນອອກຈາກປາກອຸບໂມງ. ຮູບພາບຕອນນີ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າ ຄົນເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈໝົດທຸກ ຢ່າງຈຶ່ງເຂົ້າມາເຊື່ອພຣະເຢຊູ ຂໍແຕ່ເຂົາຫາພຣະອົງດ້ວຍໃນເຫລື້ອມໃສສັດທາ ແລ້ວຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດກົດຂວາງ ທ່ານໄດ້, ເທວະດາໄດ້ເປີດປາກອຸບໂມງທີ່ປິດສິດໃຫ້ພວກນາງມາຮືອາແນວໃດ ຫິນທາງເຂົ້າຫາພຣະເຢ ຊູກໍຈະເປີດໃຫ້ເຮົາຢ່າງນັ້ນຫາກທ່ານຈິງໃຈເຂົ້າຫາພຣະອົງ.

ມັດທາຍຍັງບອກອີກວ່າ “ລັກສະນະຂອງເທວະດາຕົນນັ້ນເໝືອນແສງຟ້າແມບ ເຄື່ອງນຸ່ງກໍຂາວເໝືອນຫິມະ ພວກຄົນຍາມທີ່ ເຝົ້າຢູ່ກໍຍ້ານເທວະດານັ້ນ ແລະກາຍເປັນເໝືອນຄົນຕາຍ” (ຂໍ້ 3-4). ເວົ້າເຖິງແສງຟ້າແມບ, ຟ້າເຫລື້ອມປະກອບດ້ວຍ ສຽງຟ້າຮ້ອງໄດ້ເປັນສິ່ງສະເໜີອນຂວັນຂອງທຸກຄົນທີ່ພົບເຫັນ, ນາງມາຮືອາ ແລະພວກແມ່ຍິງ ພ້ອມດ້ວຍ ພວກທະຫານຍາມປາກອຸບໂມງເມື່ອເຫັນເທວະດາແລ້ວ ພວກທະຫານກໍກາຍເປັນເໝືອນຄົນຕາຍເປັນ ຄວາມຍ້ານ.

2. ຂ່າວຍອດຢູ່ມ (ມັດທາຍ 28:5-7)

“ພວກເຈົ້າຢ່າຊູ່ຍ້ານ ເຮົາກໍຮູ້ແລ້ວວ່າພວກເຈົ້າມາຊອກຫາພຣະເຢຊູ ຜູ້ທີ່ຖືກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນພຣະອົງບໍ່ປະທັບຢູ່ທີ່ນີ້ເພາະຖືກ ຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາ ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວແລ້ວ ຈົ່ງມາເບິ່ງບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນທົມຢູ່ນັ້ນແລ້ວຈົ່ງຮີບໄປບອກພວກ ສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ “ພຣະອົງຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍແລ້ວ ແລະເບິ່ງແມ, ພຣະອົງສະເດັດໄປຢັງແຂວງ ຄາລິເລກ່ອນທ່ານທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈະໄດ້ເຫັນພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ” ນີ້ແຫລະ, ເຮົາໄດ້ບອກພວກເຈົ້າແລ້ວ” (ຂໍ້ 5-6). ໃນຂະ ນະທີ່ມາຮືອາແລະພວກຜູ້ຍິງກຳລັງຍ້ານຈົນຕົວສິ້ນຢູ່ນັ້ນເທວະດາຕົນນັ້ນກ່າວຂຶ້ນວ່າ “ພວກເຈົ້າຢ່າຊູ່ຍ້ານ” ຊຶ່ງເປັນຄຳບອກເລົ່າໂລມເຮັດໃຫ້ມາຮືອາແລະແມ່ຍິງເຫລົ່ານັ້ນມີຄວາມອຸ່ນໃຈຂຶ້ນຫລາຍ. ເທວະດາຮູ້ຈຸ ດປະສົງຂອງພວກແມ່ຍິງແລ້ວບອກໃຫ້ພວກແມ່ຍິງໃຫ້ຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນມາແລ້ວຕາມທີ່ພ

ຮະອົງໄດ້ຊົງກ່າວແລ້ວ. ນີ້ເປັນຂ່າວດີທີ່ສຸດຈົນເຫລືອເຊື່ອ ເພາະວ່າບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດຫລັງຈາກຕາຍສາມວັນແລ້ວ ເປັນຄົນມາອີກ. ແລະ ເພື່ອໃຫ້ມາຮືອາແນ່ໃຈໃນການຄົ້ນພຣະຊົນ ເທວະດາໄດ້ບອກໃຫ້ພວກແມ່ຍິງ ອີກວ່າໄປເບິ່ງບ່ອນທີ່ເຂົາເອົາສົບຂອງພຣະອົງບັນຈຸໄວ້ແມ່. ແຕ່ຫລັງຈາກເບິ່ງເຫັນກັບຕາແລ້ວຢ່າລໍຊ້າ ໃຫ້ ພ້າວໄປບອກພວກສາວິກໃຫ້ໄປພົບກັບສາວິກທີ່ແຂວງຄາລີເລ. ມາຮືອາແລະຜູ້ຍິງອື່ນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອຸ ບໂມງກໍເຫັນແຕ່ອຸບໂມງຫວ້າງເປົ່າຕາມຄຳທີ່ເທວະດາກ່າວ, ດັ່ງນັ້ນພວກແມ່ຍິງຈຶ່ງພ້າວໄປບອກພວກສາວິກ ວ່າ ພຣະອົງຊົງຄົນພຣະຊົນແລ້ວ.

“ແລ້ວຈຶ່ງຮີບໄປບອກພວກສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ “ພຣະອົງຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍແລ້ວ ແລະເບິ່ງແມ່, ພຣະ ອົງສະເດັດໄປຍັງແຂວງຄາລີເລກ່ອນທ່ານທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈະໄດ້ເຫັນພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ” ນີ້ແທລະ, ເຮົາໄດ້ບອກພວກເຈົ້າ ແລ້ວ” (ຂໍ້ 7). ຄຳວ່າ (ຈຶ່ງຮີບໄປ) ແປວ່າໃຫ້ພ້າວໄປ ບໍ່ຕ້ອງລໍຊ້າເສັຍເວລາ, ໃຫ້ພວກເຈົ້າໄປບອກສາວິກ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນ ໄປເວົ້າໃຫ້ພວກສາວິກຟັງຢ່າງຄັກແນ່ ແລ້ວບອກພວກສາວິກໄປພົບ ກັບພຣະເຢຊູທີ່ແຂວງຄາລີເລບ່ອນນັດພົບພູນເນີ. ເຮືອງທີ່ວ່າຮີບໄປ ຫລືຮີບມານັ້ນ ສ່ວນຕົວຂ້າພະເຈົ້າມີ ຄຳເວົ້າຢອກເມື່ອຢາກເລັ່ງພື້ນຜິວໃນໂບດໃຫ້ພ້າວໄປພ້າວມາ, ຂ້າພະເຈົ້າບອກພື້ນຜິວວ່າ (ບໍ່ຕ້ອງພ້າວພີ ພື້ນຜິວເອີຍ ແຕ່ໃຫ້ມາດຽວນີ້, ຫລືບໍ່ຕ້ອງພ້າວຍັງມີເວລາອີກສອງນາທີ) ເມື່ອເວົ້າແນວນີ້ພື້ນຜິວກໍພາກັນຫົວ ແລ້ວພື້ນຜິວກໍມາດ້ວຍສຽງຫົວເລາະ.

3. ຄວາມຈິງບໍ່ໜີຄວາມຈິງ (ມັດທາຍ 28:8-10)

“ຍິງເຫລົ່ານັ້ນກໍຮີບອອກໄປຈາກອຸບໂມງທັງຍ້ານທັງຍິນດີຫລາຍ ແລ່ນໄປບອກພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ (ຂໍ້ 8). ແປວ່າຫລັງຈາກພວກແມ່ຍິງໄດ້ຍິນຄຳບອກກ່າວຈາກເທວະດາແລ້ວ ພວກແມ່ຍິງກໍຮີບໄປທັນທີ ການພ້າວໄປຄັ້ງນີ້ບໍ່ແມ່ນຢ່າງ ແຕ່ແມ່ນແລ່ນໄປບອກພວກສາວິກ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນພວກສາສນາຫລາຍຄົນ ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດກຸ່ມທຳອິດນັ້ນແມ່ນພວກແມ່ຍິງ ຕໍ່ມາຈຶ່ງແມ່ນພວກສາວິກ ແລະການປະ ກາດຂ່າວດີເຮືອງການພື້ນພຣະຊົນນີ້ຍັງບໍ່ທັນໄປທົ່ວໂລກເທື່ອ ດ້ວຍເຫດນີ້ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນມີໜ້າທີ່ບອກ ຂ່າວດີນີ້ແກ່ທຸກຊາດທຸກພາສາໃນໂລກ. ວັນອິສເຕີແມ່ນວັນຄົນພຣະຊົນທີ່ຄຣິສຕຽນມີຄວາມພາກພູມໃຈ ຢ່າງຍິ່ງ ຈຶ່ງສເລີມສລອງແລະປ່າວຮ້ອງບອກຄົນທັງໃນເຮືອງຄວາມຈິງນີ້.

ອີງຕາມພຣະທັມມັດທາຍບອກວ່າ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາກຳລັງສົງຄົນສິນເທກັນຫລັງຈາກຟັງຄຳບອກເລົ່າຂອງມາ ຮືອາແລ້ວ ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ປາກົດຕົວຕໍ່ເຂົາ “ແລະເບິ່ງແມ່, ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາພົບເຂົາແລະຊົງກ່າວວ່າ, “ຈຶ່ງຈະເຮັດ ເທີນ” ຍິງເຫລົ່ານັ້ນກໍເຂົ້າມາຈັບພຣະບາດນະມັສການພຣະອົງພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ຢ່າຮູ້ຍ້ານ ຈຶ່ງໄປບອກພວກພື້ນຜິວຂອງເຮົາ ໃຫ້ໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ ເຂົາຈະໄດ້ເຫັນເຮົາທີ່ນັ້ນ” (ຂໍ້ 9-10). ການປາກົດຕົວຂອງພຣະອົງແນ່ນອນໃຜໆກະຕ້ອງ ຍ້ານ ເພາະປະຕູປິດສນິດຢູ່ບໍ່ມີໃຜເປີດປະຕູເລີຍ ຢູ່ພຣະອົງກໍປາກົດຕົວໃນຖ້າມກາງພວກສາວິກ, ພຣະ ເຢຊູເຫັນເຂົາມີທ່າທີ່ຍ້ານຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ “ຢ່າຮູ້ຍ້ານ”

ພຣະທັມໂຢຮັນໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດເພີ່ມອີກແດ່ ໂດຍສເພາະແມ່ນເຮືອງຂອງໂທມາບໍ່ເຊື່ອວ່າແມ່ນພຣະເຢ

ຊູ, ເຣື່ອງຂອງໂທມາມີລາງເທື່ອເຮົາອາດຕິຕຽນໂທມາວ່າເປັນຄົນມັກສົງສັຍ ແຕ່ຖ້າເຮົາເບິ່ງອີກຮູບນຶ່ງເປັນການພິສູດໃຫ້ໂລກຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູຊົງຄົນພຣະຊົນແທ້ໆ “ຝ່າຍໂທມາທີ່ເອີ້ນວ່າແຝດ ຊຶ່ງເປັນສາວົກຜູ້ນຶ່ງໃນສິບສອງຄົນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຂົາເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດມານັ້ນສາວົກອື່ນໆຈຶ່ງບອກໂທມາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ” ແຕ່ໂທມາຕອບເຂົາເຫລົ່ານັ້ນວ່າ, “ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ເຫັນຮອຍຕະປູທີ່ຝ່າພຣະຫັດ ແລະບໍ່ໄດ້ເອົານິ້ວມືຂອງຂ້ອຍແປະໃສ່ຮອຍຕະປູນັ້ນ ແລະບໍ່ໄດ້ເອົາມືຂອງຂ້ອຍແປະໃສ່ຂ້າງຂອງທ່ານແລ້ວ ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອ ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ແປດວັນແລ້ວພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍຢູ່ພ້ອມກັນທີ່ເຮືອນນັ້ນອີກ ແລະໂທມາກໍຢູ່ກັບເຂົາ ສ່ວນປະຕູກໍອັດໄວ້ ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາຢືນຢູ່ຖ້າມາກາງເຂົາ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍ” ແລະພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ໂທມາວ່າ, “ຈົ່ງເດີນນິ້ວມືຂອງທ່ານມາລູບເບິ່ງຝ່າມືຂອງເຮົາ ຈົ່ງເດີນນິ້ວມືຂອງທ່ານມາໃສ່ຂ້າງຂອງເຮົາ ຢ່າຂາດຄວາມເຊື່ອແຕ່ຈົ່ງເຊື່ອ” ໂທມາທູນຕອບວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງແລະພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ” ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບໂທມາວ່າ, “ເພາະໄດ້ເຫັນເຮົາທ່ານຈຶ່ງເຊື່ອຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນເຮົາແຕ່ໄດ້ເຊື່ອກໍເປັນສຸກ” (ໂຍຮັນ 20 :24-29).

ຄໍາຖາມ:

1. ຫາກມີສິ່ງດີໆທີ່ບໍ່ເຄີຍຄາດຝັນວ່າຈະເກີດມີຂຶ້ນໃນຊີວິດທ່ານໆຈະຮູ້ສຶກແນວໃດ? ມາຮືອາໄດ້ຕື່ນເຕັ້ນດີໃຈທີ່ສຸດທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູຄົນພຣະຊົນດ້ວຍສາຍຕາຂອງນາງ.
2. ມາຮືອາມີທັງຄວາມດີໃຈ ແລະຄວາມຍ້ານປະປົນກັນ ທ່ານຄິດວ່າລັກສະນະຂອງລາວເປັນແນວໃດ? ຫາກທ່ານຢູ່ໃນເຫດການນັ້ນທ່ານຈະເປັນແນວໃດ?
3. ການຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໄດ້ຊ່ອຍໃຫ້ເຮົາມີກຳລັງໃຈອັນໃດແດ່?
4. ມາຮືອາຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຄົນພຣະຊົນ ແລ້ວພ້າວແລ່ນໄປບອກພວກສາວົກ, ເຮົາກະຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຄົນ ພຣະຊົນ ເມື່ອໃດເຮົາຈະແລ່ນໄປບອກຜູ້ອື່ນ?
5. ຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງທ່ານຄິດວ່າ ເວລານີ້ພຣະເຢຊູຢູ່ໃສ?

ຫວ